บทที่ 3
สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

บทที่ 3

สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน

การศึกษาสภาพปัจจุบันของทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดขอบเขตของพื้นที่ศึกษาให้ครอบคลุมบริเวณพื้นที่โครงการ และพื้นที่ใกล้เคียง ในรัศมี 1 กิโลเมตร โดยรอบที่ตั้งโครงการ โดยศึกษาถึงทรัพยากรสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต โดยได้ทำการสำรวจภาคสนามและรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิด้านต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.1 ทรัพยากรกายภาพ

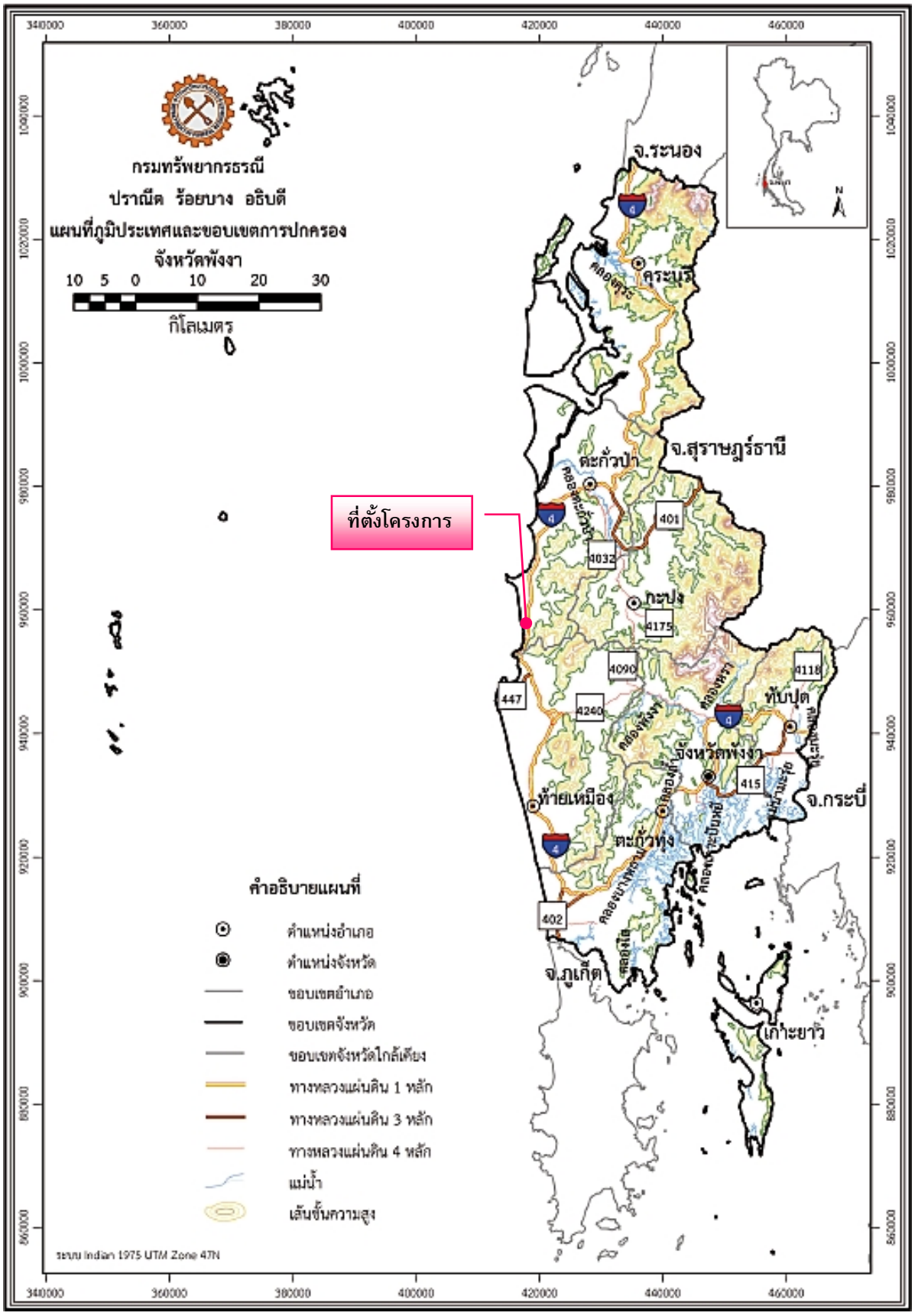
3.1.1 สภาพภูมิประเทศ

1) สภาพภูมิประเทศทั่วไปของจังหวัด

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 8 องศา 27 ลิบดา 52.3 ฟิลิบดาเหนือกับเส้นลองติจูด ที่ 98 องศา 32 ลิบดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 4,170.885 ตารางกิโลเมตร (2,606,803.125 ไร่) เป็นอันดับที่ 9 ของภาคใต้และเป็นอันดับที่ 54 ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้ พื้นที่ทำเกษตร 1,806.112 ตารางกิโลเมตร (1,128,824 ไร่) พื้นที่ป่าไม้ 1,722.550 ตารางกิโลเมตร (1,076,594 ไร่) เนื้อที่อื่นๆ 642.227 ตารางกิโลเมตร (401,392.625 ไร่)

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม่ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายเลนเกือบตลอดพื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน แสดงดัง**รูปที่ 3-1**

มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดระนอง, ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ต, ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่ และทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย แสดงดัง**รูปที่ 3-2** (ที่มา : แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570), องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา)

รูปที่ 3-1 แผนที่ภูมิประเทศและขอบเขตการปกครองของจังหวัดพังงา

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สิงหาคม 2556

รูปที่ 3-2 อาณาเขตติดต่อโดยรอบของจังหวัดพังงา

ที่มา : แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา พ.ศ. 2566-2570

อำเภอตะกั่วป่าเป็นอำเภอหนึ่งในแปดอำเภอของจังหวัดพังงาและอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 800 กิโลเมตร โดยทางหลวงถนนสายเพชรเกษม อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 58 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ตามถนนเพชรเกษม (ทางหลวงสาย 4 หรือ สายเอเชีย 2 ผ่านอำเภอท้ายเหมือง ตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง) ปัจจุบันได้มีการตัดถนนสายใหม่ ซึ่งผ่านอำเภอกะปง ระยะทางสั้นลงเหลือเพียง 65 กิโลเมตร ที่ตั้ง อำเภอตะกั่วป่าตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดพังงา ทางฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ระหว่างละติจูด 8 องศา 28 ลิปดาถึงละติจูด 8 องศา 55 ลิบดาเหนือและลองติจูด 98 องศา 21 ลิปดาถึงลองติจูด 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก

อาณาเขต อำเภอตะกั่วป่ามีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอกะปง อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพังงา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

อำเภอตะกั่วป่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดพังงา อยู่ห่างจากตัวจังหวัดพังงาประมาณ 58 กิโลเมตร ตามเส้นทางถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4) พังงา - ตะกั่วป่า มีเนื้อที่ประมาณ 552.019 ตารางกิโลเมตร รูปร่างเป็นแถบยาวตามแนวเหนือใต้ยาวประมาณ 50 กิโลเมตร กว้างประมาณ 25 กิโลเมตร (345,011.87 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 13.24 ของพื้นที่จังหวัดพังงา

สำหรับตำบลคึกคักซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการ เป็นพื้นที่ติดกับชายฝั่งอันดามัน ห่างจากที่ว่าการอำเภอตะกั่วป่า เป็นระยะทางประมาณ 24 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดพังงาเป็นระยะทางประมาณ 84 กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ หมู่ที่ 8 ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ทะเลอันดามัน

ตำบลคึกคัก อยู่ริมฝั่งทะเลมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 92,009 ไร่ หรือ 147.21 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น บริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน (แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2558 – 2560 เทศบาลตำบลคึกคัก)

2) ลักษณะภูมิประเทศบริเวณโครงการ

ลักษณะภูมิประเทศของบริเวณที่ตั้งโครงการมีสภาพเป็นพื้นที่ราบ ทั้งนี้ พื้นที่โครงการมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	ทางสาธารณประโยชน์ กว้าง 8 เมตร (รวมเขตทาง) และบ้านพักเจ้าของโครงการ
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านอยู่อาศัยชั้นเดียวบุคคลอื่น และทางสาธารณประโยชน์ กว้าง 8 เมตร (รวมเขตทาง)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ทางสาธารณประโยชน์ กว้าง 8 เมตร (รวมเขตทาง)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ทางสาธารณประโยชน์ กว้าง 8 เมตร (รวมเขตทาง) และโรงแรมไอยรา วิลล่า

3.1.2 ทรัพยากรดิน

1) ทรัพยากรดินของจังหวัดพังงา

สภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงา จากแผนที่กลุ่มชุดดิน มาตราส่วน 1:50,000 ของกรมพัฒนาที่ดินจังหวัดพังงา ประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน 22 กลุ่ม ลักษณะดินจะแตกต่างกัน ตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดิน ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

(ก) หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune) เกิดเป็นแนวยาวแคบๆ ขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่น หรือกระแสน้ำทะเลพัดพา เอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทรายทำให้เกิดเป็นสันทรายเตี้ยๆ ลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชันประมาณ 2-4 % ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว

(ข) บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat) ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำ ส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอคุระบุรี ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ทับปุด และอำเภอเมือง เกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำ ส่วนใหญ่เป็นตะกอน เนื้อละเอียด ดังนั้น ดินที่พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลน หรือดินทรายปนเลน หรือดินเหนียวสีเทาและดินเค็ม หรือดินเค็มกรดแฝง เนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเล การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

(ค) บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย

- <u>บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ (Levee)</u> เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ มีความลาดชันประมาณ 2-4% ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียด มีการระบายน้ำดี การใช้ประโยชน์ของที่ดินส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

- บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานาน ดังนั้น จึงทำให้มีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไป เช่น ดินเหนียว ดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย หรือดินร่วนเหนียว ปนทราย เป็นต้น โดยทั่วๆ ไป มีการระบายน้ำเลว พบบริเวณอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง การใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าว และปลูกปาล์มน้ำมัน

- บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace) ลักษณะเป็นที่ดอน อยู่ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธารและการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีต ทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนิน มีลักษณะคล้ายลูกคลื่น ดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเนื้อหยาบ หรือค่อนข้างเป็นทราย บางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน

- บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขา หรือภูเขามาก่อน ต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่าง การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน

(ง) บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly) ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีความลาดชัน 16-35% ที่ดินส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่าง หรือเกิดจากหินลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่จะเป็นดินตื้นมีเศษหินปะปน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติและปลูกยางพารา

(จ) บริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา (Hills and mountains) เป็นภูเขาและเทือกเขาต่างๆ สลับซับซ้อน มีความลาดชันมากกว่า 35% เป็นทิวยาวตามแนวเหนือใต้และทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่ ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่าง ๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

ลักษณะดินบางบริเวณ

- ดินในตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ลักษณะดินเป็นดินลาดเชิงซ้อน เป็นสภาพพื้นที่ประกอบด้วยภูเขาและเทือกเขามีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 30 มักจะเกิดปัญหาการพังทลายของดิน

- ดินในตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ดินชุดนี้จัดเป็นดินลึกมากเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน หรือดินทราย มีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มักจะเกิดปัญหาดินไม่อุ้มน้ำเพราะเป็นดินทรายจัดและเนื้อดินหยาบเป็นทรายจัด

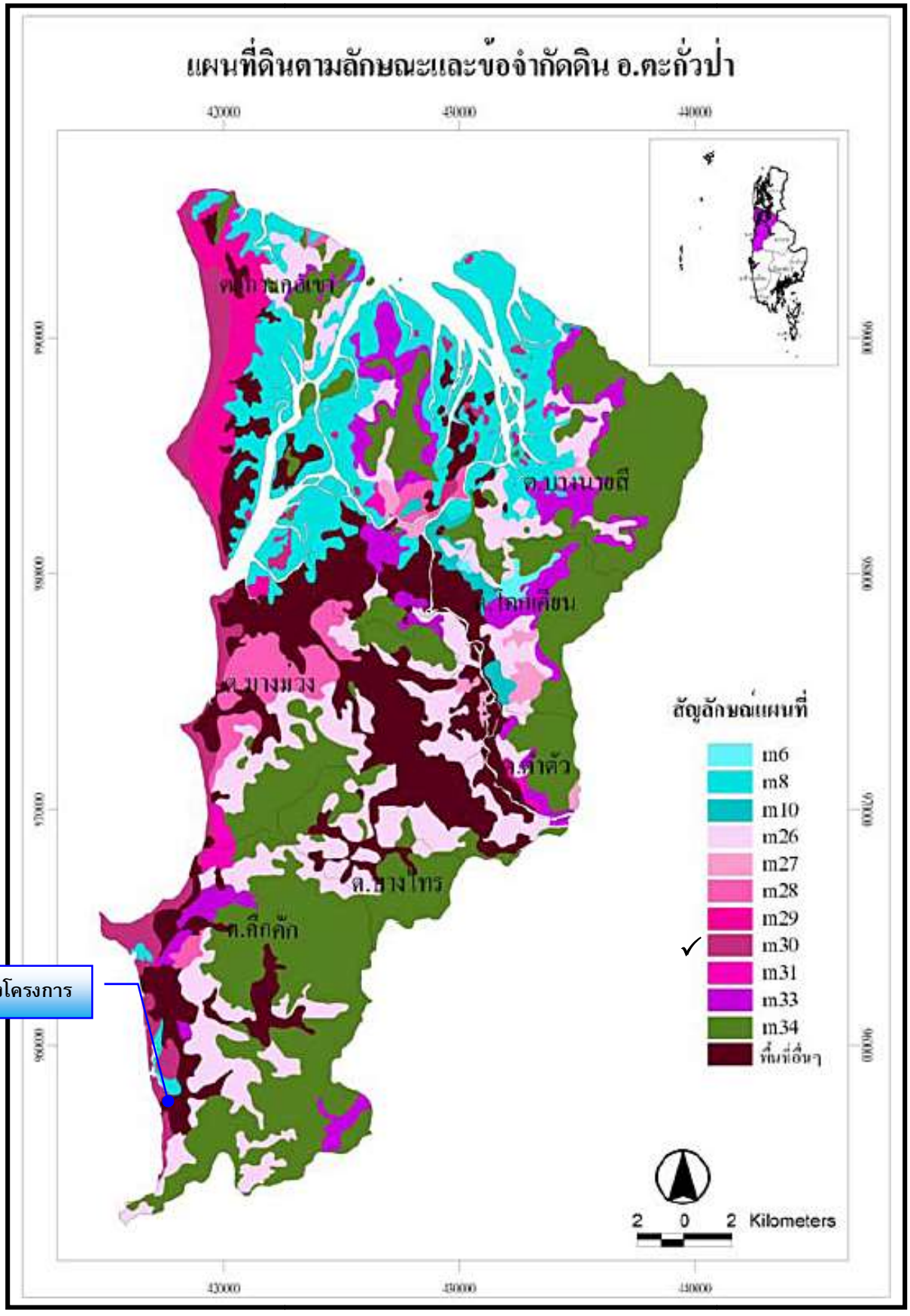
- ดินในบริเวณตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินชุดนี้มีปริมาณอาหารตามธรรมชาติต่ำ มักจะเกิดปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน

- ดินในอำเภอตะกั่วป่า ลักษณะดินเป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบ มักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดิน โดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูง เนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว

- ดินในตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ดินชุดนี้เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชั้นบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน หรือดินทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วน หรือดินทราย ดินชุดนี้มีธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มีสมบัติทางกายภาพเลว เพราะเป็นดินทรายหยาบ ไม่มีโครงสร้างและมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชุดนี้มักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำ เนื่องจากดินไม่อุ้มน้ำ

- ดินในตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดี มีการไหลบ่าของน้ำผิวดินเร็ว ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนปนทราย และมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวเพิ่มขึ้นตามความลึก มักเกิดปัญหาดินมีการระบายน้ำค่อนข้างมาก เนื่องจากเนื้อดินเป็นดินทราย

จากแผนที่ดินตามลักษณะเด่นและข้อจำกัดดิน อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พื้นที่โครงการตั้งอยู่บริเวณ ดินกลุ่ม m30 มีลักษณะเป็นดินทรายหนา แสดงดัง**รูปที่ 3-3**

รูปที่ 3-3 แผนที่ดินตามลักษณะเด่นและข้อจำกัดดิน อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรกฎาคม 2550

2) การเกิดดินถล่ม

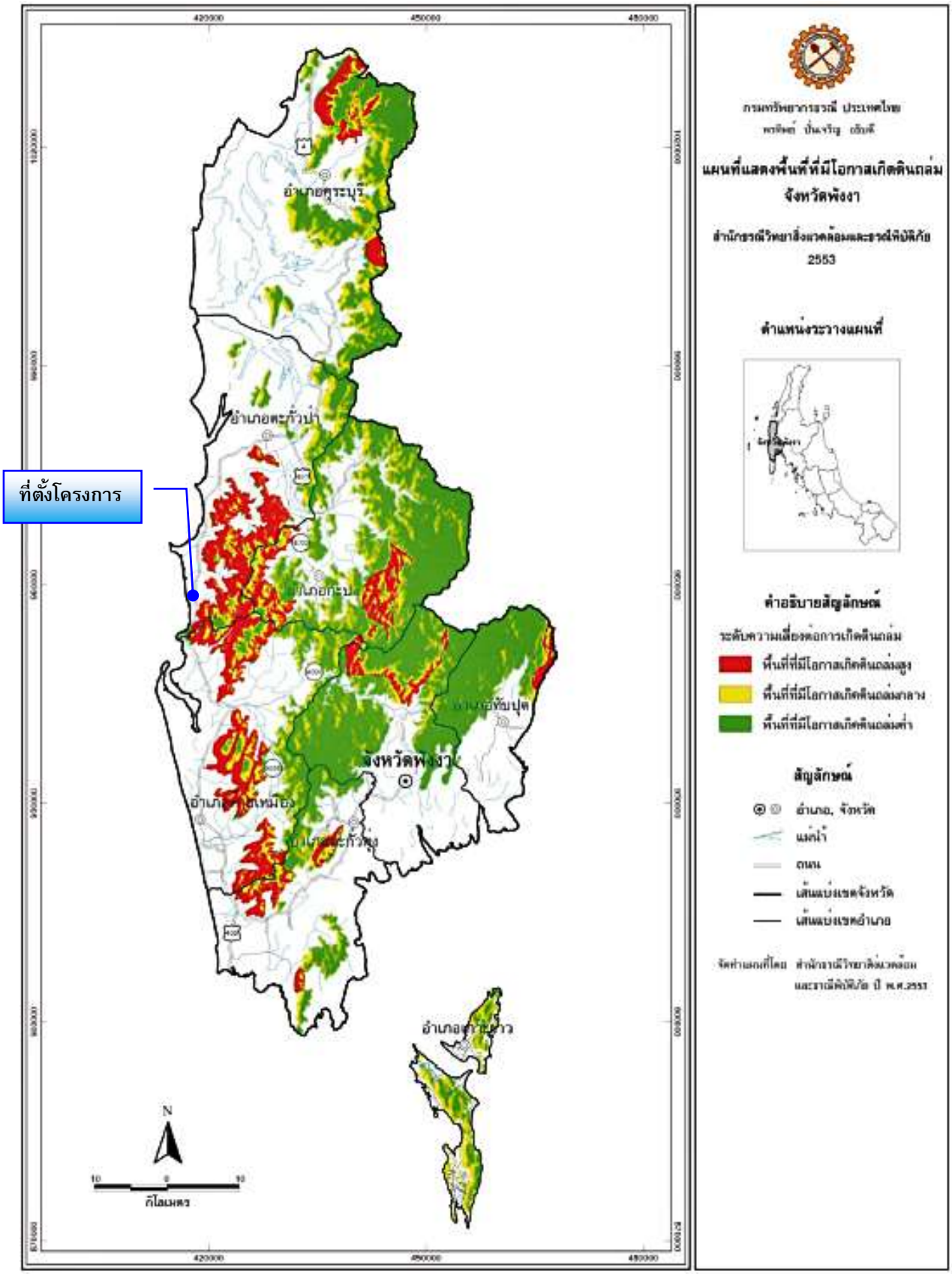
ในช่วงพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีกำลังแรงและพายุจากอ่าวเบงกอลเคลื่อนตัวผ่าน ทำให้มีฝนตกหนักบริเวณเทือกเขาตะนาวศรี ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันในบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันตก ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล รวมถึงอาจทำให้เกิดภัยธรรมชาติดินถล่ม โดยส่วนใหญ่ดินถล่มจะเกิดในบริเวณภูเขาที่มีความลาดชันและขาดพืชพันธุ์ขึ้นปกคลุม ช่วงฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม เมื่อมีฝนตกหนักดินจะอิ่มตัวไปด้วยน้ำและเมื่อดินไม่สามารถอุ้มน้ำเอาไว้ได้ จึงทำให้เกิดการพังทลาย แล้วเลื่อนไหลลงสู่ที่ต่ำพร้อมกับกระแสน้ำทำให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณเชิงเขา หรือที่ราบเชิงเขา

กรมทรัพยากรธรณีได้ดำเนินการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มและหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่ม โดยทั่วประเทศไทยมีพื้นที่เสี่ยงภัยอยู่จำนวน 51 จังหวัด สำหรับพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีบัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่ม จำนวน 15 หมู่บ้าน ส่วนตำบลคึกคักมี 2 หมู่คือ หมู่บ้านบางเนียง และบางหลางโอน แสดงดัง**ตารางที่ 3-1** ทั้งนี้ พื้นที่โครงการตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านคึกคัก ตำบลคึกคัก จากการตรวจสอบพื้นที่โครงการตามแผนที่แสดงพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่มจังหวัดพังงาของสำนักงานธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อมและธรณีพิบัติภัย กรมทรัพยากรธรณี แสดงดัง**รูปที่ 3-4** พบว่า พื้นที่โครงการไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม แต่อย่างใด โดยลักษณะภูมิประเทศของบริเวณที่ตั้งโครงการมีสภาพเป็นพื้นที่ราบ มีไม้พุ่ม ไม้เถาว์เลื้อยประเภทพืชล้มลุก พืชตระกูลหญ้าขึ้นปกคลุม สำหรับลักษณะของพื้นที่เสี่ยงต่อภัยดินถล่ม มักเป็นพื้นที่ที่อยู่ตามลาดเชิงเขา หรือบริเวณที่ลุ่มที่อยู่ติดกับภูเขาสูงที่มีการพังทลายของดินสูง หรือสภาพที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำมีการทำลายป่าไม้สูง นอกจากนั้นในบางพื้นที่ที่เสี่ยงจะเป็นบริเวณที่เป็นภูเขา หรือหน้าผาที่เป็นหินผุพังง่าย ซึ่งมักจะก่อให้เกิดเป็นชั้นดินหนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่หินรองรับชั้นดินนั้นมีความลาดชันสูง และเป็นชั้นหินที่ไม่ยอมให้น้ำซึมผ่านได้สะดวก ลักษณะดังกล่าวทั้งหมดพบได้ทั่วไปในประเทศไทย (กรมทรัพยากรธรณี, 2546)

ตารางที่ 3-1 บัญชีรายชื่อหมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่ม อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ลำดับที่	หมู่ที่	หมู่บ้าน	ตำบล
1	5	บางเนียง	คึกคัก
2	7	บางหลางโอน	คึกคัก
3	2	ทุ่งหัวนา	โคกเคียน
4	9	บางกรักใน	โคกเคียน
5	1	เชิงปราง	ตำตัว
6	4	บนโตน	ตำตัว
7	2	บางเหรียง	ตำตัว
8	6	วังรา	ตำตัว
9	5	ดอกแดง	บางไทร
10	7	ทุ่งกก	บางไทร
11	2	ทุ่งโตนด้วนใต้	บางไทร
12	1	ทุ่งโตนด้วนเหนือ	บางไทร
13	6	บางนายสี	บางนายสี
14	8	บางน้ำใส (บางนายใส)	บางนายสี
15	5	บางมรวน	บางม่วง

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี, 2552 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รูปที่ 3-4 แผนที่แสดงพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม จังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อมและธรณีพิบัติภัย กรมทรัพยากรธรณี, 2556

3.1.3 ธรณีวิทยา

1) สภาพธรณีวิทยา

ข้อมูลธรณีวิทยาของจังหวัดพังงาที่นำเสนอในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากแผนที่ธรณีวิทยามาตราส่วน 1:50,000 เป็นข้อมูลพื้นฐานและได้รวบรวมผลการสำรวจและรายงานที่ได้มีผู้ศึกษาไว้เป็นส่วนใหญ่ และได้เพิ่มเติมข้อมูลจากสำรวจเบื้องต้นในภาคสนาม พื้นที่ของจังหวัดพังงาสามารถแบ่งธรณีวิทยาออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ธรณีวิทยาของหินอัคนี ธรณีวิทยาของหินตะกอน และธรณีวิทยาของตะกอนร่วน โดยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่ประกอบไปด้วยหินตะกอน[1] เป็นหลัก และจะพบหินปูนบริเวณทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดส่วนทางฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่จะเป็นหินอัคนี[2] ชนิดหินแกรนิต

2.1 ตะกอนยุคควอเทอร์นารี (Quaternary)

หน่วยตะกอนยุคปัจจุบันที่พบในพื้นที่แยกได้เป็นกลุ่มใหญ่ ได้แก่ ตะกอนหินผุพังอยู่กับที่ตะกอนเศษหินเชิงเขา ตะกอนน้ำพา ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน และตะกอนชายหาด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ตะกอนหินผุอยู่กับที่ (Qr)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ทราย ทรายแป้ง ดินเคลย์ และดินลูกรัง ซึ่งหมายถึง ตะกอนที่เกิดจากการผุพังอยู่กับที่เป็นหลัก ส่วนใหญ่เป็นตะกอนทรายหยาบที่เกิดจากการผุพังของหินแกรนิต ได้แก่ บริเวณบ้านหารใน บ้านบัว บ้านในไร่ บ้านบ่อดาน บ้านศาลาขาว บ้านท่าดินแดง ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง

2.1.2 ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย เศษหิน กรวด ทราย และดินเคลย์ ที่สะสมตัวไม่ไกลจากแหล่งกำเนิด ในอดีตเคยเป็นพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ดีบุกอย่างแพร่หลาย ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เนินที่อยู่เชิงเขาที่ประชาชนใช้ในการปลูกยางพารา ในบริเวณบ้านเขาหลัก พบเป็นตะกอนเศษหิน ดิน ทราย ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง

2.1.3 ตะกอนตะพักลำน้ำ(Qt)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ทรายเม็ดละเอียดมาก การคัดขนาดดีมาก มีสีน้ำตาลแกมแดง วางทับอยู่บนชั้นศิลาแลง ทรายที่มีขนาดหยาบและหยาบมาก ซึ่งอาจจะเป็นกรวด สีขาว พบบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำของอำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด

หินตะกอน[1] หรือ หินชั้น (sedimentary rock) คือ หินที่เกิดจากการทับถมของตะกอน ตะกอนเหล่านี้เกิดจากการผุพังแตกสลายของหินอัคนี หินแปร หรือหินชั้นอายุเก่ากว่า ถูกพัดพามาตกจมสะสมโดยน้ำ ลม ธารน้ำแข็ง หรือการตกตะกอนทางเคมี และหมายรวมตลอดถึงหินที่เกิดจากการสะสมของซากดึกดำบรรพ์ด้วย ตะกอนต่าง ๆ เหล่านี้จะมีการสะสมตัวเป็นชั้น ๆ และเมื่อมีการแข็งตัวกลายเป็นหินแล้วลักษณะการเรียงตัวเป็นชั้น ๆ ตามลำดับอายุยังปรากฏให้เห็นอยู่ จึงจัดประเภทให้เป็นหินชั้น

หินอัคนี[2] (igneous rock) คือ หินที่เกิดจากการแข็งตัวของหินหนืดใต้เปลือกโลก ไม่ว่าจะแข็งตัวอยู่ภายในเปลือกโลกหรือพุพ้นเปลือกโลกออกมาแข็งตัวอยู่บนผิวโลกก็ตาม พวกแรกนั้นเรียกว่า หินอัคนีแทรกซอน (intrusive igneous rock) พวกหลังเรียกว่าหินอัคนีพุ หินอัคนีแทรกซอนนั้นหากแข็งตัวอยู่ในระดับลึกมาก เรียกว่า หินอัคนีระดับลึก ถ้าอยู่ในระดับใกล้ผิวโลกเรียกว่า หินอัคนีระดับตื้น

2.1.4 ตะกอนน้ำพา (Qa)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย กรวด ทราย ทรายแป้ง และดินเคลย์ บริเวณที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึง ที่มีตะกอนน้ำพาสะสมตัวเป็นพื้นที่ค่อนข้างราบและชุ่มน้ำ เช่น คลองสะพานสูง คลองหล่อยูง บริเวณตำบลโคกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง คลองบ่อดาน คลองบางทอง คลองคัน คลองห้วยทราย บริเวณนาเตย อำเภอท้ายเหมือง

2.1.5 ตะกอนที่ราบน้ำทะเลท่วมถึง (Qtf)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเหนียวเนื้อแน่นสีเทาขาว มีซากพืชปะปนเล็กน้อยอาจพบชั้นทรายหยาบ และ/หรือ กรวดขนาดละเอียด ที่มีการคัดขนาดดีและเม็ดถูกขัดเหลี่ยมแทรกสลับอยู่ตอนล่าง บริเวณอ่าวพังงา เขตอำเภอเมืองพังงา และอำเภอทับปุด

2.1.6 ตะกอนป่าชายเลน (Qm)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเคลย์ ปนทราย ปนซากพืช ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่มีพืชปกคลุม ได้แก่ ต้นโกงกาง ต้นจาก เป็นต้น ส่วนใหญ่พื้นที่ป่าชายเลนจะสามารถพบได้บริเวณอ่าวพังงา ตำบลกะไหล ตำบลกระโสม ตำบลท่าอยู่ และตำบลเกาะปันหยี นอกจากนั้นยังพบที่บริเวณฝั่งทะเลอันดามัน บริเวณคลองหินลาด อำเภอท้ายเหมือง ถึงบริเวณป่าชายเลนบ้านทับละมุ บ้านเตาถ่าน บ้านท่าดินแดง ตำบลลำแก่น เป็นต้น

2.1.7 ตะกอนหลังป่าชายเลน (Qmb)

ลักษณะโดยทั่วไปพบในบริเวณพื้นผิวที่มีลักษณะเด่น คือ พบมูลดินสูงประมาณ 50 เซนติเมตร ที่สร้างโดยปูทะเลแผ่กระจายอยู่ทั่วไป เนื้อตะกอนประกอบด้วยดินเหนียวปนทรายละเอียดถึงหยาบมีซากพืชปะปนเล็กน้อยไม่พบโครงสร้างภายในของตะกอน เนื่องจากถูกรบกวนโดยสัตว์และพืช (bioturbation) ในบางบริเวณพบเศษหินในเนื้อตะกอน เนื่องจากตะกอนหน่วยนี้ปิดทับอยู่ทางด้านบนของตะกอนหินผุอยู่กับที่ (Qr) ตะกอนเศษหินเชิงเขา (Qc) หรือหินแข็ง บริเวณตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง

2.1.8 ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน (Qtm)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ดินเคลย์ปนพีท มีสีเทาหรือสีเทาปนเขียว เนื้ออ่อนนิ่มพบเป็นชั้นหนาและถูกปกคลุมด้วยป่าชาเลน ในพื้นที่จังหวัดพังงาพบบริเวณอ่าวด้านทิศใต้ของจังหวัด บริเวณบ้านคลองเคียน ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วป่า เป็นต้น

2.1.9 ตะกอนชายหาด (Qb)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ทราย ทรายปนกรวด ทรายแป้ง บริเวณสันหาดชายทะเลอาจมีการเปลี่ยนแปลง โดยถูกกัดเซาะจากน้ำทะเล จากลม ในหน้ามรสุม หรือจากคลื่นยักษ์สึนามิ เป็นต้น ถือเป็นหน่วยตะกอนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ชายหาดแต่ละที่มีความกว้างต่างกันอันเนื่องมาจากความลาดชันของหินที่รองรับอยู่ทางด้านล่าง

2.1.10 ตะกอนชายฝั่งทะเลเดิมโดยอิทธิพลของคลื่น (Qbo)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ทรายและเนินราบของสันทราย เป็นตะกอนชายหาดเดิมซึ่งมีอิทธิพลจากคลื่น จะสามารถมองเห็นความแตกต่างจากตะกอนชายหาดปัจจุบันได้ เนื่องมาจากสันทรายที่พบจะมีลักษณะราบกว่า บริเวณที่พบจะอยู่ถัดออกมาจากตะกอนทรายชายหาด

2.1.11 ตะกอนชายฝั่งทะเลปัจจุบันโดยอิทธิพลของคลื่น (Qms2)

การสะสมตัวพบบริเวณด้านนอกสุดของพื้นที่ชายฝั่งปัจจุบัน มีการแผ่กระจายตัวอยู่บนพื้นที่ด้านตะวันตกของเกาะพระทอง พื้นที่ด้านตะวันตกของเกาะทุ่งนางดำ เกาะคอเขา และพื้นที่ชายฝั่งเกาะระ ลักษณะเป็นพื้นที่ราบขนาดใหญ่และมีแนวสันทรายวางตัวขนานกับแนวชายฝั่ง (long shore) ประกอบด้วยตะกอนทรายเม็ดละเอียดถึงหยาบ สีขาว มีการคัดขนาดดี มีแร่ควอตซ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แร่เฟลด์สปาร์และแร่ดำเป็นส่วนน้อย ตะกอนชายฝั่งทะเลปัจจุบันโดยอิทธิพลของคลื่นมีความหนาประมาณ 5-8 เมตร

2.1.12 ตะกอนชายฝั่งทะเลใต้ระดับน้ำลงต่ำสุด (Qsb)

ลักษณะโดยทั่วไปประกอบด้วย ทรายเม็ดละเอียดถึงปานกลาง การคัดขนาดดี และกรวดขนาดปานกลางถึงใหญ่มาก พบบริเวณตลอดชายหาดฝั่งตะวันตกของจังหวัดพังงา สามารถพบเห็นได้ตอนระดับน้ำทะเลลงต่ำสุด

2.2 หินอัคนี (Igneous Rocks)

2.2.1 หาดกะตะแกรนิต (Kata Beach granite, Kgrkb)

ตั้งชื่อตามหาดกะตะ จังหวัดภูเก็ต ประกอบไปด้วย หินควอตซ์-ไบโอไทต์แกรนิต เนื้อดอก (porphyritic-quartz-biotite granite) ลูโคแกรนิต (leuco granite) และไบโอไทต์แกรนิต (biotite granite) สีเทาขาว ชมพูขาว ขาว และน้ำตาลเทา เป็นแกรนิตเนื้อดอก มีผลึกขนาดใหญ่ เนื้อหิน ประกอบด้วยแร่เฟลด์สปาร์ ขนาดผลึกประมาณ 1x2 เซนติเมตร แร่ควอตซ์ ขนาดผลึกประมาณ 0.4 เซนติเมตร มีบางส่วนที่แสดงเม็ดแร่ขนาดเท่า ๆ กัน

2.2.2 เขาโต๊ะแซะแกรนิต (Khao Tosae granite, gr4)

หินแกรนิตชุดนี้มีศักยภาพการให้แร่ดีบุก อันเป็นแหล่งแร่หลักของจังหวัดพังงาหินต้นฉบับพบในพื้นที่ระวางอำเภอถลาง และระวางจังหวัดภูเก็ต บริเวณเขาโต๊ะแซะ ประกอบไปด้วย ไบโอไทต์แกรนิต (biotite granite) ไบโอไทต์-มัสโคไวต์แกรนิต (biotite-muscovite granite) และไบโอไทต์-มัสโคไวต์แกรนิตเนื้อดอก (porphyritic-biotite-muscovite granite) หินส่วนใหญ่มีสีเทาขาวน้ำตาลขาว และชมพูขาว ขนาดหยาบปานกลางจนถึงหยาบ (medium-corse grained) ส่วนใหญ่มีขนาดของผลึกแร่ขนาดเท่า ๆ กัน แต่บางบริเวณอาจพบลักษณะเป็นหินเนื้อดอก แร่หลักประกอบไปด้วย ไมโครไคลน์ควอตซ์ แพลจิโอเคลส ไบโอไทต์ และคลอไรต์ แร่รองคือ มัสโคไวต์ โดยที่แร่รอง ได้แก่ เซริไซท์

2.2.3 ลำปีแกรนิต (Lumpi granite, Kgrlp)

ตั้งชื่อตามเขาลำปี ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา เป็นแกรนิตเนื้อดอกขนาดผลึกหยาบปานกลาง เนื้อหินประกอบด้วยแร่เฟลด์สปาร์ขนาดผลึกประมาณ 0.5x1 เซนติเมตร แร่ควอตซ์มีขนาดประมาณ 0.3 เซนติเมตร และแร่ไบโอไทต์ โดยที่แร่ไบโอไทต์มันเกิดเป็นผลึกหรือแผ่นเดี่ยว ๆ มีการแสดงการเรียงตัวให้เห็นอยู่บ้าง โดยปรากฏชัดเจนบริเวณน้ำตกลำปี น้ำตกโตนไพร น้ำตกขนิม ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง

2.2.4 ช้างนอนแกรนิต (Chang Non granite, Kgrcn)

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นหินแกรนิตที่มีแร่ไบโอไทต์และแร่มัสโคไวต์เป็นแร่เด่น ที่มีปริมาณพอ ๆ กัน ลักษณะเนื้อหินละเอียดถึงหยาบปานกลาง (1-3 มิลลิเมตร) มีบางส่วนที่พบเป็นผลึกแร่เฟลด์สปาร์ขนาดใหญ่ ประมาณ 3 เซนติเมตร หินหมวดนี้พบอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของบ้านทุ่งมะพร้าว ตำบลลำภี ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง

2.2.5 หีบอ้อยแกรนิต (Heep Oi granite, Kgrho)

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นหินลูโคเครติคแกรนิต เนื้อละเอียดถึงปานกลาง สีค่อนข้างขาว มีจุดประของแร่ทัวร์มาลีน ประกอบด้วย แร่เฟลด์สปาร์และควอตซ์เป็นแร่หลัก มีมัสโคไวต์เป็นแร่แผ่นที่เด่นแร่เฟลด์สปาร์มักจะถูกแทนที่โดยแร่ทัวร์มาลีน พบแร่แคสซิเทอร์ไรต์และแร่ทึบแสงเกิดร่วมด้วย หินพวกนี้พบบริเวณบ้านตำตัว ตำบลตำตัว อำเภอตะกั่วป่า

2.2.6 นกฮูกแกรนิต (Nok Hook granite, Kgrnh)

ลักษณะโดยทั่วไปมักพบเป็นแบบหินแกรนิตเนื้อดอกที่มีแร่ ทัวร์มาลีน และมัสโคไวต์ (porphyritic-tourmaline-muscovite granite) เนื้อหินละเอียดถึงหยาบปานกลาง แร่ดอกเป็นแร่เฟลด์สปาร์มีขนาดตั้งแต่ 0.8x1.2 เซนติเมตร ถึง 1.2x2.5 เซนติเมตร แร่ทัวร์มาลีน โดยทั่วไปขนาด 0.6-1.5 เซนติเมตร พบทั้งกระจายอยู่ในเนื้อหินและเกิดอยู่เป็นกลุ่ม บางแห่งแทบไม่พบแร่มัสโคไวต์ หินหมวดนี้เวลาเกิดการผุพังจะเปลี่ยนเป็นดินขาว พบบริเวณ ตำบลเหล อำเภอกะปง

2.2.7 เขาพนมแกรนิต (Khao Phanom granite, Kgrkp)

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นลักษณะของแกรนิตเนื้อดอก และเนื้อขนาดเดียวกัน ลักษณะเด่น คือ มีการเรียงตัวของผลึกแร่ค่อนข้างมาก เนื่องมาจากถูกแรงบีบอัดค่อนข้างมาก พบได้บริเวณส่วนตะวันออกของอำเภอทับปุดที่มีเขตติดต่อกับ อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

2.2.8 ไบโอไทต์แกรนิต (Kgrb)

หินไบโอไทต์แกรนิตเนื้อละเอียด เนื้อหินมีขนาดพอ ๆ กันมักเกิดในลักษณะเป็นหินพนังและลำหินอัคนีเล็ก ๆ ตัดผ่านเข้าไปในแกรนิตอายุแก่กว่า แร่เฟลด์สปาร์มักเปลี่ยนไป (altered) เป็นเซริไซท์และแร่ดิน (clay mineral) แร่ไบโอไทต์เปลี่ยนเป็นคลอไรต์ เอพิโดต และแร่เหล็ก (iron minerals) แร่อะพาไทต์ และแร่เซอร์คอน มักเกิดร่วมอยู่ในเนื้อหิน พบบริเวณ ตำบลกะปง อำเภอกะปง ตำบลสองแพรกและตำบลทุ่งคาโงก อำเภอเมืองพังงา

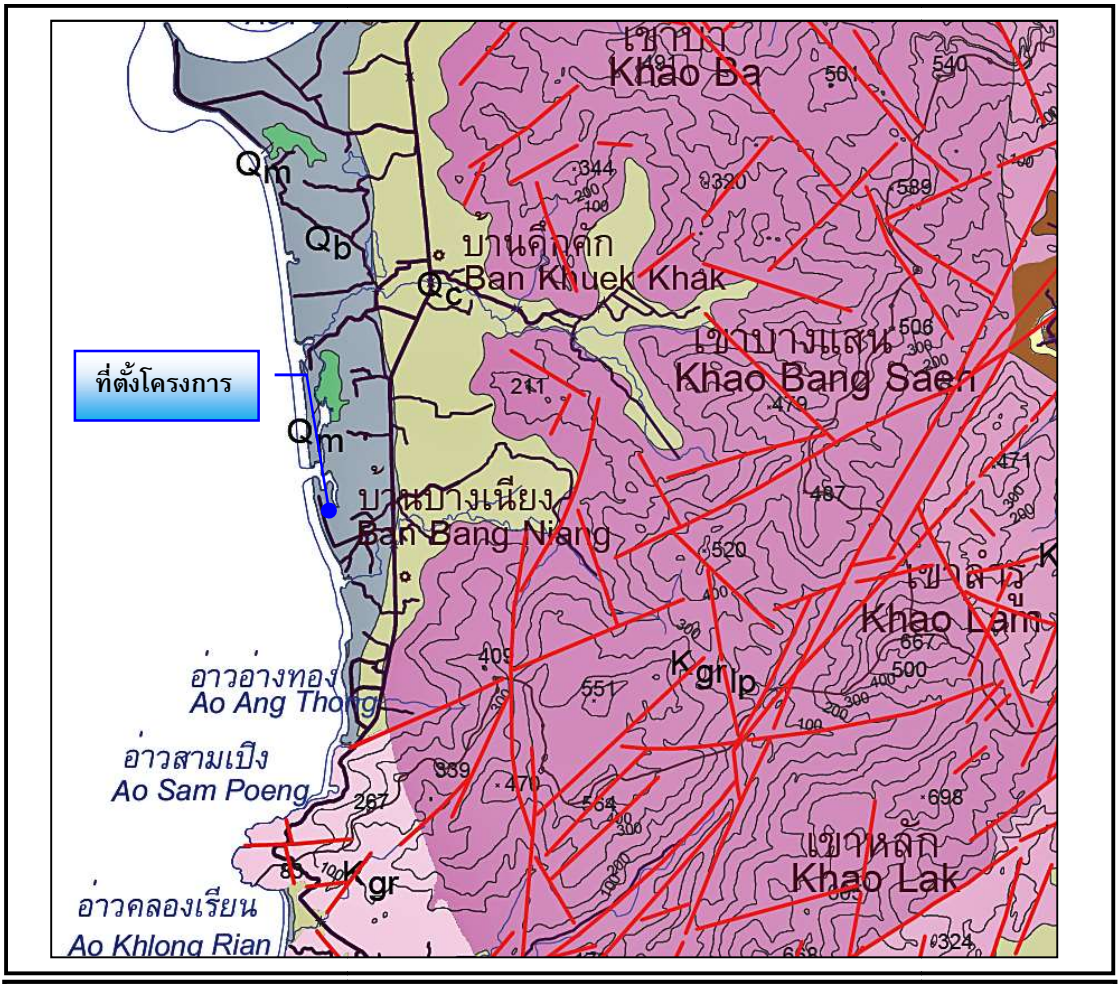
2.2.9 หินแกรนิตที่มีการเรียงตัว (Floliated granite, Kgr)

เป็นแกรนิตที่ถูกเปลี่ยนลักษณะ ให้มีการเรียงตัวของแร่ (foliated) แสดงลักษณะเป็นริ้วขนาน (gneissosity) ชัดเจนเนื้อหินแสดงลักษณะถูกบดหินชุดนี้ประกอบด้วยหินแกรนิตชนิดเนื้อเดียวผลึกละเอียดและชนิดเนื้อดอกผลึกหยาบปานกลาง เป็นชุดหินที่แผ่กระจายในเขตรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย-คลองแขกเป็นแนวยาวในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ สอดคล้องกับลักษณะการวางตัวของเขาพนม ตำบลลำแก่น ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า

2.2.10 บาลาแกรนิต (Bala granite, Kgr1)

บาลาแกรนิตเป็นแกรนิตชนิดเนื้อเดียว เม็ดแร่ละเอียดถึงปานกลาง สีค่อนข้างขาว มีจุดประของแร่ทัวร์มาลีน ประกอบด้วยแร่เฟลด์สปาร์และควอตซ์เป็นหลัก แร่แผ่นที่เด่นคือแร่มัสโคไวต์ แร่เฟลด์สปาร์มักถูกแทนที่โดยแร่ทัวร์มาลีน พบแร่แคสซิเทอร์ไรต์ และพวกแร่ทึบแสง (opaque minerals) เกิดร่วมอยู่ด้วย พบบริเวณตำบลเหล อำเภอกะปง

ทั้งนี้จากแผนที่ธรณีวิทยาประเทศไทย (กรมทรัพยากรธรณี) พบว่า บริเวณพื้นที่โครงการมีลักษณะทางธรณีวิทยายุคควอเทอร์นารี ตะกอนทรายชายหาด (Qb) ทรายขนาดละเอียดถึงหยาบ การคัดขนาดดี เม็ดค่อนข้างมน สีน้ำตาลอ่อนถึงเทาอ่อน เนื้อร่วน แสดงดัง**รูปที่ 3-5**

คำอธิบาย
EXPLANATION

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENT, SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
Qal ตะกอนน้ำพา : กรวด ทราย ทรายแป้ง และดินเหนียว Alluvial deposits : gravel, sand, silt and clay.			
Qb ตะกอนทรายชายหาด : ทรายขนาดละเอียดถึงหยาบ การคัดขนาดดี เม็ดค่อนข้างมน สีน้ำตาลอ่อนถึงเทาอ่อน เนื้อร่วน Beach deposits : sand, fine to coarse, well sorted, subrounded, light brown or light grey, loose.			
Qm ตะกอนป่าชายเลน : ดินเหนียวปนพีต ดินเหนียวปนทรายแป้ง สีเทาหรือสีเทาปนเขียว Mangrove deposits; peaty clay, silty clay, grey or greenish grey.			
Qmb ตะกอนหลังป่าชายเลน : ดินเคลย์ ปนทราย สีเทาถึงเทาเข้ม มีรากพืชเล็กน้อย พบร่องรอยการรบกวนของสัตว์ในเนื้อดิน ตะกอนที่ราบน้ำทะเลท่วมถึง : ดินเคลย์ ดินเหนียวปนทรายแป้ง และทรายปนเปลือกหอยหรือซากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก พบรอยการรบกวนของสัตว์ในเนื้อดิน			
Qtf สีน้ำตาลถึงน้ำตาลแกมเขียวมะกอก และผลึกจาโรไซต์ที่แสดงสภาพแวดล้อมที่เป็นกรด Tidal flat deposits : clay, silty clay and sand, firm, light to olive gray, small amount of mottles, brown to olive brown,with jarosite.			
Qbo ตะกอนชายฝั่งทะเลเดิมโดยอิทธิพลของคลื่น: ทราย และเนินราบสันทราย Old beach deposits : sand and tidal beach ridge.			
Qms2 ตะกอนชายฝั่งทะเลปัจจุบันโดยอิทธิพลของคลื่น : ทราย สันทราย เนินทราย และร่องน้ำขนานแนวสันทราย Young beach deposits : sand, sand ridge, sand dune and runnels.		ควอเทอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
Qsb ตะกอนชายฝั่งทะเลไหล่ระดับน้ำลงต่ำสุด : ทรายเม็ดละเอียดถึงปานกลาง การคัดขนาดดี และกรวด ขนาดปานกลางถึงใหญ่มาก การคัดขนาดไม่ดี รวมทั้งทรายปนกรวด Tidal deposits : sand, fine - to medium grained, well sorted and gravel, medium - to very coarse grained, poorly sorted, pebbly sand included.			
Qtm ตะกอนดินเคลย์ป่าชายเลน : ดินเคลย์ปนพีท สีเทาหรือสีเทาปนเขียว เนื้ออ่อนนิ่ม เป็นชั้นหนา ปกคลุมด้วยป่าชายเลน Mangrove clay formation : clay, peaty, grey or greenish grey, soft , thick bedded, cover with mangrove.			
Qt ตะกอนตะพักลำน้ำ : ทรายเม็ดละเอียดมาก การคัดขนาดดีมาก มีสีน้ำตาลแกมแดง วางทับอยู่บนชั้นศิลาแลง ทรายที่มีขนาดหยาบและหยาบมาก ซึ่งอาจจะเป็นกรวด สีขาว Terrace deposit : sand, very find grain, very well sorted, reddish brown,overlying massively bedded laterite ; sand, slightly gravelly, coarse-to very coase-grained white.			
Qc ตะกอนเศษหินเชิงเขา : เศษหิน กรวด ทราย และดินเคลย์ ที่สะสมตัวไม่ไกลจากแหล่งกำเนิด Colluvial deposits : rock fragments, gravel, sand and clay, depositing near source.			
Qr ตะกอนหินผุอยู่กับที่ : ทราย สีน้ำตาลอ่อน เนื้อปานกลางถึง การคัดขนาดดี ร่วน ดินเหนียวเนื้อดินลูกรัง สีน้ำตาลแกมเหลือง เทาจาง เนื้อแน่น บางชั้นมีมวลพอกของเหล็กออกไซด์ และแมงกานีส ชั้นลูกรังปนเศษหินแตกหัก เนื้อเป็นดินเหนียว เศษหินประกอบด้วยหินโคลน หินทราย หินทรายแป้ง หินไมการ์ชิสต์ หินควอตซ์ชิสต์ หินควอร์ตไซต์ หินแกรนิต และหินแกรโนไดออไรต์ Residual deposits : sand, pale brown, medium grained, well sorting loose; latteritic clay, yellowish brown, pale gray, firm, iron oxide and manganess nodule, with rock fragment of mudstone, sandstone, siltstone, mica schist, quartz schist, quartzite, granite and granodiorite.			

รูปที่ 3-5 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดพังงา และคำอธิบายแผนที่

ที่มา : สำนักธรณีวิทยา กรมทรพยากรธรณี ,2556

2) การเกิดแผ่นดินไหว

ข้อมูลทางธรณีวิทยารายงานว่า สาเหตุของการเกิดแผ่นดินไหวในประเทศไทยเกิดจาก

(ก) แผ่นดินไหวขนาดใหญ่ที่มีแหล่งกำเนิดจากภายนอกประเทศ ส่งแรงสั่นสะเทือนมายังประเทศไทยโดยมีแหล่งกำเนิดบริเวณตอนใต้ของประเทศจีน พม่า ลาว ทะเลอันดามัน ตอนเหนือของเกาะสุมาตราโดยบริเวณที่จะรู้สึกถึงแรงสั่นสะเทือนได้แก่ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพฯ

(ข) แผ่นดินไหวที่เกิดจากแนวรอยเลื่อนภายในประเทศไทยที่ยังมีพลัง ได้แก่

- <u>รอยเลื่อนเชียงแสน</u> ความยาวประมาณ 130 กิโลเมตร เริ่มต้นจากแนวร่องน้ำแม่จันไปทางทิศตะวันออกผ่านอำเภอแม่จันแล้วตัดข้ามด้านใต้ของอำเภอเชียงแสนไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวลำน้ำเงิน ทางด้านเหนือของอำเภอเชียงของ

- <u>รอยเลื่อนแพร่</u> เริ่มต้นจากด้านตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอเด่นชัย ผ่านไปทางด้านตะวันออกของอำเภอสูงเม่น และจังหวัดแพร่ ไปจนถึงด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอร้องกวาง รวมความยาวทั้งสิ้นประมาณ 115 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนแม่ทา</u> เป็นรูปโค้งตามแนวลำน้ำแม่วัง และแนวลำน้ำแม่ทาในเขตจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ความยาวทั้งสิ้นประมาณ 55 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนเถิน</u> อยู่ทางทิศตะวันตกของรอยเลื่อนแพร่ ตั้งต้นจากด้านตะวันตกของอำเภอเถินไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ขนานกับรอยเลื่อนแพร่ไปทางด้านเหนือของอำเภอเถินไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ขนานกับรอยเลื่อนแพร่ไปทางด้านเหนือของอำเภอวังชิ้น และอำเภอลอง รวมความยาวทั้งหมดประมาณ 90 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนเมย-อุทัยธานี</u> ตั้งต้นจากลำน้ำเมยชายเขตแดนพม่ามาต่อกับห้วยแม่ท้อและลำน้ำปิงใต้ จังหวัดตาก ต่อลงมาผ่านจังหวัดกำแพงเพชร และนครสวรรค์ จนถึงเขตจังหวัดอุทัยธานี รวมความยาวกว่า 250 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนศรีสวัสดิ์</u> อยู่ทางด้านตะวันตกของรอยเลื่อนเมย-อุทัยธานีในร่องน้ำแม่กลองและแควใหญ่ ตลอดขึ้นไปจนถึงเขตแดนพม่า รวมความยาวทั้งหมดกว่า 500 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนเจดีย์สามองค์</u> อยู่ในลำน้ำแควน้อยตลอดสายและต่อไปจนถึงรอยเลื่อนสะแกง (Sakaing Fault) ในประเทศพม่า ความยาวของรอยเลื่อนในประเทศไทยกว่า 250 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนระนอง</u> ตามแนวร่องน้ำของแม่น้ำกระบุรี ความยาวทั้งสิ้นประมาณ 270 กิโลเมตร

- <u>รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย</u> ตัดผ่านด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต เข้าไปในอ่าวพังงา ตามแนวคลองมะรุย คลองชะอุ่น และคลองพุมดวงทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนกระทั่งไปออกอ่าวบ้านดอน ระหว่างอำเภอพุนพินกับอำเภอท่าฉาง รวมความยาวทั้งสิ้นประมาณ 150 กิโลเมตร

โดยบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อภัยแผ่นดินไหวสูงในประเทศไทย ได้แก่

- บริเวณอยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแผ่นดินไหว ตามแนวรอยเลื่อนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ส่วนใหญ่อยู่บริเวณภาคเหนือและตะวันตก

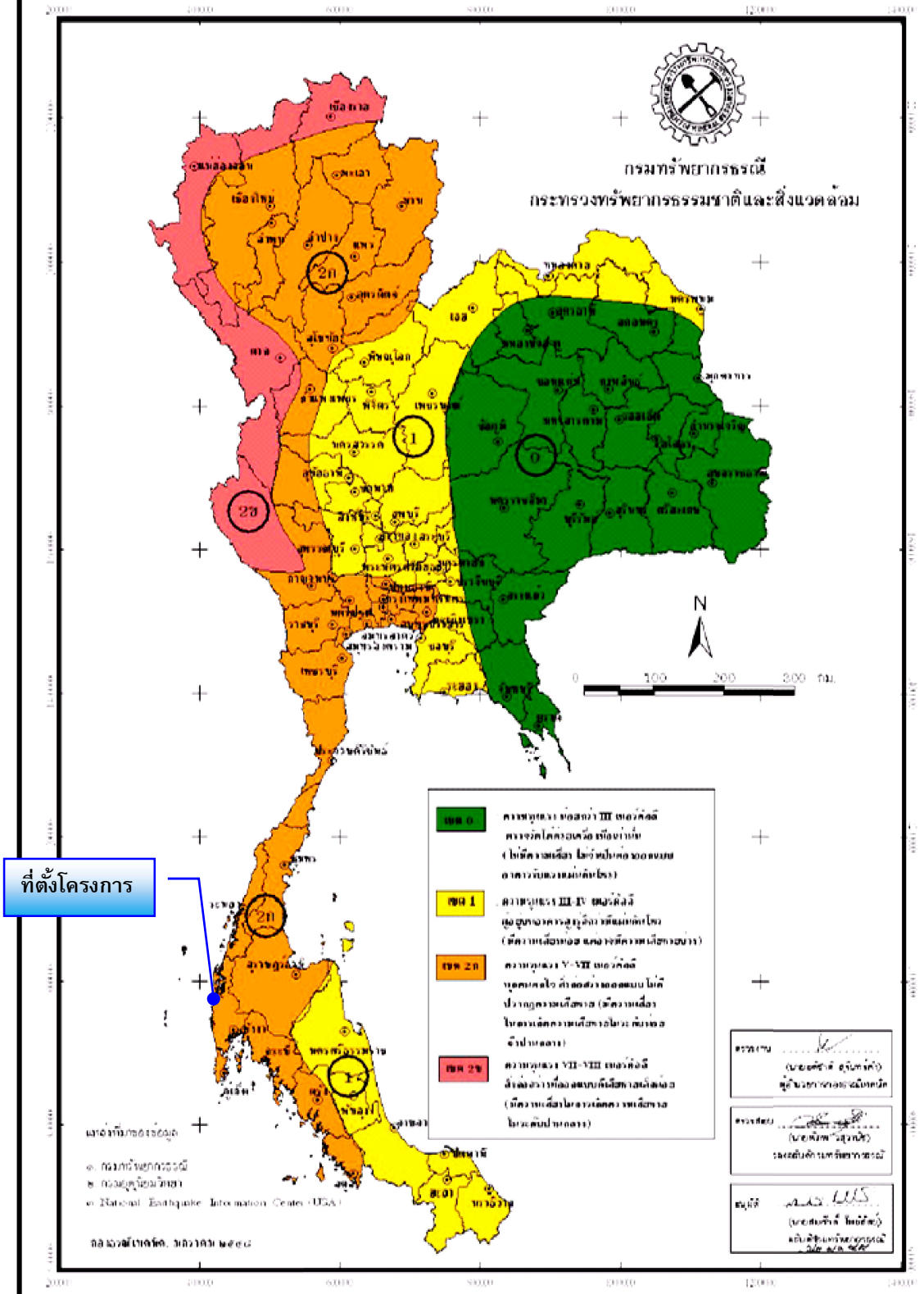
- บริเวณที่เคยมีประวัติ หรือสถิติแผ่นดินไหวในอดีตและมีความเสียหายเกิดขึ้น จากนั้นเว้นช่วงการเกิดแผ่นดินไหวเป็นระยะเวลานานๆจะมีโอกาสการเกิดแผ่นดินไหวที่มีขนาดใกล้เคียงกับสถิติเดิมได้อีก

- บริเวณที่เป็นดินอ่อนซึ่งสามารถขยายการสั่นสะเทือนได้ดี เช่น บริเวณที่มีดินเหนียวอยู่ใต้พื้นดินเป็นชั้นหนา บริเวณที่ลุ่ม หรืออยู่ใกล้ปากแม่น้ำ เป็นต้น โดยเฉพาะแถบจังหวัดนนทบุรี อยุธยา ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา เนื่องจากชั้นดินมีความอ่อนตัวมากกว่าแถบอื่น

สำหรับการเกิดแผ่นดินไหวของ 6 จังหวัด ที่ประสบกับธรณีพิบัติภัย ได้แก่ จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเกิดแผ่นดินไหวประเทศไทย ส่วนในแอ่งอันดามัน (บริเวณทะเลอันดามัน) เกิดในช่วงประมาณต้นสมัยอีโอซีน (Early Eocene) โดยที่เปลือกโลกมหาสมุทรอินเดีย เริ่มมุดตัวลงใต้เปลือกโลกแผ่นพื้นทวีป (continental crust) ทำให้เกิดแอ่งอันดามันขึ้น และเมื่อมีการเคลื่อนที่ของแผ่นทวีปอินเดียขึ้นไปทางเหนือมากขึ้น ทำให้เกิดแรงเฉือนด้านขวา (dextral shear) มากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดการแยกตัวของแอ่งสุมาตราตอนเหนือและแอ่งเมอร์กุยมากขึ้นจากที่มีการแยกตัวกันอยู่แล้ว ต่อจากนั้นในช่วงไมโอซีนตอนต้น-ไมโอซีนตอนกลาง (Early Miocene-Middle Miocene) มีการยุบตัวของแอ่งและมีการสะสมตัวของตะกอนน้ำลึกและในขณะเดียวกันก็มีการบีบอัดตัวของเปลือกโลก ทำให้มีการขยายตัวของพื้นทะเลอันดามัน

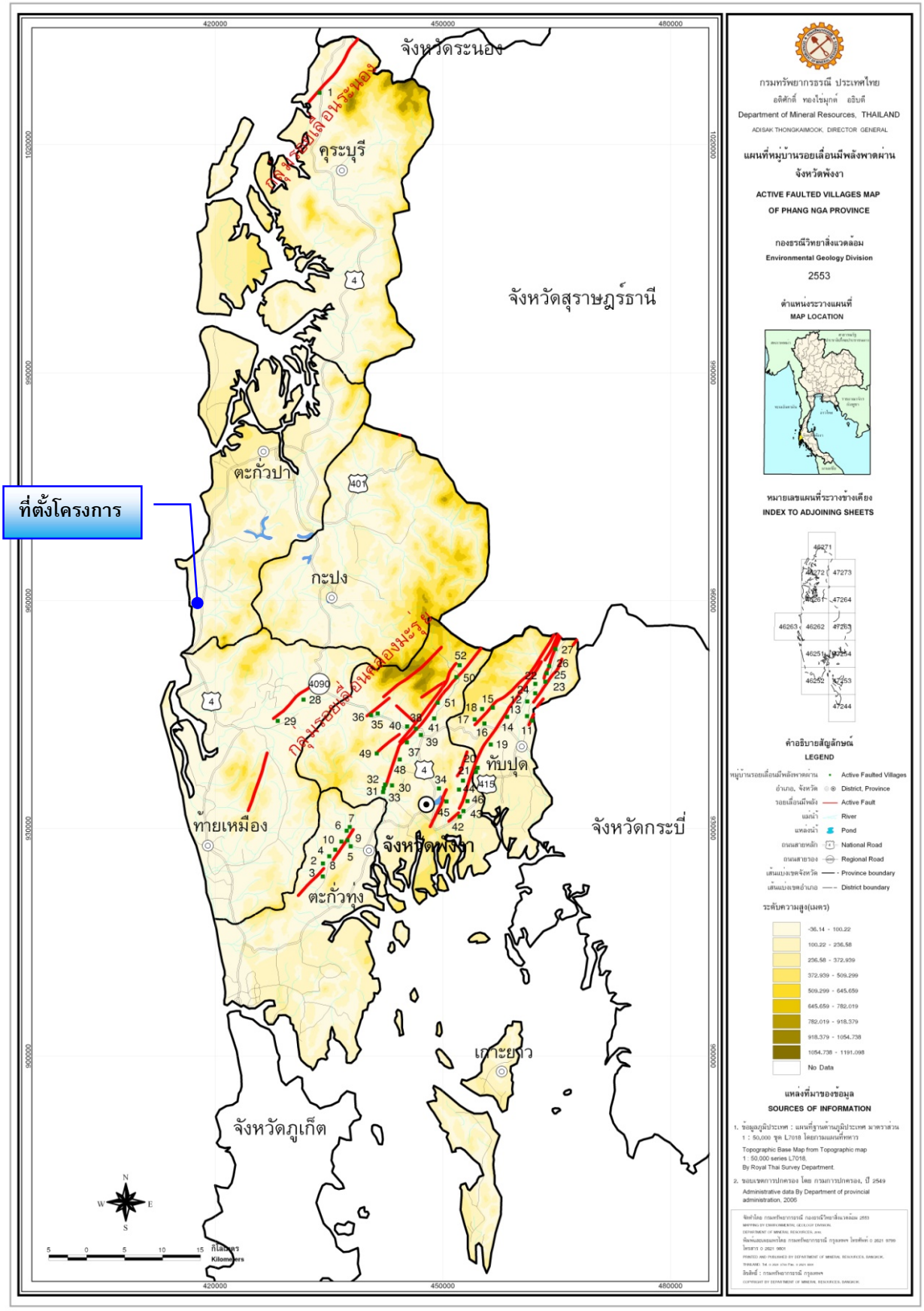
จนกระทั่งสมัยไมโอซีนตอนปลาย-ปัจจุบัน (Late Miocene-Recent) การเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลกในแอ่งเมอร์กุยชะลอตัวลง แต่รอยเลื่อนหลักในแอ่งเมอร์กุยก็ยังเคลื่อนตัวอยู่ทำให้แอ่งเมอร์กุยยังมีการทรุดตัวและตกตะกอนของหินดินดานน้ำลึกอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ จากแผนที่บริเวณเสี่ยงภัยแผ่นดินไหวของประเทศไทย ปี 2548 ของกรมทรัพยากรธรณี แสดงดัง**รูปที่ 3-6** พื้นที่โครงการอยู่ใน**เขต 2ก** ซึ่งมีระดับความรุนแรง V-VII เมอร์คัลลีคือ หากมีแผ่นดินไหวในเขตนี้ จะมีความรุนแรงที่ทำให้ทุกคนตกใจ สิ่งก่อสร้างที่ออกแบบไม่ดีปรากฏความเสียหาย โดยเขตนี้กรมทรัพยากรธรณีกำหนดว่ามีความเสี่ยงในการเกิดความเสียหายในระดับน้อยถึงปานกลาง และจากสถิติแผ่นดินไหวของกรมอุตุนิยมวิทยา พบว่าในอดีตตั้งแต่ปี 2518 ถึงเดือนธันวาคม 2550 ยังไม่พบการเกิดแผ่นดินไหวที่มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดพังงาแต่อย่างใด มีเพียงการเกิดแผ่นดินไหวโดยมีจุดศูนย์กลางอยู่ในทะเลอันดามันและบริเวณหมู่เกาะสุมาตรา ที่ส่งผลให้ผู้อาศัยในจังหวัดพังงารู้สึกถึงความสั่นสะเทือน รวมถึงการเกิดคลื่นสึนามิ บริเวณฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ สตูล และตรัง เมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยสถิติแผ่นดินไหวที่รับรู้ถึงความสั่นสะเทือนในจังหวัดพังงาตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2542 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2558 แสดงดัง**ตารางที่ 3-2** นอกจากนี้บริเวณโครงการไม่ได้อยู่ในบริเวณรอยเลื่อนแต่อย่างใด โดยอยู่ห่างจากแนวรอยเลื่อนที่ใกล้ที่สุด คือ รอยเลื่อนคลองมะรุ่ย ประมาณ 21.10 กิโลเมตร และห่างจากรอยเลื่อนระนอง ซึ่งเป็นรอยเลื่อนที่วางตัวอยู่ในเขตจังหวัดระนอง ชุมพร และประจวบคีรีขันธ์ มีระยะห่างประมาณ 75.50 กิโลเมตร แสดงดัง**รูปที่ 3-7**

รูปที่ 3-6 แผนที่บริเวณเสี่ยงภัยแผ่นดินไหวของประเทศไทย

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2548

รูปที่ 3-7 แผนที่แสดงรอยเลื่อนที่มีพลังพาดผ่าน จังหวัดพังงา

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี ประเทศไทย, 2553

ตารางที่ 3-2 สถิติแผ่นดินไหวที่รับรู้ถึงความสั่นสะเทือนในจังหวัดพังงา

วัน เดือน ปี	เวลาเกิด (ประเทศไทย)	ละติจูด (น) / ลองจิจูด (น)	บริเวณ	ขนาด	เหตุการณ์ / ความเสียหาย
25 มี.ค. 2558	05.32 น.	7.87(N) / 98.41(E)	บริเวณนอกชายฝั่งทางทิศตะวันออกของ จ.ภูเก็ต	3.8 ริกเตอร์	รู้สึกสั่นไหวบริเวณ จ.ภูเก็ต และ จ.พังงา
20 ก.พ. 2558	13.02 น.	7.87/98.57	อ่าวพังงา ทางทิศใต้ของเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาม จังหวัดพังงา	4 ริกเตอร์	รู้สึกสั่นไหวบริเวณเกาะยาวใหญ่ จ.พังงา และ จ.ภูเก็ต
28 ธ.ค. 2550	12.24 น.	5.42 น 95.91อ	ตอนเหนือเกาะสุมาตรา	5.7 ริกเตอร์	รู้สึกสั่นสะเทือนได้บนอาคารสูง จ.ภูเก็ต จ.พังงา
19 พ.ย. 2548	21.10 น.	2.20 น 96.50อ	ตอนเหนือเกาะสุมาตรา	6.1 ริกเตอร์	รู้สึกสั่นสะเทือนได้ที่ จ.พังงา และ จ.ภูเก็ต
11 ต.ค.2548	22.05 น.	4.50 น 95.10อ	ตอนเหนือเกาะสุมาตรา	6.2 ริกเตอร์	รู้สึกสั่นสะเทือนได้ที่ จ.พังงา และ จ.ภูเก็ต
7 ก.ย. 2548	06.22 น.	5.78 (น) ฝ98.33 (อ)	เหนือเกาะสุมาตรา อินโดนีเซีย	5 ริกเตอร์	รู้สึกได้ที่จังหวัดพังงา และภูเก็ต
19 พ.ค. 2548	08.55 น.	2.0 น. / 97.0 อ.	เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย	6.8 ริกเตอร์	มีความรู้สึกสั่นสะเทือนในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัด สงขลา ภูเก็ต พังงา และผู้อาศัยบนอาคารสูงกรุงเทพมหานคร
26 ธ.ค.2547	7.58 น.	3.4 / 95.7	เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย	9.3 MW (รุนแรงเป็นอันดับ 2 ของโลก)	รู้สึกสั่นไหวได้เกือบทุกจังหวัดในภาคใต้ ภาคกลางและบางส่วนของภาคเหนือ รวมถึงอาคารสูงหลายแห่งในกรุงเทพมหานคร แผ่นดินไหวครั้งนี้ทำให้เกิดคลื่นสึนามิบริเวณฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ สตูล และตรัง มีผู้เสียชีวิตกว่า 5,000 คนและสูญหายกว่า 3,000 คน
22 ม.ค. 2546	10.00 น.	5.9 / 95.6	สุมาตรา	7.0 Ml	รู้สึกได้บนอาคารสูงนับสิบแห่งในหลายพื้นที่ของกทม. รวมทั้งหลายจังหวัดในภาคใต้
29 ส.ค. 2542	7.41 น.	8.10 / 98.3	อันดามัน	2.1 Ml	รู้สึกได้ที่ จ.ภูเก็ต จ.พังงา
17 ส.ค. 2542	23.39 น.	8.10 / 98.30	อันดามัน	2.1 Ml	รู้สึกได้ที่ จ.ภูเก็ต จ.พังงา

ที่มา : สำนักแผ่นดินไหว กรมอุตุนิยมวิทยา ,2558

3) การเกิดสึนามิ

คลื่นยักษ์ หรือสึนามิ (Tsunami) หมายถึง การเคลื่อนไหวของมวลน้ำเป็นหลายชุด ซึ่งเกิดจากการถูกแทนที่ด้วยมวลของแข็งขนาดมหึมา จากการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกตามแนวดิ่ง เนื่องจากเกิดแผ่นดินไหวที่มีศูนย์กลางในท้องทะเล (มีโอกาสเกิดขึ้นร้อยละ 80) หรือเนื่องจากเกิดภูเขาไฟระเบิดใต้น้ำ ทำให้มวลน้ำถูกยกตัวสูงขึ้นและเคลื่อนตัวไปยังชายฝั่ง หรือเนื่องจากเกิดแผ่นดินถล่มใต้น้ำ หรือเกิดแผ่นดินถล่มจากภูเขาใกล้ทะเล หรือเนื่องจากเกิดก้อนอุกกาบาตขนาดใหญ่ตกลงในทะเล

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 เวลา 07.50 นาฬิกา ได้เกิดแผ่นไหวครั้งใหญ่ บริเวณด้านตะวันตกของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย ที่ละติจูด 3.4 องศาเหนือ ลองติจูด 95.70 องศาตะวันออก วัดแรงสั่นสะเทือนได้ 9.0 ริกเตอร์ ทำให้เกิดคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ทำความเสียหายให้กับพื้นที่หลายส่วนของจังหวัดพังงา จังหวัดพังงาได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิมากที่สุดในจำนวน 6 จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีผู้เสียชีวิตถึง 4,186 คน บาดเจ็บ 5,597 คน สูญหาย 1,953 คน ทรัพย์สินเสียหายหลายพันล้านบาท สำหรับพื้นที่แหลมปะการัง ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงานั้น ส่วนใหญ่ได้รับความเสียหายอยู่ในระดับความรุนแรงหนัก โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่ง พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิบริเวณจังหวัดพังงา แสดงดัง**รูปที่ 3-8** จากรูปพบว่า พื้นที่โครงการได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิ

สำหรับตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามและเป็นที่ตั้งของโรงแรมและรีสอร์ทที่มีชื่อเสียงระดับประเทศกว่า 70 แห่ง โดยมีจำนวนห้องพักรวมประมาณ 4,000 ห้อง ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวประมาณ 500,000 คน ซึ่งคนส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2547 ตำบลคึกคักได้รับความเสียหายจากการสำรวจเบื้องต้น ดังนี้

- ผู้เสียชีวิต และผู้สูญหาย (เฉพาะประชาชนในพื้นที่) ประมาณ 300 คน
- บ้านเรือนเสียหาย ประมาณ 556 ครัวเรือน
- โรงแรมและรีสอร์ท ได้รับความเสียหาย ประมาณ 72 แห่ง

โดยระยะทางที่น้ำท่วมถึงและระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับชุมชน จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ แสดงดัง**รูปที่ 3-9** พบว่า พื้นที่โครงการน้ำท่วมถึงจากคลื่นสึนามิ และแผนที่แสดงระดับความรุนแรงที่เกิดจากสึนามิ แสดงดัง**รูปที่ 3-10** พบว่าพื้นที่โครงการตั้งอยู่ในชุมชนที่เสียหายหนักมาก บริเวณพื้นที่ที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิใน อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา แสดงดัง**รูปที่ 3-11** พบว่า พื้นที่โครงการมีโอกาสสูงที่จะได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิ ดังนั้น เพื่อหามาตรการในการป้องกัน และลดผลกระทบจากภัยคลื่นยักษ์ (สึนามิ) แผนการอพยพหนีภัยระดับชุมชนจึงเป็นมาตรการที่สำคัญมาตรการหนึ่งที่ชุมชนจะต้องเรียนรู้และร่วมกันปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

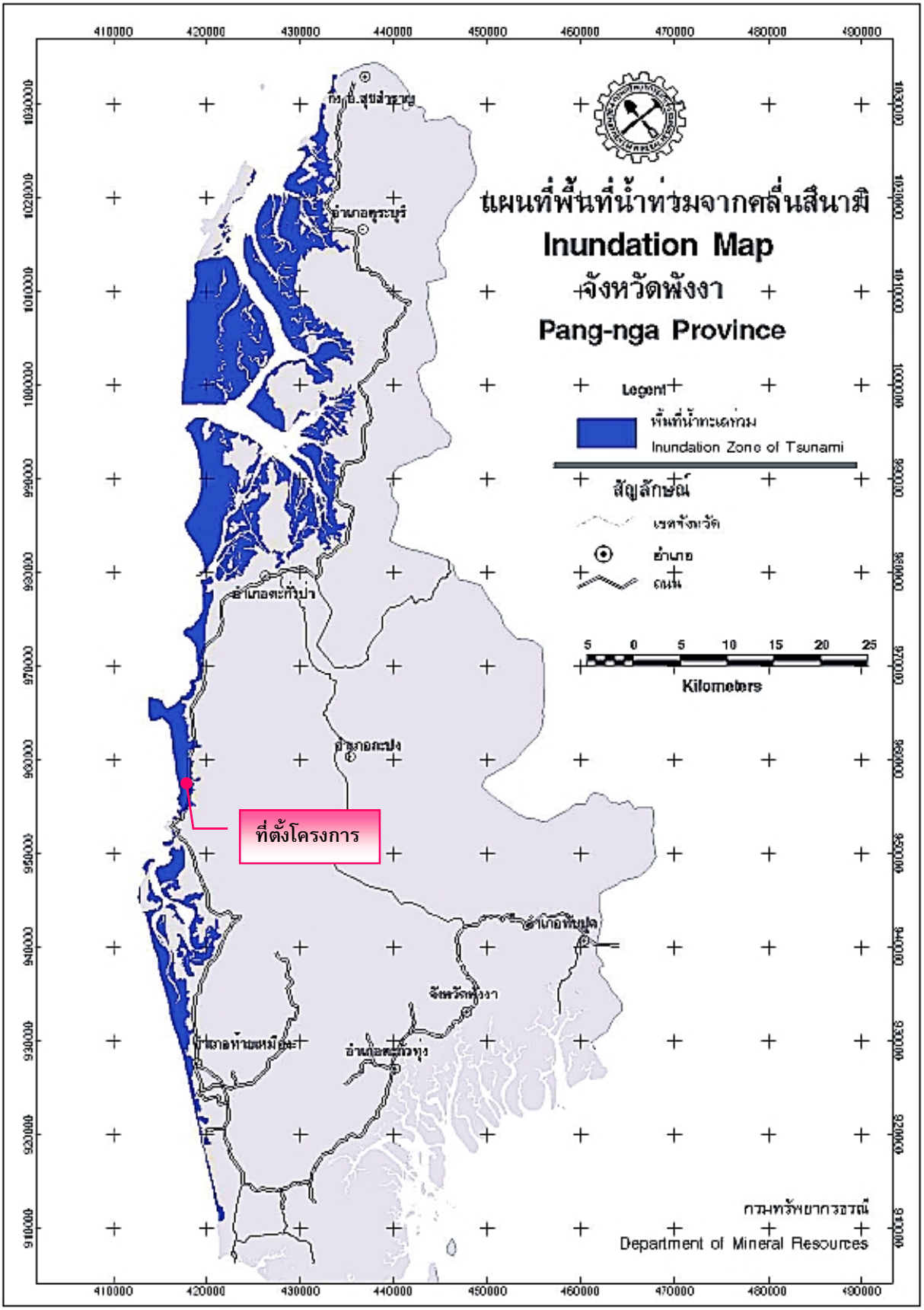
หลักการปฏิบัติ

การอพยพประชาชน หมายถึง การอพยพประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เสี่ยงภัยให้สามารถหลบหนีไปอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยได้ทันต่อเหตุการณ์ และระงับความแตกตื่นเสียขวัญของประชาชน เพื่อลดผลกระทบต่อชีวิตจากภัยพิบัติคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ที่เกิดขึ้นในการอพยพประชาชนเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลคึกคัก กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลคึกคัก (อปพร.) และ อาสาสมัครตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย (One Tambon One Search And Rescue Team, OTOS) ซึ่งทำหน้าที่อำนวยการควบคุมและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอพยพประชาชนทั้งในยามปกติและยามเกิดภัยพิบัติ นอกจากหน้าที่ดังที่กล่าวมาแล้ว เทศบาลตำบลคึกคักยังมีหน้าที่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

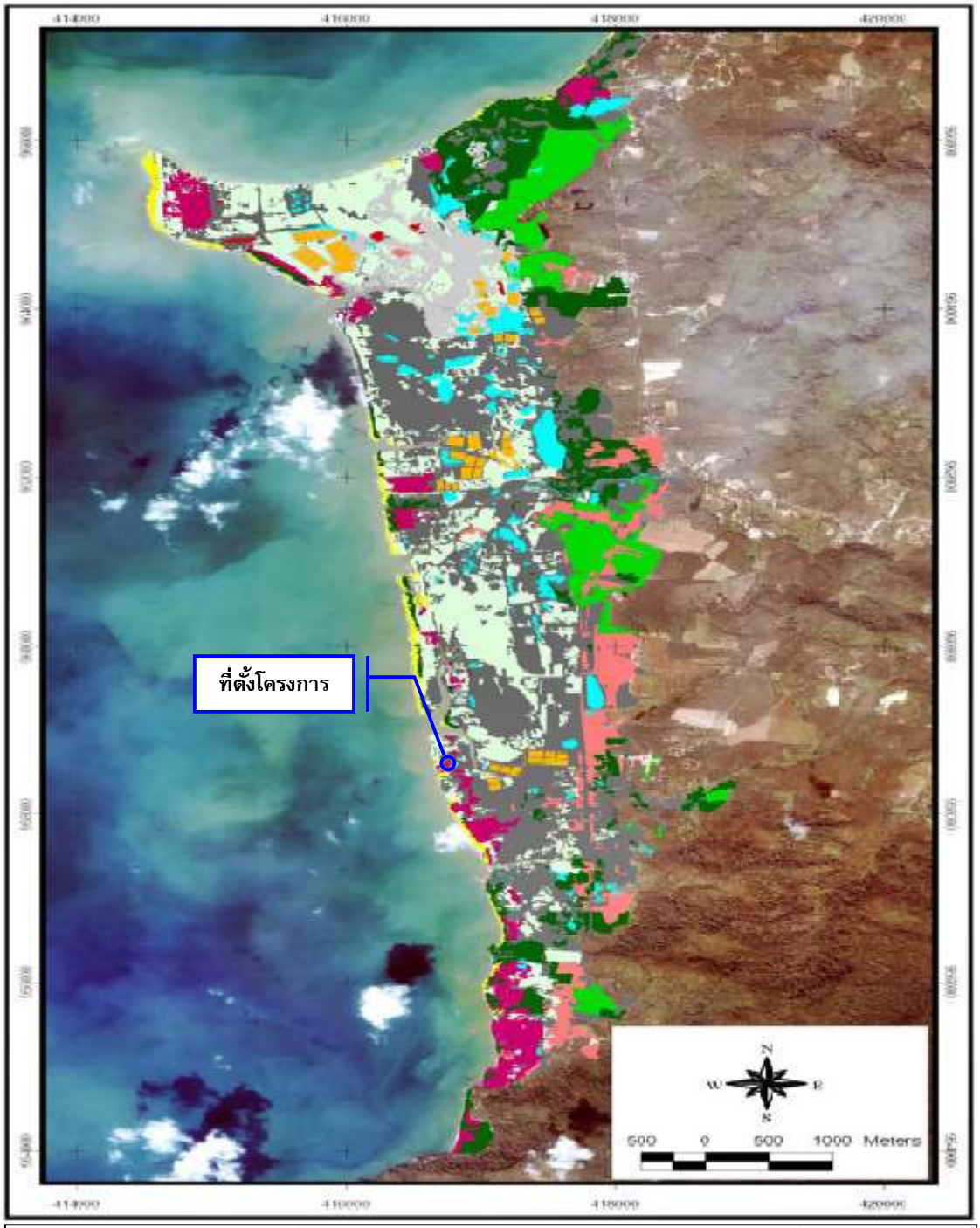
รูปที่ 3-8 พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิ บริเวณจังหวัดพังงา

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี ประเทศไทย, 2556

รูปที่ 3-9 แผนที่พื้นที่น้ำท่วมจากคลื่นสึนามิ จังหวัดพังงา

ที่มา : รายงานวิชาการ สึนามิกับการเตือนภัย กองธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรธรณี, 2558

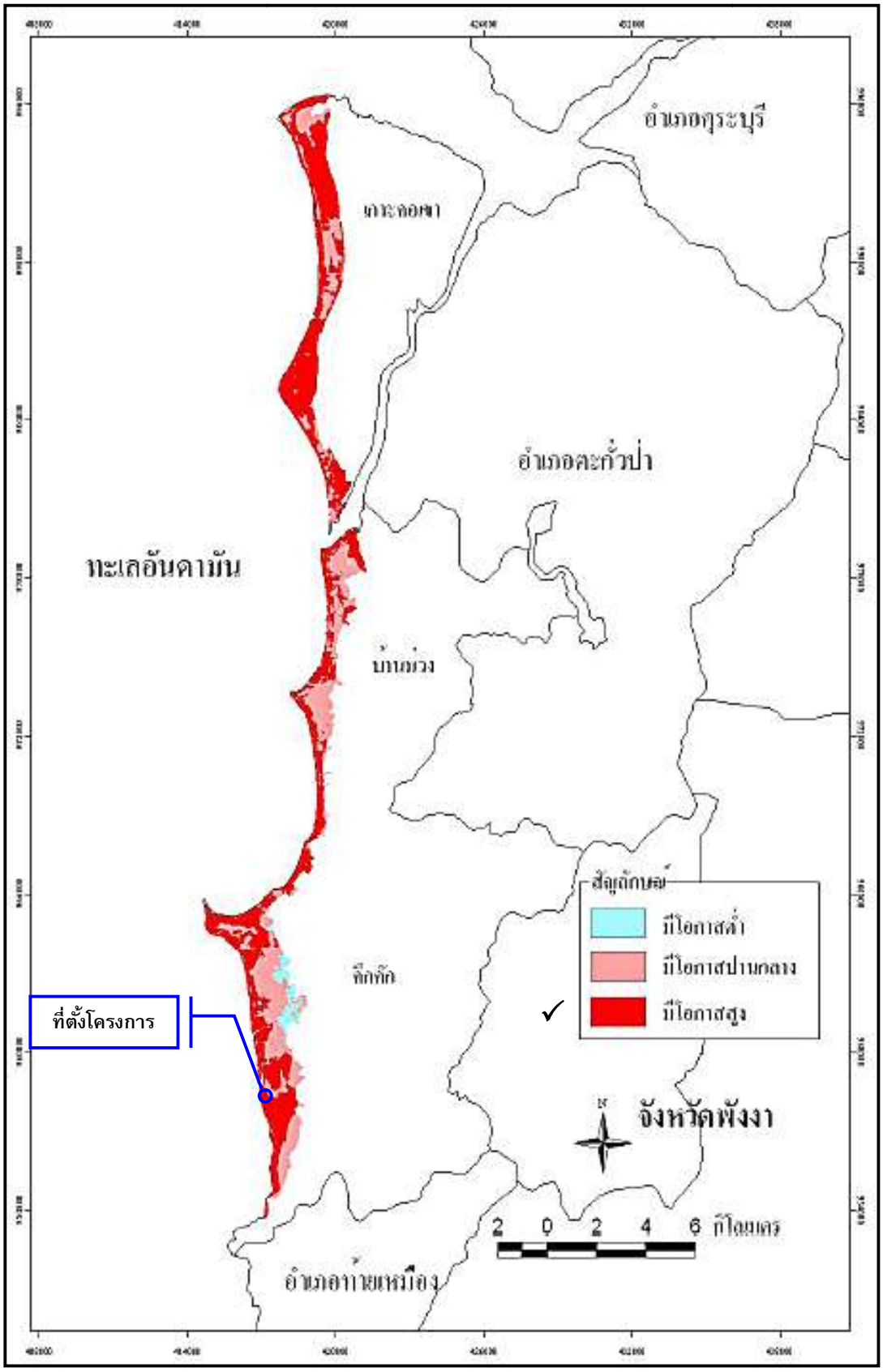

สัญลักษณ์

- ชุมชนเสียหายน้อย
- นากุ้ง
- มะพร้าวเสียหายปานกลาง
- ไม้ยืนต้นเสียหายหนัก
- แหล่งน้ำได้รับผลกระทบ
- ✓ ชุมชนเสียหายมาก
- พื้นที่เปิดโล่งเสียหายปานกลาง
- มะพร้าวเสียหายหนัก
- รีสอร์ทเสียหายหนัก
- ชุมชนเสียหายหนัก
- **พื้นที่เปิดโล่งเสียหายหนัก**
- ไม้ยืนต้นเสียหายน้อย
- หาดทรายเสียหายหนัก

รูปที่ 3-10 ระดับความรุนแรงที่เกิดจากสึนามิ

ที่มา : แผนหนีภัยสึนามิตำบลคึกคัก, 2552

รูปที่ 3-11 แสดงบริเวณพื้นที่ที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิใน อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ที่มา : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การกำหนดบริเวณพื้นที่ที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากคลื่นสึนามิ ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา 2556

- จัดหากำลังเจ้าหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงานการอพยพประชาชนจากภัยพิบัติคลื่นยักษ์ (สึนามิ)

- จัดทำแผนอพยพประชาชนในระดับชุมชน รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายพิเศษต่างๆ เช่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางพักผ่อน เรือประมง เรือท่องเที่ยว เด็กนักเรียน คนชรา ผู้ป่วย และผู้พิการในพื้นที่เสี่ยงภัย ให้มีประสิทธิภาพ

- ซักซ้อมการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ ภายใต้การสั่งการของกองอำนวยการป้องกันฝ่ายพลเรือนชั้นเหนือขึ้นไป

ประสานงานกองอำนวยการป้องกันฝ่ายพลเรือนจังหวัดพังงา หรือศูนย์ อปพร.องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้เคียงและหน่วยงานเอกชนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง

การปฏิบัติ

การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

ในระยะก่อนเกิดภัยพิบัติเป็นช่วงเวลาที่ทุกภาค-ส่วนจะต้องร่วมมือกัน ในการเตรียมความพร้อม (Preparedness) การสร้างความตระหนัก (Awareness) การปรับปรุงสิ่งก่อสร้างต่างๆ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบชุมชน หรือหมู่บ้าน หรือในพื้นที่เป้าหมายให้สามารถลดผลกระทบจากคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังนี้

- แผนอพยพประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย
- บัญชีรายชื่อประชาชนที่พักอาศัยในพื้นที่เสี่ยงภัย
- สถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพ
- เครื่องอุปโภค และบริโภค สำรองไว้ไม่น้อยกว่า 3 วัน
- เครื่องมือสื่อสาร และโครงข่ายการประสานงาน
- เส้นทางอพยพหลักและสำรอง
- ป้ายเตือนบอกเส้นทางอพยพไปสู่สถานที่ปลอดภัย
- หน่วยปฏิบัติการฉุกเฉิน หรือหน่วยอพยพ หน่วยกู้ชีพ OTOS และ อปพร.
- ยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น ไฟฉาย พลุส่องสว่าง นกหวีด เสื้อชูชีพ เครื่องปั่นไฟสำรอง ฯลฯ
- จัดลำดับเร่งด่วนของประเภทบุคคลผู้อพยพดังนี้ ผู้ป่วย ผู้พิการ คนชรา เด็ก และสตรี

การปฏิบัติขณะเกิดภัย

ในระยะที่คาดว่าจะเกิดภัยพิบัติ เมื่อได้รับการแจ้งเตือน หรือได้รับการเตือนภัยอันเกิดจากคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ในพื้นที่ตำบลคึกคัก และได้รับสัญญาณเตือนภัยจากทางราชการ ไม่ว่าจะเป็นศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ หรือกรมอุตุนิยมวิทยา ให้เทศบาลตำบลคึกคัก ดำเนินการอพยพประชาชนไปสู่พื้นที่ปลอดภัยที่จัดเตรียมไว้ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น โดยดำเนินการสงเคราะห์และอำนวยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามความเหมาะสม

- **การเตรียมการอพยพประชาชน**

- การจัดลำดับความสำคัญของการอพยพ ให้จัดแบ่งประเภทของบุคคลตามลำดับความเร่งด่วน ดังนี้ ผู้ป่วย คนทุพพลภาพ คนชรา เด็ก และสตรี

- การจัดเตรียมสถานที่อพยพ พื้นที่ปลอดภัย ให้จัดเตรียมไว้ล่วงหน้าตามความเหมาะสมและความจำเป็น แสดงดัง**รูปที่ 3-12** ซึ่งมีรายละเอียดดัง**ตารางที่ 3-3**

ตารางที่ 3-3 สถานที่อพยพ และพื้นที่ปลอดภัย

หมู่บ้าน	สถานที่อพยพ
หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป	บริเวณน้ำตกสายรุ้ง และโรงเรียนปากวีป
หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ	บ้านพักถาวรบ้านบางขยะ และซอยชนะภัย
หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก	เทศบาลตำบลคึกคัก และเขาวง
หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขมิ้น	เทศบาลตำบลคึกคัก และเขาทุ่งขมิ้น
หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง	น้ำตกช่องฟ้า และอาคารหลบภัยเพื่อนพึ่ง (ภาฯ)
หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง	ที่สูงหลังเรือ ต.813 และอาคารหลบภัยฯ
หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน	อุทยานแห่งชาติเขาหลัก และที่สูง (ซอยเนินทอง)

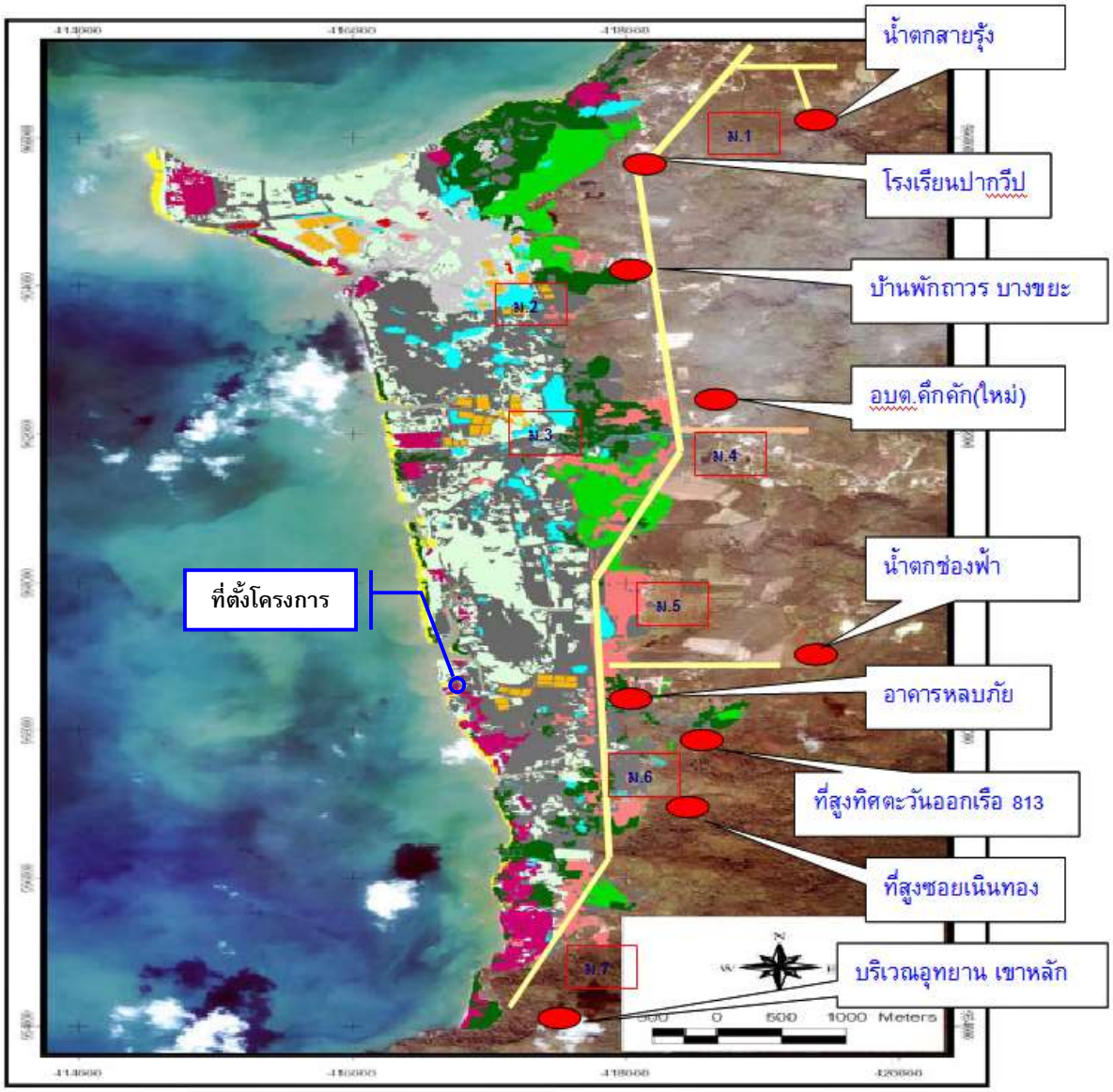
ที่มา : แผนหนีภัยสึนามิ ตำบลคึกคัก, 2552

สำหรับพื้นที่โครงการอยู่ใกล้กับสถานที่อพยพ คือ อาคารหลบภัยเพื่อนพึ่ง(ภาฯ) อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 2.20 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ 2 นาที (ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและช่วงเวลาที่เกิดเหตุ) ประกอบกับบริเวณซอยปากคลองบางเนียงและถนนชายหาดบางเนียงที่เชื่อมต่อกับทางเข้า-ออกของโครงการ จะมีป้ายแสดงจุดปลอดภัยจากคลื่นยักษ์สึนามิ แสดงดัง**รูปที่ 3-13** ซึ่งจะช่วยให้ผู้พักอาศัยที่เดินอยู่ตามชายหาดสามารถหาจุดปลอดภัยไปยังจุดต่างๆได้

- **การแจ้งเตือนประชาชน**

- การแจ้งเตือนโดยตรง : ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติแจ้งเตือนประชาชน โรงพยาบาล โรงเรียน สมาคมประมง สมาคมผู้ประกอบกิจการโรงแรมโดยตรงทางสื่อทุกประเภท เช่น หอสัญญาณเตือนภัย โทรทัศน์ วิทยุ โทรศัพท์พื้นฐาน โทรศัพท์มือถือ ระบบวิทยุสมัครเล่น เป็นต้น สำหรับหอเตือนภัยที่อยู่ใกล้โครงการมากที่สุดคือ หอเตือนภัยที่ตั้งอยู่ใกล้บริเวณอาคารหลบภัยเพื่อนพึ่ง(ภาฯ) ห่างจากโครงการประมาณ 1.10 กิโลเมตร แสดงดัง**รูปที่ 3-14**

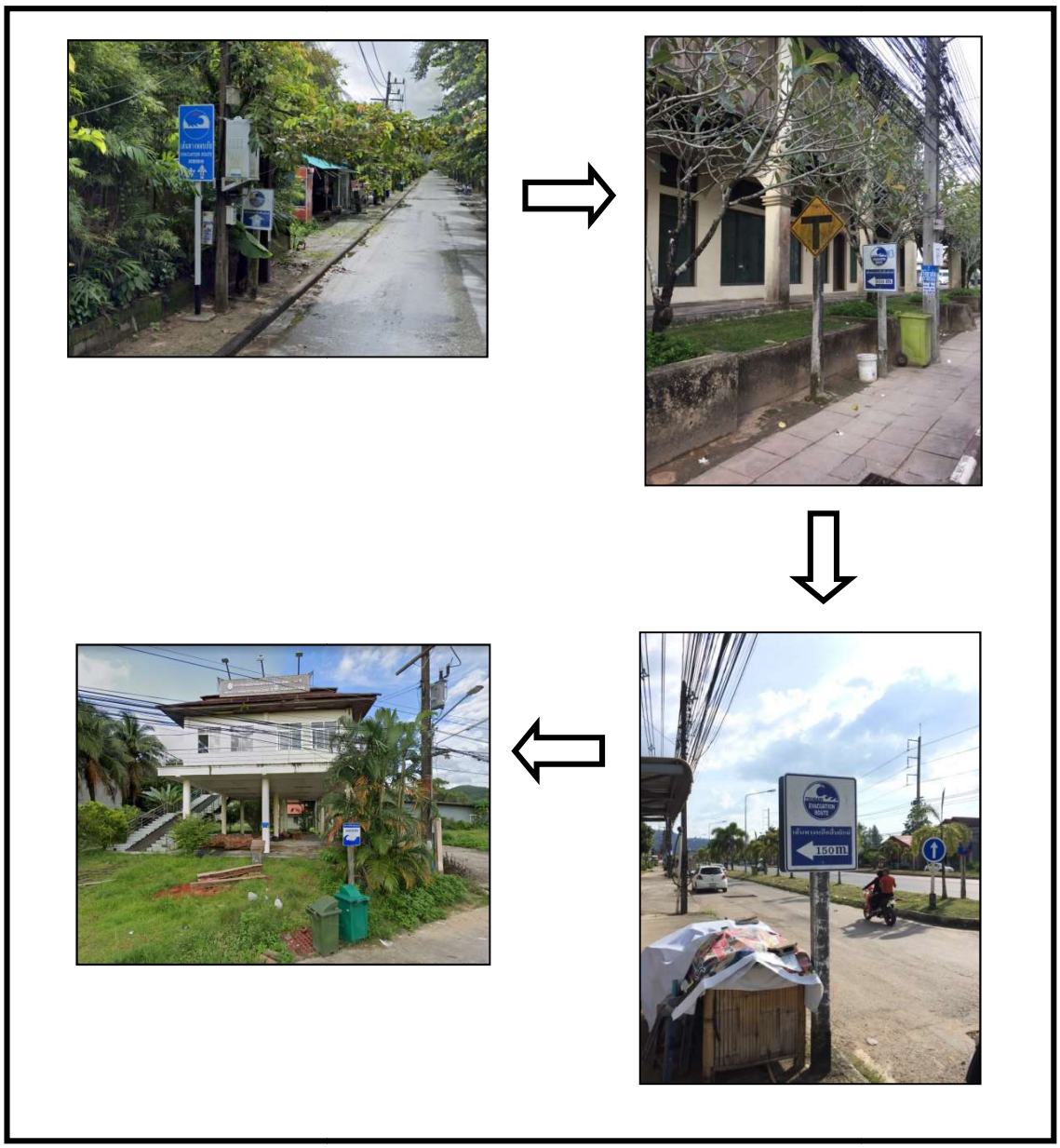
- การแจ้งเตือนผ่านหน่วยงาน : ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติแจ้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะนำข้อมูลแจ้งเตือนไปสู่ประชาชนเป็นการเพิ่มเติมจากการแจ้งเตือนโดยตรง โดยใช้กลไกระบบการบริหารจัดการของกระทรวงมหาดไทยไปสู่จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านอีกทางหนึ่ง รวมทั้งการส่งข่าวสารแจ้งเตือนภัยพิบัติผ่านระบบอินเตอร์เน็ตของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

	หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป	**สถานที่อพยพ**	1. บริเวณน้ำตกสายรุ้ง	2. โรงเรียนปากวีป
	หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ	**สถานที่อพยพ**	1. บ้านพักถาวรบ้านบางขยะ	2. ซอยชนะภัย
	หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก	**สถานที่อพยพ**	1. เทศบาลตำบลคึกคัก	2. เขาวง
	หมู่ที่ 4 บ้านทุ่งขมิ้น	**สถานที่อพยพ**	1. เทศบาลตำบลคึกคัก	2. **เขาทุ่งขมิ้น**
✓	**หมู่ที่ 5** บ้านบางเนียง	**สถานที่อพยพ**	1. อาคารหลบภัยเพื่อนพึ่ง(ภาฯ)	2. **น้ำตกช่องฟ้า**
	หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง	**สถานที่อพยพ**	1. ที่สูง หลังเรือ ต. 813	2. อาคารหลบภัยฯ
	หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน	**สถานที่อพยพ**	1. อุทยานแห่งชาติเขาหลัก	2. ที่สูง (ซอยเนินทอง)

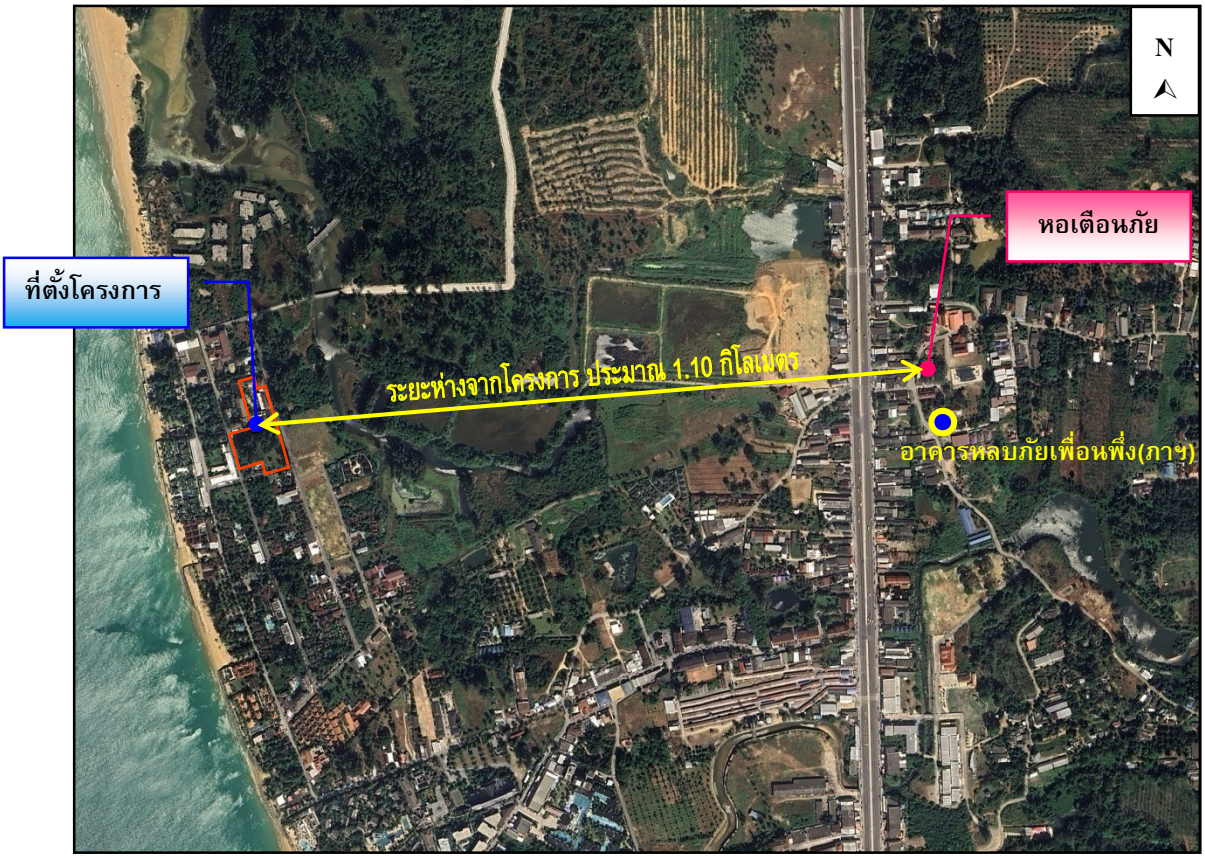
รูปที่ 3-12 แผนที่อพยพหนีภัย ตำบลคึกคัก

ที่มา : แผนหนีภัยสึนามิ ตำบลคึกคัก, 2552

รูปที่ 3-13 ป้ายแสดงพื้นที่เสี่ยงภัย เส้นทางหนีภัยและสถานที่พักผู้อพยพคลื่นยักษ์สึนามิ

ที่มา : สำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

รูปที่ 3-14 หอเตือนภัยที่อยู่ใกล้โครงการมากที่สุด

ที่มา : สำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

- **การประสานงานกับหน่วยงานเครือข่ายของทุกภาคส่วน แบบบูรณาการ**

โดยการปฏิบัติงานอพยพต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในทุกภาคส่วน เพื่อให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้อพยพเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

- **การอพยพประชาชน**

ผอ.ปพร.อำเภอตะกั่วป่า ผอ.ปพร.เทศบาลตำบลคึกคัก คณะกรรมการป้องกันภัยประจำหมู่บ้าน (รวมทั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน และอำเภอ ทำหน้าที่อำนวยการในการอพยพประชาชน (หน่วยอพยพ) โดยจัดตั้งกองอำนวยการอพยพ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานปฏิบัติ

- เมื่อประชาชนได้รับข่าวสารการแจ้งเตือนภัยจากราชการ ประชาชนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการอพยพ โดยจัดเตรียมกระเป๋าที่มีของมีค่า เงินสด เอกสารสำคัญ ของใช้จำเป็นส่วนตัว ยารักษาโรค อาหาร น้ำดื่ม เท่าที่จำเป็น รวมทั้งดูแลให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวให้อยู่ในความสงบก่อนออกจากบ้านเรือน ปิดบ้านเรือนให้มิดชิดมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พร้อมทั้งปิดสวิทช์ไฟฟ้าสายหลักที่จ่ายเข้าบ้าน และเดินทางไปรวม ณ จุดนัดหมายประจำชุมชนภายในเวลา 15 นาที

- ผู้นำชุมชน หรือผู้นำหมู่บ้าน ควรจัดระเบียบ และจัดลำดับก่อนหลังของการอพยพอย่างเป็นธรรม พร้อมรับการขนย้ายประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัย โดยให้ผู้นำชุมชน หรือผู้นำหมู่บ้านประสานงานกับหน่วยอพยพอย่างใกล้ชิด

- **การจัดระเบียบสถานที่อพยพและการอำนวยความปลอดภัย หน่วยอพยพ ได้แก่ เทศบาลตำบลคึกคัก และอำเภอตะกั่วป่า** ดำเนินการดังนี้

- ประสานงานล่วงหน้ากับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานที่ปลอดภัย สำหรับการอพยพในการจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนผู้อพยพ หากเนื้อที่ไม่เพียงพอจะต้องจัดหาสถานที่ปลอดภัยแห่งอื่นไว้รองรับ

- แบ่งกำลังส่วนหนึ่งมาทำความสะอาดสถานที่ปลอดภัย สำหรับการรองรับผู้อพยพให้ถูกสุขลักษณะ

- จัดเตรียมสถานที่ปลอดภัย สำหรับการรองรับผู้อพยพให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานแก่ผู้อพยพตามสมควร

- จัดแบ่งพื้นที่รองรับอพยพให้เป็นสัดส่วนของแต่ละครอบครัว หรือของแต่ละกลุ่มชุมชนให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการสื่อสารและการเก็บข้อมูล

- จัดระเบียบเวรยาม โดยอาจประสานงานขอกำลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ หรือใช้กำลังจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ผู้อพยพ

- **การดูแลความปลอดภัยบ้านเรือนของผู้อพยพ** หน่วยอพยพควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ตำบลคึกคัก และอำเภอตะกั่วป่า เพื่อจัดกำลังสายตรวจไปดูแลบ้านเรือนของผู้อพยพเป็นระยะ ๆ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่พอเพียงหน่วยอพยพอาจขอรับกำลังสนับสนุนจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ โดยสิ่งสำคัญคือข้อมูลสถานการณ์การเกิดภัยจากคลื่นยักษ์ที่เป็นปัจจุบัน โดยเฉพาะถ้าสถานการณ์มีความเสี่ยงที่จะเกิด

คลื่นยักษ์ (สึนามิ) ให้ห้ามสายตรวจออกปฏิบัติหน้าที่โดยเด็ดขาด และในกรณีที่สายตรวจสามารถปฏิบัติภารกิจได้ภายหลังจากเสร็จภารกิจควรนำข้อมูลกลับมารายงานแก่ผู้อพยพโดยเร็ว เพื่อมิให้ผู้อพยพเกิดความกังวลในความปลอดภัยในทรัพย์สินของตน

- **การอำนวยความสะดวกแก่ผู้อพยพ** หน่วยอพยพอำนวยความสะดวกด้านปัจจัยสี่เป็นอันดับต้น และปัจจัยเสริมอีกหลายประการตามความเหมาะสมและความพร้อมในสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพแต่ละแห่ง เพื่อให้ผู้อพยพมีขวัญกำลังใจภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน ดังนี้

- สถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพ หน่วยอพยพควรให้ความสำคัญในด้านความสะอาดให้ถูกสุขลักษณะ โดยประกาศให้ผู้อพยพช่วยกันรักษาความสะอาดสิ่งที่ใช้ร่วมกัน เช่น ห้องน้ำอาคารอพยพ เป็นต้น และรักษาความสะอาดพื้นที่ที่ครอบครัว หรือกลุ่มผู้อพยพครอบครอง

- การจัดสัดส่วนบริเวณปรุงอาหาร หน่วยงานควรจัดสัดส่วนบริเวณปรุงอาหารให้ถูกลักษณะและให้อยู่ในบริเวณที่จะไม่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ หรือก่อให้เกิดอัคคีภัยขึ้นได้

- การจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน หน่วยอพยพควรมีข้อมูลความต้องการ การใช้น้ำบริโภค อุปโภค กระแสไฟฟ้า เพื่อให้การจัดหาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานพอเพียงกับความต้องการและควรหาแหล่งสำรอง ในกรณีที่ผู้อพยพต้องพักอาศัยอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเป็นเวลานานขึ้น

- การจัดระบบรับของบริจาค หน่วยอพยพควรจัดระบบรับของบริจาค โดยสำรวจความต้องการรับของบริจาคตามลำดับความสำคัญแต่ละครอบครัว หรือแต่ละกลุ่ม เมื่อมีของบริจาคให้พยายามกระจายแก่ผู้อพยพตามความต้องการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

- **การรายงานความเคลื่อนไหวของสถานการณ์** หน่วยอพยพติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์การเกิดคลื่นยักษ์ (สึนามิ) อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องจากสื่อทุกทาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาแจ้งแก้ผู้อพยพทุกระยะ เพื่อให้ผู้อพยพผ่อนคลายความวิตกและกังวลเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนเอง และเมื่อมีข่าวสารยืนยันอย่างชัดเจนจากผู้บังคับบัญชาถึงการยกเลิกสถานการณ์ เนื่องจากไม่มีโอกาสเกิดคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ให้รีบแจ้งผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ตั้งต่อไป

พื้นที่โครงการเคยได้รับผลกระทบจากการเกิดสึนามิ ในวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 โดยปัจจุบันหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาจัดทำระบบแจ้งเตือนภัยสึนามิที่ทันสมัยและรวดเร็ว นอกจากนี้พื้นที่โครงการอยู่ห่างจากจุดปลอดภัยที่ใกล้ที่สุด คือ อาคารหลบภัยเพื่อนพึ่ง(ภาฯ) อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 2.20 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ 2 นาที (ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและช่วงเวลาที่เกิดเหตุ)

3.1.4 สภาพภูมิอากาศ อุตุนิยมวิทยา และคุณภาพอากาศ

1) สภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากพังงาเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝนเพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามันอย่างเต็มที่ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวมากเพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควร และบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยนำความชื้นจากทะเลเข้าปกทำให้มีฝนตก แต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้ ฤดูกาลของจังหวัดพังงาพิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะนี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุมทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือมีนาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะ ๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนมกราคมซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีลมเย็นและแห้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ทำให้มีอากาศเย็นทั่วไป แต่เนื่องจากจังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิจะลดลงเพียงเล็กน้อยอากาศจึงไม่สู้หนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

อย่างไรก็ตาม จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.84 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยน 33.60 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยน 23.08 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดคือเดือนมีนาคม

เนื่องจากพังงาอยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อย เพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ (ที่มา : แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570), องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา)

ภูมิอากาศของตำบลคึกคัก ตำบลคึกคักตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งจะมีภูมิอากาศแตกต่างจากภาคอื่นของประเทศ โดยมีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งจากอิทธิพลของทิศทางลมและปริมาณน้ำฝน ทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลในจังหวัดพังงา ออกเป็น 2 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ฝั่งตะวันออก ทำให้เป็นช่วงที่อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้นและมีปริมาณ น้ำฝนลดอย่างเห็นได้ชัด

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายนโดยในช่วงนี้ชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้ จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียเข้าสู่ภาคใต้ เนื่องจากเป็นลมที่พัดผ่านทะเลมาตลอดเป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง ทำให้ฝนตกชุก

2) อุตุนิยมวิทยา

สภาพภูมิอากาศบริเวณที่ตั้งโครงการ ใช้ข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2536-2565 ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ของกรมอุตุนิยมวิทยา เป็นข้อมูลอ้างอิง เนื่องจากเป็นสถานีตรวจอากาศที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่โครงการมากที่สุด แสดงดัง**ตารางที่ 3-4** ซึ่งสภาพภูมิอากาศของพื้นที่โครงการเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดการแพร่กระจายของสารมลพิษทางอากาศ ทั้งในด้านปริมาณ ทิศทาง และระยะทางการแพร่กระจายของสารมลพิษทางอากาศรวมผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง

ทั้งนี้ จากข้อมูลสถิติภูมิอากาศในคาบ 30 ปี (พ.ศ. 2536-2565) ของสถานีอุตุนิยมวิทยาตะกั่วป่า สามารถสรุปรายละเอียดของสภาพภูมิอากาศ ได้ดังนี้

(1) อุณหภูมิ

อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ 27.0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดในรอบปี เท่ากับ 22.9 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 29.8 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน

(2) ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีมีค่า 71.70 เปอร์เซ็นต์ โดยในเดือนกันยายนจะมีความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดคือ 82 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเดือนมีนาคมจะมีความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 62 เปอร์เซ็นต์

(3) การระเหยของน้ำ

ปริมาณการระเหยของน้ำตลอดทั้งปีมีค่าเท่ากับ 1,571.7 มิลลิเมตร โดยเดือนเมษายนมีการระเหยมากที่สุด เท่ากับ 167.50 มิลลิเมตร ส่วนเดือนมกราคมมีปริมาณการระเหยน้อยที่สุด มีค่าการระเหยเท่ากับ 112.70 มิลลิเมตร

(4) ลม

ความเร็วลมสูงสุดตลอดทั้งปีวัดได้ 46 น็อต แบ่งค่าความเร็วลมตามช่วงเดือนต่างๆ ได้ดังนี้ ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนรับลมที่พัดมาจากทิศตะวันออก มีความเร็วลมเฉลี่ย 1.7 น็อต, 1.80 น็อต , 2.00 น็อต และ 2.00 น็อต ตามลำดับ เดือนพฤษภาคมและเดือนมิถุนายนรับลมที่พัดมาจากทิศใต้ มีความเร็วลมเฉลี่ย 2.0 น็อต/เดือน เดือนกรกฎาคม รับลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ มีความเร็วลมเฉลี่ย 2.1 น็อต เดือนสิงหาคม รับลมที่พัดมาจากทิศตะวันตก มีความเร็วลมเฉลี่ย 2.0 น็อต เดือนกันยายนและเดือนตุลาคม รับลมที่พัดมาจากทิศตะวันออก มีความเร็วลมเฉลี่ย 1.7 น็อต/เดือน เดือนพฤศจิกายน รับลมที่พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเร็วลมเฉลี่ย 1.7 น็อต/ และเดือนธันวาคม รับลมที่พัดมาจากทิศตะวันออก มีความเร็วลมเฉลี่ย 1.9 น็อต/เดือน

(5) ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนรวมของจังหวัดพังงามีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก โดยปริมาณน้ำฝนตลอดทั้งปีมีค่าเท่ากับ 1,452.3 มิลลิเมตร มีจำนวนวันที่ฝนตกตลอดทั้งปีเฉลี่ยเท่ากับ 129.7 วัน ปริมาณน้ำฝนตรวจวัดได้มากที่สุดในเดือนสิงหาคมมีค่าเฉลี่ย 288.3 มิลลิเมตร และเป็นเดือนที่มีจำนวนวันที่มีฝนตกมากที่สุดคือจำนวน 22 วัน ส่วนเดือนมกราคมและธันวาคมเป็นเดือนที่มีฝนตกน้อยที่สุดวัดได้ 5.3 มิลลิเมตร และเดือนที่มีจำนวนวันที่มีฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนธันวาคม จำนวน 1 วัน

ตารางที่ 3-4 อุตุนิยมวิทยาในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2536-2565) ของสถานีตรวจวัดอากาศตะกั่วป่า

Elements		N-Years	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC	Annual
Pressure (hPa)	Mean	30	1013.90	1012.10	1009.70	1008.10	1006.50	1005.10	1004.70	1005.20	1007.40	1010.70	1012.60	1014.60	1009.22
	Mean Daily Range	30	5.70	6.00	6.00	5.70	4.90	4.10	3.80	4.00	4.60	4.80	5.00	5.30	4.99
	Ext.Max.	30	1028.24	1025.14	1029.53	1019.86	1014.98	1012.03	1012.34	1012.97	1017.33	1020.94	1022.39	1026.65	1029.53
	Ext.Min.	30	1001.90	1001.45	998.28	997.72	995.73	996.24	996.33	995.40	995.74	997.80	1001.88	1002.02	995.40
Temperature (Celsius)	Mean Max.	30	30.4	32.6	35.1	36.4	34.9	33.7	32.8	32.4	32.2	32.1	31.6	29.6	32.8
	Ext.Max.	30	37.6	39.2	42.0	43.0	42.4	38.6	39.8	38.1	36.0	36.5	37.0	35.6	43.0
	Mean Min.	30	16.6	18.6	22.0	24.4	25.0	25.2	25.0	24.7	24.3	23.0	20.2	16.7	22.1
	Ext.Min.	30	7.0	7.8	11.4	15.7	20.4	21.6	21.8	21.1	21.0	14.2	10.3	4.2	4.2
	Mean	30	23.0	25.2	28.1	29.8	29.1	28.8	28.3	27.9	27.7	27.2	25.5	22.9	27.0
Dew Point Temp. (Celsius)	Mean	30	15.5	16.9	19.2	21.6	23.6	24.2	24.1	24.1	24.1	22.0	19.0	15.9	20.8
Relative Humidity (%)	Mean	30	66	63	62	64	74	78	79	81	82	75	70	67	71.7
	Mean Max.	30	87	85	82	83	89	91	91	92	94	91	89	88	88.5
	Mean Min.	30	41	40	40	43	54	60	62	65	64	55	47	44	51.3
	Ext.Min.	30	16	13	10	15	21	33	26	36	36	25	25	14	10.0
Visibility (Km.)	Mean	30	8.6	7.8	7.6	9.5	11.1	11.9	12.0	11.7	10.6	9.2	9.9	9.0	9.9
	07.00LST	30	5.7	5.6	6.0	8.3	10.1	11.0	11.0	10.6	8.9	7.3	7.4	6.1	8.2
Cloud Amount (1-10)	Mean	30	2.3	2.3	3.1	4.1	6.1	6.9	7.5	7.7	6.5	4.3	3.1	2.4	4.7
Wind (Knots)	Prev.Wind	28	E	E	E	E	S	S	SW	W	E	E	NE	E	-
	Mean	30	1.7	1.8	2.0	2.0	2.0	2.0	2.1	2.0	1.7	1.7	1.7	1.9	1.9
	Max.	30	24.0	32.0	43.0	45.0	46.0	41.0	36.0	41.0	34.0	26.0	30.0	20.0	46.0
Pan Evaporation (mm.)	Total	30	112.7	122.0	155.1	167.5	156.5	138.1	129.0	122.9	113.1	124.2	116.0	114.6	1571.7
Rainfall (mm)	Total	30	5.3	25.7	48.2	77.7	195.9	216.9	223.6	288.3	251.3	95.5	18.6	5.3	1452.3
	Num. of Days	30	2.2	3.2	6.0	8.2	17.2	19.4	20.8	22.0	18.1	8.6	3.0	1.0	129.7
	Daily Max.	30	20.6	54.9	70.9	103.7	113.7	103.6	274.5	192.6	144.7	92.6	64.2	47.3	274.5
Sunshine Duration (hr.)	Mean	10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16.0	16.0
Phenomena (Days)	Fog	30	0.6	0.3	0.0	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.2	0.1	0.3	0.3	1.9
	Haze	30	20.6	22.0	24.6	16.2	3.8	0.4	0.2	0.1	4.0	13.0	13.0	17.5	135.4
	Hail	30	0.0	0.0	0.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.1
	ThunderStorm	30	0.1	1.2	3.4	6.7	12.5	12.8	9.1	9.4	8.0	2.6	0.4	0.1	66.3
	Squall	30	0.0	0.1	0.3	0.3	0.6	0.6	0.2	0.2	0.1	0.1	0.0	0.0	2.5

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา 2566

(3) คุณภาพอากาศ

คุณภาพอากาศในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก จากการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองรวม (TSP) ฝุ่นขนาดเล็ก (PM10) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) บริเวณพื้นที่โครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-15** (ตำแหน่งการตรวจวัดคุณภาพอากาศแสดงดัง**รูปที่ 3-16**) ระหว่างวันที่ 4-5 เมษายน 2566 โดย บริษัท ภูเก็ต เอ็นไวรอนเมนทอล เซอร์วิส จำกัด มอบหมายให้ บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด เข้าทำการตรวจวัด พบว่า คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน รายละเอียดผลการตรวจวัดค่าต่างๆ แสดงดัง**ตารางที่ 3-5**

รูปที่ 3-15 พื้นที่ตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงบริเวณโครงการ

รูปที่ 3-16 การตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณพื้นที่โครงการ

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, เมษายน 2566

ตารางที่ 3-5 ผลการตรวจวัดมลพิษทางอากาศ บริเวณพื้นที่โครงการ

มลพิษ	ผลการตรวจวัด 4-5/4/2566	ค่ามาตรฐาน	หน่วย	ผลการวิเคราะห์เทียบกับมาตรฐาน
ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO)*	0.30	34.2 /1	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	**ผ่าน**
ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM_{10})**	0.036	0.120 /1,/2	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	**ผ่าน**
ฝุ่นละอองรวม (TSP)**	0.074	0.330 /1,/2	มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร	**ผ่าน**

หมายเหตุ : * ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ คิดที่ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง

** ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน คิดที่ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง

/1 ค่ามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

/2 ค่ามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2547) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, เมษายน 2566

3.1.5 เสียง

ระดับเสียงในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จากการศึกษาบริเวณพื้นที่โครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-15** ในระหว่างวันที่ 4-5 เมษายน 2566 (การตรวจวัดเสียง แสดงดัง**รูปที่ 3-17**) โดย บริษัท ภูเก็ต เอ็นไวรอนเมนทอล เซอร์วิส จำกัด มอบหมายให้ บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด เข้าทำการตรวจวัด พบว่า ค่าระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง และค่าระดับเสียงสูงสุด มีค่าไม่เกินมาตรฐาน รายละเอียดแสดงดัง **ตารางที่ 3-6**

รูปที่ 3-17 การตรวจวัดเสียงบริเวณพื้นที่โครงการ
ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, เมษายน 2566

ตารางที่ 3-6 ผลการตรวจวัดเสียง บริเวณพื้นที่โครงการ

มลพิษ	ผลการตรวจวัด 4-5/4/2566	ค่ามาตรฐาน	หน่วย	ผลการประเมินเทียบกับมาตรฐาน
1.เสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (L_{eq} 24 hr.)	49.80	70 /1	เดซิเบล (เอ)	**ผ่าน**
2.เสียงสูงสุด (L_{max})	80.20	115 /1	เดซิเบล (เอ)	**ผ่าน**
3.เสียงที่ร้อยละ 90 (L_{90} 24 hr)	43.60	-	-	-

หมายเหตุ /1 ค่ามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป

ที่มา : บริษัท เอ็นไวรอนเมนท์ รีเสริช แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด, เมษายน 2566

3.1.6 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ในเขตตำบลคึกคักมีทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำที่สำคัญต่อการเกษตรกรรม

แหล่งน้ำผิวดิน ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรม ดังนี้

1) คลองคึกคัก ปัจจุบันตื้นเขิน ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรมได้บ้าง

2) คลองบางเนียง ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรม

3) คลองปากวีป ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรม

4) แหล่งน้ำจากขุมเหมืองเก่า มี 4 แห่ง ใช้เป็นแหล่งน้ำประปาผิวดิน 3 แห่ง

ระบบชลประทาน มีฝายชลประทานเพื่อการเกษตรซึ่งกรมชลประทานได้ก่อสร้าง และมอบให้กลุ่มผู้ใช้น้ำ ฝายบางตาเทียนรับผิดชอบดูแลรักษา ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรมและอุปโภค

แหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค

- **แหล่งน้ำธรรมชาติ**

ตำบลคึกคักมีแหล่งน้ำธรรมชาติ ลำน้ำ, ลำห้วย 6 สาย บึง, หนองและอื่น ๆ 6 แห่ง

- **แหล่งน้ำสร้างขึ้น**

ตำบลคึกคักมีแหล่งน้ำสร้างขึ้น ฝาย 2 แห่ง บ่อน้ำตื้น 590 แห่ง บ่อบาดาล 8 แห่ง ประปาหมู่บ้านผิวดิน 3 แห่ง ถังเก็บน้ำฝน 1 แห่ง

2) แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาล

แหล่งน้ำใต้ดินที่สร้างขึ้น (บ่อบาดาล) ในเขตตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีบ่อบาดาล จำนวน 32 บ่อ (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2558)โดยมีความลึกของบ่ออยู่ที่ 9.3-127 เมตร ระดับน้ำอยู่ที่ 0-8 เมตร และสามารถให้ปริมาณน้ำ 1.5-45 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง แสดงดัง**ตารางที่ 3-7**

ตารางที่ 3-7 บ่อบาดาลพื้นที่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ลำดับ	หมายเลขบ่อ	สถานที่เจาะ	ระดับความลึก (เมตร)	ระดับน้ำปกติ (เมตร)	ระยะน้ำลด (เมตร)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./ชม.)	สภาพน้ำ
1	MA1098	โรงเรียนปากวีป	60	3	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
2	RTC480517	โรงแรมเลอเมอริเดียนฯ	55	3	25	10	ใช้ได้-น้ำจืด
3	MX490535	สำนักสงฆ์ปากวีป	80	2.5	0	7	ใช้ได้-น้ำจืด
4	RTC480518	โรงเรียนบ้านบางสัก	49	3	18	10	ใช้ได้-น้ำจืด
5	MX490536	สำนักสงฆ์ปากวีป	50	2.5	0	10	ใช้ได้-น้ำจืด

ตารางที่ 3-7 บ่อบาดาลพื้นที่ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ลำดับ	หมายเลขบ่อ	สถานที่เจาะ	ระดับความลึก (เมตร)	ระดับน้ำปกติ (เมตร)	ระยะน้ำลด (เมตร)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./ชม.)	สภาพน้ำ
6	DA490523	บ้านพักถาวรบ้านปากวีป(รร.บ้านปากวีป)	90	4	17	4	ใช้ได้-น้ำจืด
7	DCD13362	ปากวีป		4	12	15	ใช้ได้-น้ำจืด
8	RTC480515	หมู่บ้านสุราษฎร์ธานี	127	8	40	3	ใช้ได้-น้ำจืด
9	DK490537	โรงแรมเซาร์ซี แหลมปะการัง	26	3	6	8	ใช้ได้-น้ำจืด
10	DK490539	โรงแรมเซาร์ซี แหลมปะการัง	32	2	10	8	ใช้ได้-น้ำจืด
11	DK490540	โรงแรมเซาร์ซี แหลมปะการัง	28	2	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
12	DK490526	บ้านพักถาวรบางเนียง (บางขยะ)	80	6	25	3	ใช้ได้-น้ำจืด
13	DK490538	โรงแรมเซาร์ซี แหลมปะการัง	30	3	12	9	ใช้ได้-น้ำจืด
14	DK490541	โรงแรมเซาร์ซี แหลมปะการัง	28	2	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
15	RTC480531	หมู่บ้านสุราษฎร์ธานี	127	0	0	3	ใช้ได้-น้ำจืด
16	DCD13360	บางขยะ		3	9	13.62	ใช้ได้-น้ำจืด
17	RTC480519	ที่พักชั่วคราว(สินามิ)	115	5	22	4	ใช้ได้-น้ำจืด
18	RTC480525	บ้านพักชั่วคราวบ้านทุ่งขมิ้น	115	0	0	5	ใช้ได้-น้ำจืด
19	DK490519	ชุมชนบ้านมอแกนทุ่งหว้า	80	2	18	6	ใช้ได้-น้ำจืด
20	DK490509	โรงแรมลาฟอร์ล่ารีสอร์ทแอนด์สปา	28	2	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
21	DK490516	โรงแรมลาฟอร์ลา	28	2	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
22	DK490521	ชุมชนบ้านมอแกนทุ่งหว้า	80	2	20	6	ใช้ได้-น้ำจืด
23	RTC196	สำนักสงฆ์ป่าโพธิวาส	90	2	63	2	ใช้ได้-น้ำจืด
24	DK490522	ชุมชนบ้านมอแกนทุ่งหว้า	50	2	20	6	ใช้ได้-น้ำจืด
25	DK490544	โรงแรมเรยีนาเขาหลัก รีสอร์ท แอนด์ สปา จำกัด	62	4	15	6	ใช้ได้-น้ำจืด
26	DK490546	โรงแรมเรยีนาเขาหลัก รีสอร์ท แอนด์สปา จำกัด	104	4	20	4.5	ใช้ได้-น้ำจืด
27	DCD13361	บางเนียง		5	18	10	ใช้ได้-น้ำจืด
28	DK490547	โรงแรมเรยีนาเขาหลัก รีสอร์ท แอนด์สปา จำกัด	28	2	12	7	ใช้ได้-น้ำจืด
29	PW16522	บ้านทุ่งขมิ้นเหนือ	9.3	3	4	1.5	ใช้ได้-น้ำจืด
30	PW10334	โรงเรียนวัดคมนียเขต	29	6.2	6.3	20	ใช้ได้-น้ำจืด
31	DK490517	ลาฟอร์ลารีสอร์ทแอนด์สปา	104	4	20	45	ใช้ได้-น้ำจืด
32	DK490518	ลาฟอร์ลารีสอร์ทแอนด์สปา	62	4	15	6	ใช้ได้-น้ำจืด

ที่มา ; กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2558

3.2 ทรัพยากรชีวภาพ

3.2.1 นิเวศวิทยาทางบก

1) ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2560 มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 1,076,0132.04 ไร่ เป็นร้อยละ 31.33 ของพื้นที่จังหวัด จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบมีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด มีเนื้อที่รวมกัน 260,404.98 ไร่

- ป่าชายเลน จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน มีเนื้อที่รวมกันทั้งสิ้น 260,404.98 ไร่

พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงา สามารถนำมาจำแนกในเชิงกฎหมายได้ 5 กลุ่ม คือ

1. ป่าไม้ถาวร คือ พื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2504 และพื้นที่ป่าที่เปิดจัดสรรเพื่อการเกษตรกรรมหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่น ที่นำมาดำเนินการสำรวจจำแนกประเภทที่ดิน ตามขั้นตอนการจำแนกประเภทที่ดิน พื้นที่ใดสมควรสงวนเป็นพื้นที่ป่าไม้ที่แน่นอนให้ยกเลิกเขตป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2504 และให้ถือเขตพื้นที่ป่าไม้ตามที่คณะกรรมการจำแนกประเภทที่ดินได้จำแนกไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ถาวร ส่วนพื้นที่ที่เหลือจากการกำหนดไว้เป็นป่าไม้ถาวรให้จำแนกเป็นที่จัดสรร ซึ่งพื้นที่ป่าไม้ถาวรถือเป็นที่ดินของรัฐ

2. ป่าสงวนแห่งชาติ (National Reserved Forest) หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 จากกฎกระทรวงระหว่างปี พ.ศ.2501 – 2529 ได้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ รวมจำนวน 73 ป่า รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,505,426.50 ไร่ กรมป่าไม้ (2535) ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดพังงาได้ เนื้อที่ 1,514,187.00 ไร่ ดังนี้

2.1) เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Conservation Zone or Zone C) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาการวิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ 902,800.00 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย เนื้อที่ 317,860.00 ไร่ และพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เนื้อที่ 584,940.00 ไร่

2.2) เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Economic Zone or Zone E) หมายถึงพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่า รวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนด ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ 602,762.00 ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบให้ ส.ป.ก.พังงา นำไปปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ 118,400.70ไร่ ดังนั้นคงเหลือพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ 484,361.30 ไร่

2.3) เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Agricultural Zone or Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตรหรือมีศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตร ตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน รัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเนื้อที่ 8,625.00 ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบให้ ส.ป.ก. พังงานำไปปฏิรูปที่ดินทั้งหมด

3. อุทยานแห่งชาติ (National Park) หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพื้นที่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติจำนวน 7 แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ 722,477.00 ไร่ ประกอบด้วย

3.1) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา	มีเนื้อที่	250,000.00	ไร่
3.2) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา	มีเนื้อที่	153,800.00	ไร
3.3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	มีเนื้อที่	88,282.00	ไร่
3.4) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน	มีเนื้อที่	87,500.00	ไร
3.5) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี – หาดท้ายเหมือง	มีเนื้อที่	45,000.00	ไร่
3.6) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก – ลำรู่	มีเนื้อที่	78,125.00	ไร่
3.7) อุทยานแห่งชาติแหลมสน	มีเนื้อที่โดยรวม	196,875.00	ไร่

ครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ 19,770 ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง

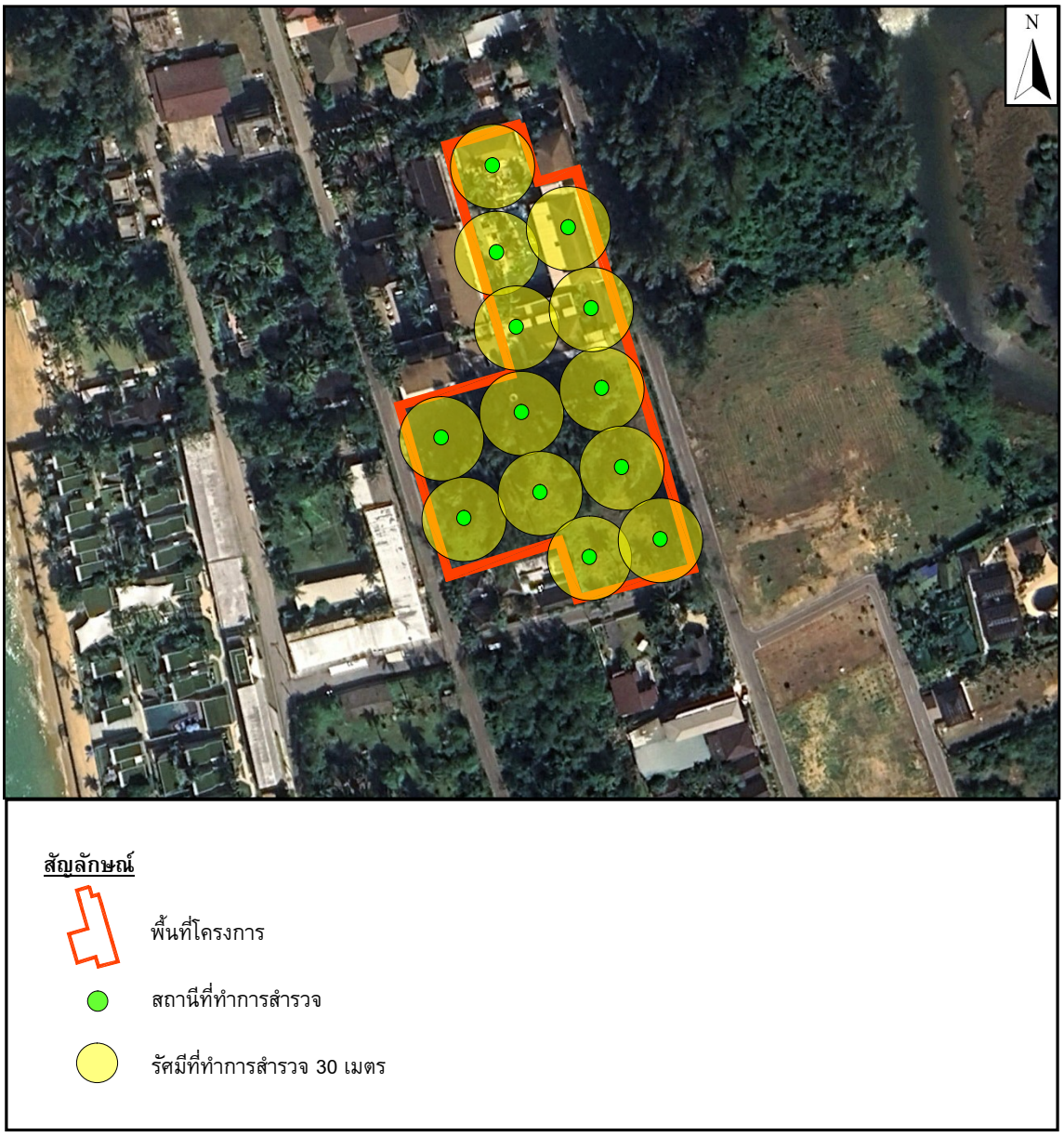
4. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildilite Sanctuary) คือบริเวณที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเชิงรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนปริวรรต ในท้องที่อำเภอเมืองพังงา กะปง ทับปุด จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 138,712.50 ไร่

5. วนอุทยาน (Forest Park) เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษาไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติแต่มีขนาดเล็กกว่า จังหวัดพังงามีวนอุทยาน 2 แห่ง เนื้อที่รวม 305.00 ไร่ ประกอบด้วย

5.1) วนอุทยานสระนางมโนราห์	มีเนื้อที่	180.00	ไร่
5.2) วนอุทยานน้ำตกรามัญ	มีเนื้อที่	125.00	ไร่

(ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570)

สำหรับพื้นที่บริเวณโครงการลักษณะเป็นที่ราบที่มีการก่อสร้างอาคารบางส่วนไปแล้ว โครงการได้มีการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพของพรรณไม้ที่อยู่ในโครงการ โดยจะศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเชิงพื้นที่ ข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวกับการสำรวจ พรรณไม้ในพื้นที่ศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณาก่อนเลือกตำแหน่งสำรวจ โดยโครงการจะศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลพรรณไม้ในภาคสนาม ออกสำรวจและถ่ายภาพ พรรณไม้ในภาคสนาม เพื่อนำมาหาชื่อพรรณไม้ที่พบในพื้นที่โครงการ ซึ่งในการสำรวจจะใช้วิธีเดินสำรวจตามสถานีที่กำหนดไว้ (Instantaneous Point Count) แสดงดัง**รูปที่ 3-18** โดยผู้สังเกตกำหนดจุดแล้วประจำตำแหน่งนั้น กวาดสายตามองไปรอบจุดสังเกต เพื่อบันทึกสิ่งที่พบเห็น (การจัดการ สำรวจติดตามทรัพยากรทางบกและทางทะเล, 2553)

รูปที่ 3-18 สถานที่ทำการสำรวจพรรณไม้ ในโครงการ

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

จากผลการสำรวจพรรณไม้ที่พบในพื้นที่โครงการพบพรรณไม้ ได้แก่ ต้นสนทะเล ต้นมะพร้าว ต้นกล้วย ต้นหมากเขียว และต้นลีลาวดี แสดงดัง**ตารางที่ 3-8** ทั้งนี้ ภายในโครงการไม่พบพรรณไม้ที่จัดเป็นพืชอนุรักษ์ ตามพระราชบัญญัติ พันธุ์พืช พ.ศ. 2518 รวมทั้งไม่จัดอยู่ในสถานภาพ สูญพันธุ์ (extinct) สูญพันธุ์ในธรรมชาติ (extinct in the wild) ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (critically endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (endangered) มีแนวโน้มสูญพันธุ์ (vulnerable) และใกล้ถูกคุกคาม (near threatened) ตามบัญชีรายชื่อชนิดพืชป่า แนบท้ายอนุสัญญา ไซเตส (CITES) และของประเทศไทย แต่อย่างใด และไม่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติใด

ตารางที่ 3-8 รายชื่อต้นไม้บริเวณโครงการ

ลำดับ	ชนิด	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
1	ต้นสนทะเล	*Casuarina equisetifolia*	CASUARINACEAE
2	ต้นมะพร้าว	*Cocos nucifera*	ARECACEAE
3	ต้นกล้วย	*Musa sapientum*	MUSACEAE
4	ต้นหมากเขียว	*Ptychosperma macathurii*	PALMAE
5	ต้นลีลาวดี	*Copernicia prunifera*	PLAMAE

2) ทรัพยากรสัตว์บก

สำหรับสิ่งมีชีวิตบนบกที่พบบริเวณโดยรอบสถานที่ก่อสร้างโครงการมีน้อยมากเนื่องจากพื้นที่โดยรอบมีการพัฒนาเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยทำให้ไม่พบสิ่งมีชีวิตประเภทสัตว์ป่าที่มีคุณค่าแก่การอนุรักษ์หรือสัตว์ป่าที่หายาก สัตว์บกที่พบก็เป็นชนิดที่พบได้ทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians) สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) นก (Birds) และแมลง (Insects)

โดยกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาทั่วพื้นที่โครงการ ทำการสำรวจชนิดพันธุ์ของ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians) สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) และแมลง (Insects) ใช้วิธีการเดินเป็นแนวตารางโดยให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่โครงการ (การจัดการ สำรวจ ติดตามทรัพยากรทางบกและทางทะเล, 2553) ขอบเขตการสำรวจในแต่ละครั้ง และทิศทางการเดินแบบเป็นตาราง

การสำรวจชนิดพันธุ์ของ นก (Birds) บริเวณพื้นที่โครงการ ใช้วิธีการสำรวจแบบ Interval Point Count โดยกำหนดจุดให้กระจายสม่ำเสมอในพื้นที่สำรวจ ซึ่งเป็นสถานีเดียวกันกับที่สำรวจพันธุ์ไม้ในพื้นที่โครงการ สำรวจบริเวณรอบๆ เป็นการพบเห็นโดยตรงหรือเสียงร้องของนก และใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที/จุด (การจัดการ สำรวจ ติดตามทรัพยากรทางบกและทางทะเล, 2553)

การบันทึกข้อมูล จะบันทึกชนิดพันธุ์ของสัตว์ที่พบ ตลอดแนวตารางการเดินสำรวจ รายละเอียดสัตว์บกที่พบบริเวณพื้นที่โครงการ แสดงดัง**ตารางที่ 3-9** ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-9 รายชื่อสัตว์บริเวณโครงการ

ลำดับ	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	วงศ์
สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก			
1	คางคกบ้าน	*Duttaphrynus melanostictus*	BUFONIDAE
2	อึ่งอ่างบ้าน	*Kaloula pulchra*	MICROHYLIDAE
นก			
1	นกกระจอกบ้าน	*Passer montanus*	PASSERIDAE
2	นกกระจิบ	*Orthotomus sutorius*	CISTICOLIDAE
3	นกเอี้ยงสาริกา	*Acridotheres tristis*	STURNIDAE
แมลง			
1	มดแดง	*Oecophylla smaragdina*	FORMICIDAE

จังหวัดพังงา มีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildilite Sanctuary) คือบริเวณที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเชิงรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนปริวรรต ในท้องที่อำเภอเมืองพังงา กะปง ทับปุด จำนวน 1 แห่ง เนื้อที่ 138,712.50 ไร่

สัตว์บกที่พบทั้งหมดไม่จัดเป็นสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 แต่อย่างใด รวมทั้งไม่จัดอยู่ในสถานภาพ สูญพันธุ์ (extinct) สูญพันธุ์ในธรรมชาติ (extinct in the wild) ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (critically endangered) ใกล้สูญพันธุ์ (endangered) มีแนวโน้มสูญพันธุ์ (vulnerable) และใกล้ถูกคุกคาม (near threatened) ตามบัญชีรายชื่อชนิดสัตว์ป่าแนบท้ายอนุสัญญาไซเตส (CITES) และของประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากสัตว์ดังกล่าวที่พบเป็นชนิดที่มีการแพร่กระจายทั่วไปตามพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย

3.3 คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

3.3.1 การใช้น้ำ

สำหรับพื้นที่เทศบาลตำบลคึกคักอยู่ในพื้นที่ให้บริการน้ำของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2566 การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า มีจำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด 6,1268 ราย กำลังผลิตที่ใช้งาน 16,800 ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณน้ำผลิต 296,842 ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำผลิตจ่าย 286,346 ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำจำหน่าย 178,247 ลูกบาศก์เมตร (การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า, มีนาคม 2566)

ประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า ได้ก่อสร้างระบบประปาบ้านเขาหลัก ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เสร็จแล้ว มีระบบผลิตอยู่ 2 แหล่ง โดยแหล่งที่ 1 ตั้งอยู่ที่โคกเคียน มีพื้นที่ 28 ตารางเมตร แหล่งน้ำจากน้ำตกเขาบางอีและขุมเหมืองโคกเคียน มีกำลังผลิต 120 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง มีถังเก็บน้ำใส ความจุ 500 และ 1,000 ลูกบาศก์เมตร มีหอถังเก็บสูง ความจุ 120 ลูกบาศก์เมตร และแหล่งที่ 2 ตั้งอยู่ที่ลำแก่น มีพื้นที่ 35 ตารางเมตร แหล่งน้ำจากคลองทุ่งมะพร้าว มีกำลังผลิต 300 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง มีถังเก็บน้ำใส ความจุ 1,000 ลูกบาศก์เมตร มีหอถังเก็บสูง ความจุ 300 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีท่อเมนประปาอยู่ที่ถนนเพชรเกษม

ในเขตตำบลคึกคัก มีระบบประปา ดังนี้

<u>ระบบประปาผิวดิน</u>

1. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 4 จำนวนผู้ใช้น้ำ 334 หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก กำลังการผลิต 30 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง อัตราการจ่ายน้ำ 700 ลูกบาศก์เมตร/วัน

2. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 3 , หมู่ที่ 5 จำนวนผู้ใช้น้ำ 413 หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก กำลังการผลิต 50 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง (2 เครื่อง) อัตราการจ่ายน้ำ 1,107 ลูกบาศก์เมตร/วัน

3. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 6 จำนวนผู้ใช้น้ำ 171 หลังคาเรือน อยู่ในการความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก กำลังการผลิต 10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง (2 เครื่อง) อัตราการจ่ายน้ำ 20 ลูกบาศก์เมตร/วัน

4. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 7 จำนวนผู้ใช้น้ำ 30 หลังคาเรือน อยู่ในการความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก

<u>ระบบประปาบ่อบาดาล</u>

1. ระบบประปาบ่อบาดาล (หอถัง) หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 1 (ซอยปากวีป – ดอกแดง) จำนวนผู้ใช้ 20 หลังคาเรือน เทศบาลตำบลคึกคักก่อสร้างและมอบให้หมู่บ้านเป็นผู้ดูแล

2. ระบบประปาบ่อบาดาล หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 2 จำนวนผู้ใช้น้ำ 25 หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก

3. ระบบประปาบ่อบาดาล หมู่ที่ 2 บ้านพักถาวรบางขยะ ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 2 บริเวณบ้านพักถาวร จำนวนผู้ใช้น้ำ 164 หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก

4. ระบบประปาบ่อบาดาล (หอถัง) หมู่ 6 บ้านบางเนียง ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 6 จำนวนผู้ใช้น้ำ 30 หลังคาเรือน อยู่ในการความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก

5 ระบบประปาบ่อบาดาล (หอถัง) หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 7 จำนวนผู้ใช้น้ำ 30 หลังคาเรือน อยู่ในการความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก

นอกจากนี้ ยังมีระบบประปาให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ แต่อยู่ในความดูแลของหมู่บ้านหรือกลุ่มใช้น้ำต่าง ๆ ดังนี้

1. ระบบประปาบ่อบาดาล หมู่ที่ 4 ซอยทุ่งขมิ้น จำนวนผู้ใช้น้ำ 60 หลังคาเรือน

2. ระบบประปาบ่อบาดาล หมู่ที่ 4 บ้านพักถาวรธนารักษ์ บ้านถาวรบางขยะ จำนวนผู้ใช้น้ำ 46 หลังคาเรือน

3. ระบบประปาบ่อบาดาล หมู่ที่ 5 ซอยน้ำตกโตนช่องฟ้า จำนวนผู้ใช้น้ำ 40 หลังคาเรือน

ทั้งนี้ จากการสำรวจภาคสนามโดยการสอบถามความเห็นครัวเรือนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงพื้นที่โครงการ ส่วนใหญ่น้ำดื่มจะซื้อน้ำบรรจุขวด/ถัง และส่วนใหญ่ใช้น้ำประปาเป็นน้ำใช้หลัก รองลงมาเป็นน้ำบ่อ สำหรับโครงการใช้น้ำการประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก และใช้น้ำบ่อตื้นและน้ำซื้อจากรถบรรทุกน้ำเอกชน เป็นแหล่งน้ำสำรองในกรณีที่น้ำประปาขาดแคลน

3.3.2 การจัดการน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

ปัจจุบันเทศบาลตำบลคึกคักไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม บ้านเรือนของประชาชนที่มีอยู่แต่เดิมซึ่งไม่ได้ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป จะบำบัดน้ำเสียจากส้วมบ่อเกรอะบ่อซึม แต่น้ำเสียจากห้องน้ำและห้องครัวอาจไม่ได้รับการบำบัด ส่วนบ้านเรือนของประชาชนที่ปลูกสร้างขึ้นในระยะหลัง มักติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป ส่วนอาคารอื่นๆ เช่น อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด โรงแรม เป็นต้น ตามกฎหมายควบคุมอาคาร ต้องติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นให้ได้ตามมาตรฐานที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ก่อนปล่อยออกสู่รางระบายน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ หรือนำมาใช้ประโยชน์ เช่น ล้างถนน รดน้ำต้นไม้ ในโครงการ สำหรับโครงการจะจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้ตามมาตรฐาน โดยน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว จะมี $BOD_{ออก}$ ได้ตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ส่วนการจัดการสิ่งปฏิกูลนั้น ทางเทศบาลตำบลคึกคัก ยังไม่มีการให้บริการจัดการสิ่งปฏิกูล ชาวบ้านส่วนใหญ่มีการจัดการเองโดยการนำไปใช้ในการเกษตร และบางส่วนชาวบ้านจะเรียกใช้บริการจากเทศบาลเมืองตะกั่วป่าหรือหน่วยงานเอกชน

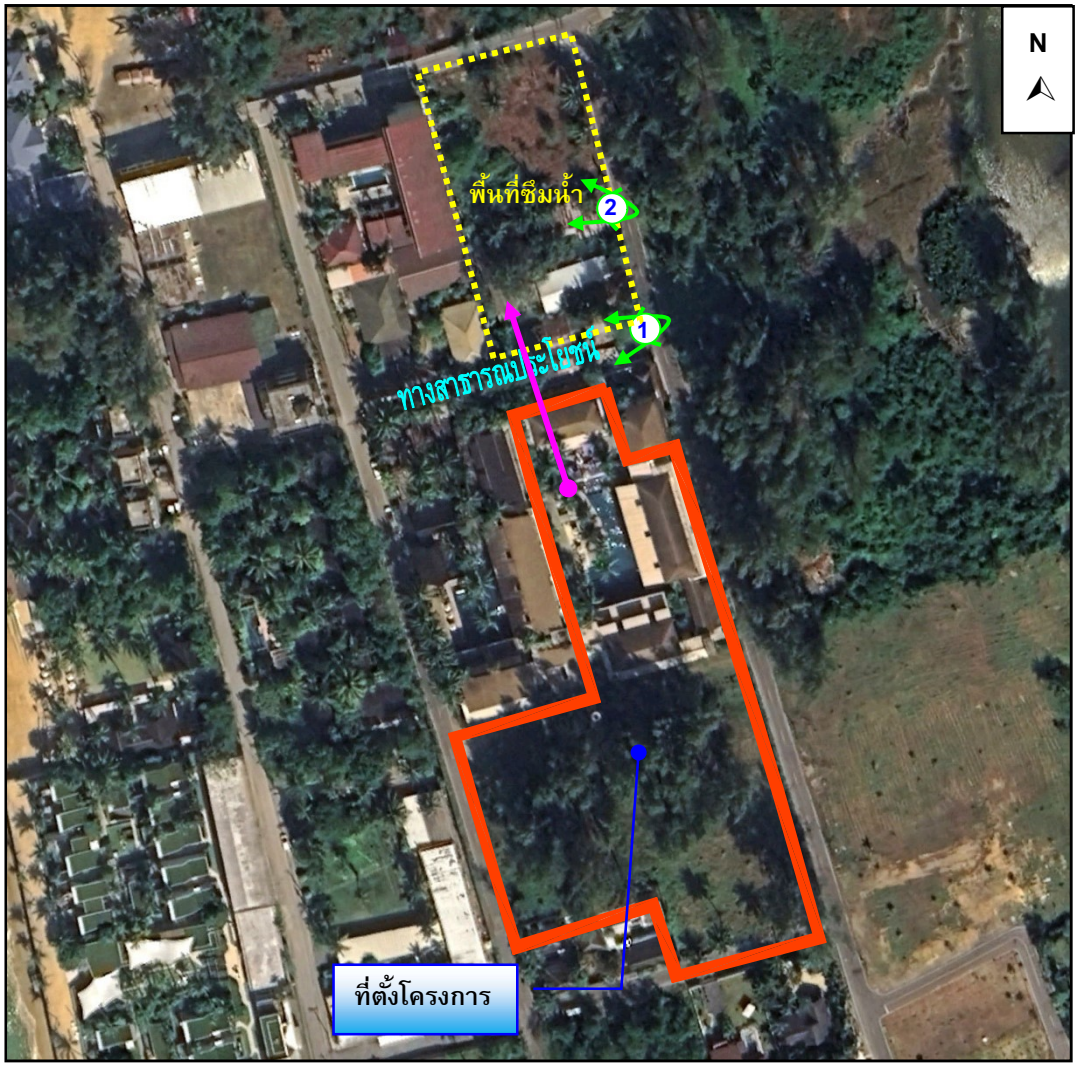
3.3.3 การระบายน้ำและการป้องกันน้ำท่วม

จังหวัดพังงา มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 357 สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง 337 สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว 180 แห่ง แหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่ออุปโภค - บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา มีแม่น้ำสายหลัก ได้แก่ คลองพังงา มีความยาวประมาณ 45 กิโลเมตร ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี และคลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่น เช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก คลองนางย่อน มีความยาวประมาณ 24 กิโลเมตร คลองนาเตย มีความยาวประมาณ 10 กิโลเมตร คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร คลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ 23 กิโลเมตร คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าว ที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมืองและไหลลงสู่ทะเลอันดามัน (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2564)

การระบายน้ำฝนในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก สามารถระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือรางระบายน้ำสาธารณะที่มีในบางบริเวณได้ สำหรับชุมชนบริเวณใกล้เคียงพื้นที่โครงการส่วนใหญ่จะปล่อยให้ซึมลงดินและระบายน้ำลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะข้างถนนตามลำดับ

สำหรับพื้นที่โครงการไม่มีเส้นทางน้ำตามธรรมชาติไหลผ่าน หรือมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ในพื้นที่โครงการแต่อย่างใด ซึ่งน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดของโครงการจะนำไปรดน้ำต้นไม้ภายในโครงการ สำหรับทิศทางการระบายน้ำฝนของโครงการจะระบายผ่านทางสาธารณประโยชน์ด้านทิศเหนือของพื้นที่โครงการออกสู่พื้นที่ซึมน้ำ ไม่มีการปล่อยออกสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ (หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดินซึมน้ำ แสดงใน **ภาคผนวก ก-3**)

โครงข่ายและทิศทางการระบายน้ำของโครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-19** และหนังสือยินยอมให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินสำหรับเป็นพื้นที่ซึมน้ำ แสดงใน**ภาคผนวก ก-3**

วางท่อระบายน้ำผ่านทางสาธารณประโยชน์

พื้นที่สำหรับซึมน้ำ

รูปที่ 3-19 โครงข่ายและทิศทางการระบายน้ำของโครงการ

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

3.3.4 การจัดการมูลฝอย

จากการสำรวจและประเมินอัตราการผลิตและปริมาณของมูลฝอยในปี 2560 โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 ภูเก็ต ภายใต้โครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ มีมูลฝอยเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพังงา 296 ตัน/วัน ปริมาณมูลฝอยเพิ่มขึ้นกว่าในช่วงปี 2559 ที่มีปริมาณ จำนวน 283 ตัน/วัน (ที่มา : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

องค์ประกอบมูลฝอย ในปี 2560 ยังไม่มีรายงานการศึกษาองค์ประกอบมูลฝอยแต่จาก ข้อมูลการศึกษาด้านการจัดการมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่จังหวัดพังงาในปี พ.ศ. 2559 เทศบาลเมืองพังงา มีสัดส่วนของมูลฝอยอินทรีย์สูงถึงร้อยละ 50.58 มูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยอันตรายร้อยละ 3.92 และร้อยละ 0 ตามลำดับ และเป็นมูลฝอยรีไซเคิลสูงถึง ร้อยละ 45.50 ของปริมาณมูลฝอยส่งกำจัดทั้งหมด

ของเสียอันตรายจากชุมชน สถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดพังงา พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบทุกแห่ง ยังไม่มีระบบบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เป็นระบบครบวงจร ตั้งแต่การคัดแยก รวบรวม ขนส่ง และกำจัด โดยเทศบาลเมืองพังงา เทศบาลตำบลคุระบุรี และเทศบาลตำบลทับปุด มีการประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมสนับสนุนกลไกการคัดแยก มีการบันทึกปริมาณของเสียอันตรายที่รวบรวมได้จากต้นทาง ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนั้น จังหวัดพังงา ได้ขอให้มีการประชาสัมพันธ์คัดแยก และรวบรวมของเสียอันตรายไว้ชั่วคราว เพื่อรอการขนส่งไปกำจัดด้วยแล้ว นอกจากนั้น ในปีงบประมาณพ.ศ. 2560 เทศบาลเมืองพังงา ได้รับงบประมาณสำหรับก่อสร้างอาคารศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา มีโครงการสนับสนุนการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายในทุกปี

มูลฝอยติดเชื้อ ข้อมูลในปี 2560 มีแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดพังงา มาจากโรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชน 9 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 64 แห่ง คลีนิคเอกชน 114 แห่ง คลีนิคสัตว์ 6 แห่ง นอกจากนั้นมาจากบ้านเรือนโดยผู้ป่วยติดเตียง ด้านการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อมีการดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ แยกเป็น 2 วิธี คือ กำจัดเองโดยโรงพยาบาลใช้วิธีการเผา และจ้างเอกชนดำเนินการผ่านระบบของโรงพยาบาล มีระบบตรวจสอบคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยงานอนามัยสิ่งแวดล้อม งานบริหาร และงานควบคุมการติดเชื้อ (Infection Control) ในทุกโรงพยาบาล ดังนี้

1) ดำเนินการจ้างเอกชน ประกอบด้วย 5 โซน

- อำเภอเมืองพังงา มีโรงพยาบาลพังงาเป็นแม่ข่าย
- อำเภอตะกั่วป่า มีโรงพยาบาลตะกั่วป่าเป็นแม่ข่าย
- อำเภอตะกั่วทุ่ง มีโรงพยาบาลตะกั่วทุ่งเป็นแม่ข่าย
- อำเภอท้ายเหมือง มีโรงพยาบาลท้ายเหมืองเป็นแม่ข่าย
- อำเภอกะปง มีโรงพยาบาลกะปงเป็นแม่ข่าย

2) ดำเนินการเผา โดยใช้เตาเผาของโรงพยาบาลเอง ประกอบด้วย 3 โซน

- อำเภอทับปุด มีโรงพยาบาลทับปุดเป็นแม่ข่าย
- อำเภอคุระบุรี มีโรงพยาบาลคุระบุรีเป็นแม่ข่าย
- อำเภอเกาะยาว มีโรงพยาบาลเกาะยาวเป็นแม่ข่าย

ปัจจุบันสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงาร่วมกับกรมอนามัย อยู่ระหว่างการพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณของมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นและนำไปกำจัด

การคัดแยกและนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ในปี พ.ศ. 2560 สถานการณ์การใช้ประโยชน์ของเสียในพื้นที่จังหวัดพังงา ประกอบด้วย กิจกรรมสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ กิจกรรมน้ำหมักชีวภาพและปุ๋ยหมักจากมูลฝอยอินทรีย์ กิจกรรมบริจาควัสดุอะลูมิเนียมเพื่อจัดทำขาเทียม กิจกรรมคัดแยกมูลฝอยของพนักงานท้ายรถมูลฝอย และกิจกรรมการคัดแยกในสถานที่กำจัดมูลฝอย โดยจากการสอบถามข้อมูลด้านการจัดการมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพังงา เบื้องต้นพบว่า ในครัวเรือนและตลาดสดบางแห่งได้มีการคัดแยกมูลฝอยอินทรีย์และมูลฝอยรีไซเคิลบางส่วนก่อนการเก็บขนมูลฝอยเพื่อเลี้ยงสัตว์ ผลิตน้ำหมักชีวภาพ และขายให้ผู้รับซื้อมูลฝอยประมาณ 79.30 ตัน/วัน นอกจากนี้มูลฝอยที่ได้รับการเก็บขนบางส่วนมีการคัดแยกโดยพนักงานท้ายรถมูลฝอยและผู้คุ้ยเขี่ยมูลฝอยในสถานที่กำจัดมูลฝอยประมาณ 6.37 ตัน/วัน อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถระบุปริมาณการใช้ประโยชน์ของมูลฝอยที่ชัดเจนถูกต้องได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากยังไม่มีระบบการบันทึกและการรายงานข้อมูลที่เหมาะสม

การเก็บขนและขนส่งมูลฝอย จากการสำรวจข้อมูลการจัดการมูลฝอยในปี 2560 พบว่า มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งและกำจัดมูลฝอย 44 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 84.62 ของจำนวนเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา เทศบาลเกือบทุกแห่งมีรถเก็บรวบรวมและขนส่งมูลฝอยเป็นของตัวเองและให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งมูลฝอยในพื้นที่รับผิดชอบ มีเพียงเทศบาลตำบลเกาะยาวใหญ่เท่านั้นที่ไม่มีการให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งมูลฝอย ส่วนการจัดการมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีการบริการเก็บรวบรวมและขนมูลฝอยร้อยละ 83.33 โดยมีเพียงบางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งมูลฝอยโดยให้ชุมชนหรือชาวบ้านจัดการกันเอง

การกำจัดมูลฝอยปัจจุบัน การสำรวจข้อมูลสถานที่กำจัดมูลฝอยในปี 2560 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพังงาที่มีสถานที่กำจัดมูลฝอยของตัวเอง จำนวน 16 แห่ง ปริมาณมูลฝอยที่ได้รับบริการกำจัดประมาณ 190.66 ตัน/วัน และพบว่าปริมาณมูลฝอยที่นำมากำจัดโดยวิธีการที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องประมาณ 81 ตัน/วัน และ 109.66 ตัน/วัน ตามลำดับ โดยมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์ 85.67 ตัน/วัน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับงบประมาณก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล จำนวน 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพังงา และเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และระบบ MBT จำนวน 1 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย

การบริหารจัดการมูลฝอยแบบรวมศูนย์ ตามแผนบริหารจัดการมูลฝอยจังหวัดพังงา พ.ศ. 2558 - 2562 ได้กำหนดให้มีการบริหารจัดการมูลฝอยแบบรวมศูนย์ (Cluster) จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์เทศบาลเมืองพังงา รองรับมูลฝอยในพื้นที่ อ.เมือง, อ.ทับปุด, อ.ตะกั่วทุ่ง, อ.ท้ายเหมือง และศูนย์เทศบาลเมืองตะกั่วป่า รองรับมูลฝอยในพื้นที่ อ.ตะกั่วป่า, อ.คุระบุรี, อ.กะปง มีการกำจัดมูลฝอยในปัจจุบัน เป็นแบบฝัง

กลบโดยมีแผนพัฒนาให้มีรูปแบบการกำจัดด้วยการแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงแท่ง (RDF) โดยให้เอกชนร่วมลงทุนขณะนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 2 แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการตาม พ.ร.บ.การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 ส่วนอีก 2 แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่เกาะเพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยได้ในพื้นที่ของตนเองได้ คือ ศูนย์ อบต. เกาะยาวน้อย รองรับมูลฝอยในพื้นที่ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว มีเทคโนโลยีกำจัดมูลฝอยในปัจจุบันแบบชีวภาพเชิงกล (MBT) ขณะนี้ อยู่ระหว่างการก่อสร้างระบบแปรรูปมูลฝอยประเภทพลาสติกไปเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง และศูนย์เทศบาลตำบลพรุใน รองรับมูลฝอย ในพื้นที่ ต.เกาะยาวใหญ่ อ.เกาะยาว

ปัจจุบันมีการกำจัดที่ไม่ถูกหลักวิชาการเป็นแบบเทกองกลางแจ้ง (Opendump) จังหวัดพังงามีแผนผลักดันให้มีการขอรับงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป (ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2559 อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน ณ ธันวาคม ปี 2562)

ตารางที่ 3-10 แสดงระบบกำจัดมูลฝอยในจังหวัดพังงา

สถานที่กำจัดมูลฝอย	จำนวน (ไร่)	ระบบกำจัดมูลฝอย
1. ม.1 ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว (เทศบาลตำบลเกาะยาว)	1	Open dump
2. ม.3 ต.ตากแดด อ.เมือง (เทศบาลเมืองพังงา)	71	Control dump
3. ม.2 ต.ทับปุด อ.ทับปุด (เทศบาลตำบลทับปุด)	11	Open dump
4. ม.1 ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง (เทศบาลตำบลท้ายเหมือง)	10.5	Open dump
5. ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว (อบต.เกาะยาวน้อย)	2	MBT
6. ม.12 ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง (เทศบาลตำบลโคกกลอย)	20	Open dump/Open burn
7. ม.7 ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า (เทศบาลเมืองตะกั่วป่า)	217	Control dump
8. ม.8 ต.คุระ ต.คุระบุรี (เทศบาลตำบลคุระบุรี)	15	Open dump
9. ม.1 ต.ทุ่งคาโงก อ.เมือง (อบต.ทุ่งคาโงก)	2	Open dump/Open burn
10. ม.3 ต.บางเตย อ.เมือง (เทศบาลตำบลบางเตย)	4	Open dump/Open burn
11. ม.1 ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า (อบต.บางม่วง)	5	Open dump
12. ม.2 ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง (อบต.คลองเคียน)	5.2	Open dump/Open burn
13. ม.3 ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง (อบต.หล่อยูง)	2	Open dump/Open burn
14. ม.9 ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง (อบต.ท้ายเหมือง)	8	Open dump
15. ม.5 ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง (เทศบาลตำบลลำแก่น)	30	Open dump
16. ม.2 ต.พรุใน อ.เกาะยาว (เทศบาลตำบลพรุใน)	11	Open dump

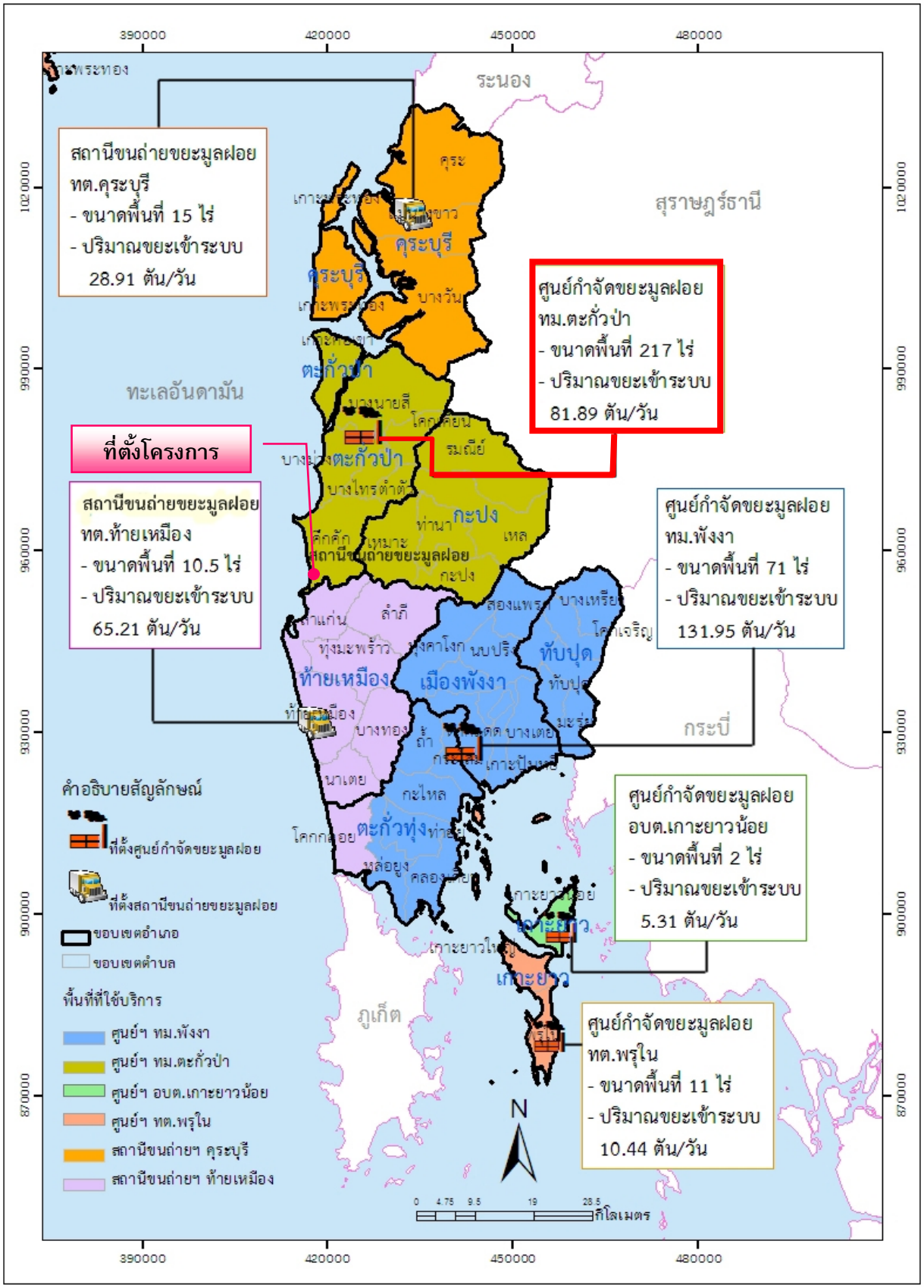
ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2559 อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน ณ ธันวาคม ปี 2562)

ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เปิดดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยเมื่อปี 2551 ออกแบบให้รองรับขยะมูลฝอยได้ถึงปี 2571 โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ประยงค์ศิลป์การโยธา เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยและบริษัท เอ็น เอส คอนซัลแทนต์ จำกัด เป็นที่ปรึกษาควบคุมงาน ระยะเวลาดำเนินการก่อสร้างระบบทั้งหมด 300 วัน (6 พฤศจิกายน 2550-26 พฤศจิกายน 2551) มีความสามารถในการกำจัดขยะมูลฝอย 50 ตัน/วัน กำจัดขยะด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) โดยก่อสร้างแบบกลมบนพื้นที่ (Area Method) ระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบได้ออกแบบให้มีชั้นมูลฝอย 4 ชั้น ความสูงชั้นมูลฝอยฝังกลบบนพื้นที่สูง 3.00 เมตร ขนาดของเซลล์ที่ใช้ในการออกแบบมีขนาด 3 x 2-3 เมตร และกำหนดให้มีบ่อฝังกลบจำนวน 2 บ่อ พื้นที่ในส่วนบริเวณฝังกลบบ่อที่ 1 จำนวน 21.78 ไร่ บ่อที่ 2 จำนวน 29.074 ไร่

พื้นที่โครงการอยู่ในเขตการให้บริการเก็บขนมูลฝอยของเทศบาลตำบลคึกคัก ปัจจุบันมีรถเก็บขนมูลฝอย จำนวน 6 คัน ขนาด 6 ตัน 1 คัน ขนาด 10 ตัน 1 คัน ขนาด 12 ตัน 2 คัน และขนาด 15 ตัน 2 คัน เป็นรถเก็บขนมูลฝอยแบบอัดท้ายทั้งหมด ในแต่ละวันรถเก็บขนขยะจะออกเก็บขนมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก โดยปริมาณขยะมูลฝอยเฉลี่ยในปัจจุบันประมาณ 20 ตัน/วัน (กองสาธารณสุขเทศบาลตำบลคึกคัก, 2561) การกำจัดมูลฝอยของเทศบาลตำบลคึกคักจะกำจัดโดยนำมูลฝอยที่เก็บรวมรวมได้ไปยังสถานที่กำจัดมูลฝอยของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า ตั้งอยู่ที่ 152/52 บ้านพรุเตียว หมู่ที่ 7 ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา นำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบ (Sanitary Landfill) ระบบการกำจัดมูลฝอยมีพื้นที่โครงการ 217-3-36.5 ไร่ ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียว สภาพแวดล้อมโดยรอบเป็นสวนยางพารา สวนปาล์ม บ้านพักอาศัยและแหล่งน้ำ (ที่มา : รายงานผลการติดตามประเมินสมรรถนะระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน และระบบกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ประจำปี 2559) โครงการมีระยะทางจากที่จอดรถเก็บขนมูลฝอยของเทศบาลตำบลคึกคักถึงโครงการประมาณ 6.30 กิโลเมตร .

แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย และที่ตั้งสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยของจังหวัดพังงา แสดงดัง**รูปที่ 3-20**

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่ในความรับผิดชอบด้านการเก็บขนขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งทางเทศบาลตำบลคึกคักสามารถเก็บขนขยะมูลฝอยให้แก่โครงการฯ ได้ (หนังสือรับรองการให้บริการเก็บขนมูลฝอยโครงการ แสดงใน**ภาคผนวก ค**)

รูปที่ 3-20 แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย และที่ตั้งสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยของจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 ภูเก็ต, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2559

3.3.5 พลังงานและไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รฟค.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับราษฎรเพื่อจัดเข้าโครงการดังนี้

1. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนไม่เกิน 50,000 บาท ต่อ ครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือนและประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2 (ภาคใต้) จ.นครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

2. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน 50,000 บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา โดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่อยู่นอกเหนือจาก 2 กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน 50,000 บาทขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ตั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จัดเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS) ไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ที่ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าพาดยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงาได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติมและขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นระยะ ๆ ให้ไปจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการซึ่งในปัจจุบันมีสถานะมีไฟฟ้าใช้ของราษฎรในพื้นที่จังหวัดพังงา รายละเอียดแสดงดัง**ตารางที่ 3-11**

ในเขตตำบลคึกคัก มีไฟฟ้าเข้าถึงให้บริการภายในตำบลทุกหมู่บ้าน ทั้งตำบลมีไฟฟ้าใช้ ประมาณร้อยละ 97 อีกประมาณร้อยละ 3 เป็นบ้านที่ยังไม่มีไฟเนื่องจากเป็นบ้านที่สร้างใหม่ และอยู่ห่างไกลชุมชน

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในความรับผิดชอบการบริการด้านไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า ซึ่งทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่าสามารถให้บริการด้านไฟฟ้าแก่โครงการได้ (หนังสือรับรองการให้บริการไฟฟ้า แสดงดัง**ภาคผนวก ค**)

ตารางที่ 3-11 แสดงการมีไฟฟ้าใช้ระดับหมู่บ้านแยกรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน				
	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าใช้แล้ว	ยังไม่มีใช้	มีปัญหา	หมายเหตุ
เมืองพังงา	42	40	2	2	ม.3 เกาะไม้ไผ่ และ หมู่ 4 เกาะหมากน้อย ต.เกาะปันหยี
ตะกั่วทุ่ง	68	68	-	-	-
ทับปุด	38	38	-	-	-
ตะกั่วป่า	51	51	-	-	-
กะปง	22	22	-	-	-
คุระบุรี	33	29	4	4	ม.1 บ้านทุ่งดาบ ,ม.2 ท่าแป๊ะโย้ย, ม.3 บ้านเการะ และ ม.4 บ้านปากจก ต.เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	49	49	-	-	-
เกาะยาว	18	18	-	-	-
รวม	**321**	**315**	**6**	**6**	

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน 2562)

3.3.6 การจราจร

1) เส้นทางคมนาคม

จังหวัดพังงามีเส้นทางคมนาคม 2 ทาง ได้แก่ ทางบก และทางน้ำ ดังนี้

- **การคมนาคมทางบก**

การคมนาคมขนส่งในตัวเมืองจังหวัดพังงาและรอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่าง ๆ ครบทุกพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 จากต่อเขตจังหวัดระนองผ่านคุระบุรี, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, พังงา, ทับปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่ ระยะทาง 220.743 กิโลเมตร

2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 จากต่อเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวงหมายเลข 4090 ระยะทาง 42.000 กม.

3. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสิน ต่อเขตจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง 9.200 กม.

4. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 415 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (ตลาดทับปุด) – ต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา ระยะทาง 21.527 กม.

5. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4032 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.ตำตัว) - ตลาดเก่าตะกั่วป่า ระยะทาง 7.538 กม.

6. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4044 จากแยกทางหลวงหมายเลข 415 (บ.บางทราย) – ท่าไทร ระยะทาง 2.950 กม.

7. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4090 จากแยกทางหลวงหมายเลข 401 (บ.รมณีย์) – แยกทางหลวงหมายเลข 4 พังงา ระยะทาง 49.813 กม.

8. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4144 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (บ.ตากแดด) – อ่าวพังงา ระยะทาง 3.875 กม.

9. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4175 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (บ.ลำแก่น) – บ้านทับละมุ ระยะทาง 4.570 กม.

10. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4175 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.เหมาะ) – (อ.กะปง) ระยะทาง 6.477 กม.

11. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4240 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.บกปุย) – แยกทางหลวงหมายเลข 4 ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง 14.800 กม.

(ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)) , กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

นอกจากนี้ยังมีถนนโครงข่ายในความรับผิดของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพังงาหลายเส้นทาง แสดงดัง**ตารางที่ 3-12**

ตารางที่ 3-12 แสดงเส้นทางถนนโครงข่ายในความรับผิดของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพังงา

ลำดับ	สายทาง	ชื่อสายทาง	ตำบล-อำเภอ	ระยะทาง	ชนิดผิว
1	พง 1001	แยก ทล.หมายเลข 4 - บ.ป่ากอ	ต.ตากแดด อ.เมือง	8.190	ลาดยาง
2	พง 3002	แยก ทล.หมายเลข 401- บ.ปากพู่	ต.เหล ต.ท่านา อ.กะปง	13.162	ลาดยาง
3	พง 4003	แยก ทล.หมายเลข 4240 – บ.ปลายห้าง	ต.ทุ่งมะพร้าว ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	16.750	ลาดยาง
4	พง 1004	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.คลองเคียน	ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง	24.400	ลาดยาง
5	พง 1005	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.บางไทร	ต.คึกคัก ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	16.853	ลาดยาง
6	พง 3006	แยก ทล.หมายเลข 402 – บ.นาใต้	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	5.475	ลาดยาง
7	พง 5007	บ.กระโสม –บางทอง	ต.ถ้ำ อ.ตะกั่วทุ่ง ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	15.225	ลาดยาง
8	พง 3008	แยก ทล.หมายเลข 415 – บ้านบางพัฒน์	ต.บางเตย อ.เมือง	10.425	ลาดยาง
9	พง 1009	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ้านสวนพลู	ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	6.124	ลาดยาง
10	พง1010	แยก ทล.หมายเลข 4 - น้ำตกสระนางมโนราห์	ต.นบปริง อ.เมือง	4.243	ลาดยาง

ตารางที่ 3-12 แสดงเส้นทางถนนโครงข่ายในความรับผิดของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	สายทาง	ชื่อสายทาง	ตำบล-อำเภอ	ระยะทาง	ชนิดผิว
11	พง 4011	แยก ทล.หมายเลข 4090 – น้ำตกแสงทอง	ต.เหมาะ อ.กะปง	5.000	ลาดยาง
12	พง 5012	ตลาดท้ายเหมือง – ชายทะเลท้ายเหมือง	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	3.875	ลาดยาง
13	พง 5013	บ.ทางด่าน – บ.โชคอำนวย	ต.แม่นางขาว อ.คุระบุรี	11.612	ลาดยาง
14	พง 5014	แยก ทช. หมายเลข. 3002 – บ.น้ำพุร้อน	ต.ท่านา อ.กะปง	4.450	ลาดยาง
15	พง 5015	บ.โคกกลอย – บ.นาใต้	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	3.120	ลาดยาง
16	พง 1016	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.ต้นแซะ	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	6.800	ลาดยาง
17	พง 1019	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.นาใน	ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	4.862	ลาดยาง
18	พง 1020	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.นาแฝก	ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	4.610	ลาดยาง
19	พง 5021	แยก ทช.หมายเลข 5007- บ.วัดแร่	ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	4.632	ลาดยาง
20	พง 1022	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.ทับกำ	ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	4.102	ลาดยาง
21	พง 5023	บ.บางนายสี – ท่าเทียบเรือสะพานพระ	ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	3.404	ลาดยาง
22	พง 4024	แยก ทล.หมายเลข 4090 –บ.ปลายวา	ต.เหมาะ อ.กะปง	8.375	ลาดยาง
23	พง 1025	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.ทุ่งรัก	ต.แม่นางขาว อ.คุระบุรี	2.674	ลาดยาง
24	พง 3026	แยก ทล.หมายเลข 415 – สนง.ทช.จ.พังงา	ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง	1.793	ลาดยาง
25	พง 3027	แยก ทล.หมายเลข 415 – บ.ถ้ำน้ำผุด	ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง	2.054	ลาดยาง 2.040 ลูกรัง 0.354
26	พง 1028	แยก ทล.หมายเลข 4 – บ.บางอับ	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	8.985	คสล.0.775 ลาดยาง 8.210
27	พง 5029	แยก ทช.หมายเลข 1004 – บ.เจ้าขรัว	ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง	4.397	ลาดยาง
28	พง 10.30	แยก ทล.หมายเลข 4 – น้ำตกโตนไพร	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	7.000	ลาดยาง 4.000 ลูกรัง 3.000
29	พง 5031	บ.ทุ่งดอน – บ.หาดทรายขาว	ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	5.000	ลาดยาง 1.000 ลูกรัง 4.000
30	พง 5032	แยก ทช.หมายเลข 5015 – บ้านไร่ด่าน	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	10.804	ลาดยาง
31	พง 5033	แยก ทล.หมายเลข 4 – น้ำตกลำปี	ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	1.870	ลาดยาง

ตารางที่ 3-12 แสดงเส้นทางถนนโครงข่ายในความรับผิดของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับ	สายทาง	ชื่อสายทาง	ตำบล-อำเภอ	ระยะทาง	ชนิดผิว
32	พง 5034	แยก ทล.หมายเลข 4090 - เทศบาลท่านา	ต.เหมาะ อ.กะปง	0.985	ลูกรัง
33	พง 5035	แยก ทล.หมายเลข 4240 – บ.ช้างนอน	ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	6.427	ลาดยาง
34	พง 5036	แยก ทล.หมายเลข 4 – ชายหาดบ่อดาน	ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	2.650	ลาดยาง
35	พง 5037	แยก ทล. หมายเลข 4 – ชายหาดนาใต้	ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	3.360	ลาดยาง
36		บ.พรุใน – บ.แหลมใหญ่	ต.พรุใน อ.เกาะยาว	3.000	คสล.
37		โรงเรียนบ้านบางม่วง	ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	0.975	ลาดยาง

สำหรับถนนภายในตำบลคึกคัก เป็นถนนดินลูกรัง คอนกรีต ลาดยาง ตามลำดับ ลักษณะการเชื่อมโยงการจราจรระหว่างถนนแต่ละสาย ในเขตแต่ละหมู่บ้าน มีทั้งถนนคอนกรีต และถนนลูกรัง ส่วนถนนซึ่งเชื่อมต่อระหว่างตำบลมีถนนลาดยางเป็นหลัก ทั้งนี้ในอนาคตควรมีการปรับปรุงระบบถนนโดยกำหนดแนวทางรองรับและเชื่อมต่อการคมนาคม ให้เป็นระบบและโครงข่ายที่ดียิ่งขึ้น

- ถนน ค.ส.ล. 104 สาย
- ถนนหินคลุก 30 สาย
- ถนนลาดยางแคปซีล 14 สาย

- **การคมนาคมทางน้ำ**

การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่าง ๆ เช่น อ. เกาะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่สาหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้ แสดงดัง**ตารางที่ 3-13** และ **3-14**

ตารางที่ 3-13 ตารางแสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1	จำนวนท่าเทียบเรือ	23 ท่า	
2	จำนวนเที่ยวเรือที่ออกต่อวัน	500-600 (ลำ/ต่อวัน)	- ขึ้นอยู่กับฤดูการท่องเที่ยว/เทศกาลและสภาพอากาศ
3	จำนวนผู้โดยสารท่าเรือ ต่อวัน	6,000-8,000 (คน/ต่อวัน)	

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาพังงา อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)) , กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

ตารางที่ 3-14 ข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เมือง	1	ท่าเทียบเรือท่าด่าน,พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 30 ลำ/วัน	ทั้งปี	250	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	2	ท่าเทียบเรือท่าด่าน,พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 25 ลำ/วัน	ทั้งปี	200	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	3	ท่าเทียบเรือท่าด่าน,พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 25 ลำ/วัน	ทั้งปี	200	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	4	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	อบจ. เกาะปันหยี	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 150 ลำ/วัน	ทั้งปี	2,500	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	5	ท่าเทียบเรือบ้านในหงบ	อบจ. ตากแดด	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 25 ลำ/วัน	พฤศจิกายน-เมษายน	200	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านในหงบ และหมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
ตะกั่วทุ่ง	6	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 30 ลำ/วัน	ทั้งปี	300	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	7	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย 2)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 25 ลำ/วัน	ทั้งปี	300	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	8	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย 1)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 40 ลำ/วัน	ทั้งปี	500	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา

ตารางที่ 3-14 ข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
	9	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบยาว) ประมาณ 15 ลำ/วัน	ทั้งปี	150	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	10	ท่าเทียบเรือสามช่อง	อบต. กะไหล	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	250	ไป-กลับท่าเทียบเรือกะไหล -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	11	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	อบต. คลองเคียน	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 5 ลำ/วัน	ทั้งปี	80	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเคียน -หมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
คุระบุรี	12	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	กรมอุทยานทางทะเล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /เรือบรรทุกคนโดยสาร/เรือตรวจการณ์ของราชการต่าง ๆ ประมาณ 3 ลำ/วัน	พฤศจิกายน -เมษายน	120	ไป-กลับท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน
	13	ท่าเทียบเรือคุระบุรี	บริษัท คุระบุรี กรีนวิว	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร ประมาณ 5 ลำ/วัน	พฤศจิกายน -เมษายน	150-200	ไป-กลับท่าเทียบเรือคุระบุรีกรีนวิว-หมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน ,เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	14	ท่าเทียบเรือทับละมุ	ธนารักษ์จังหวัดพังงาโดยให้เช่าบริหารท่าเทียบเรือเอกชน	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 30 ลำ/วัน	พฤศจิกายน -เมษายน	500	ไป-กลับท่าเทียบเรือทับละมุ-หมู่เกาะสิมิลัน, หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะตาชัย

ตารางที่ 3-14 ข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
ตะกั่วป่า	15	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	อบต. บางม่วง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	300	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา , เกาะผ้า ,เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	16	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอเขา	อบต. เกาะคอเขา	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	300	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา , เกาะผ้า ,เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	17	ท่าเทียบเรือแหลมสน	กรมประมง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) /เรือประมง ประมาณ 5 ลำ/วัน	พฤศจิกายน-เมษายน	100	ไป-กลับท่าเทียบเรือแหลมสน-เกาะตาชัย ,หมู่เกาะสุรินทร์
เกาะยาว	18	ท่าเทียบเรือสุขาภิบาล	ทต. เกาะยาวน้อย/ บริหารโดยนายโชติ ทองย้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือบรรทุกคน,สินค้า/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ 3 ลำ/วัน	ทั้งปี	20-50	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรง จ.ภูเก็ต
	19	ท่าเทียบเรือมาเนาะห์	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ 30 ลำ/วัน	ทั้งปี	200-300	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา, บางโรง จ.ภูเก็ต

ตารางที่ 3-14 ข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
	20	ท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา	อบต.เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือบรรทุกคนโดยสารตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	200	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา-ท่าเลน,อ่าพระนาง,หมู่เกาะป่าเกาะห้อง จ.กระบี่
	21	ท่าเทียบเรือคลองเหีย	อบต.เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	150-200	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเหีย-บางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	22	ท่าเทียบเรือช่องหลาด	อบต.เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ 20 ลำ/วัน	ทั้งปี	150-200	ไป-กลับท่าเทียบเรือช่องหลาด-ท่าเทียบเรือมาเนาะห์,ท่าเรือบางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	23	ท่าเทียบเรือโล๊ะจาก	อบต.พรุใน	เรือบรรทุกคนโดยสาร(เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร,เรือประมง) ประมาณ 6 ลำ/วัน	ทั้งปี	200-300	ไป-กลับท่าเทียบเรือโล๊ะจาก-ท่าเรือรัษฎา จ.ภูเก็ต,หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่,เกาะไข่,อ่าวพังงา จ.พังงา

ที่มา: สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 5 อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)) , กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

- **การคมนาคมทางอากาศ**

การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ต และเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 และ 4144 นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบิน จังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

(ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)) , กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

2) การเข้าถึงพื้นที่โครงการ

การเดินทางเข้าสู่โครงการสามารถเดินทางได้สะดวก 2 เส้นทาง ได้แก่

<u>เส้นทางที่ 1</u> จากอุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่ ขับตรงไปตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 5 กิโลเมตร พบสามแยกไฟแดงให้เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนชายหาดบางเนียง ขับตรงไปประมาณ 950 เมตร ให้เลี้ยวขวาเข้าสู่ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 1) ขับตรงไปอีก 135 เมตร ให้เลี้ยวขวา ตรงไปอีก 75 เมตร ให้เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ตรงไปอีก 400 เมตร จะถึงพื้นที่โครงการทางด้านขวามือ

<u>เส้นทางที่ 2</u> จากเทศบาลตำบลคึกคัก ขับเข้าสู่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ขับตรงไปประมาณ 5.20 กิโลเมตร พบสามแยกไฟแดงให้เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนชายหาดบางเนียง ขับตรงไปประมาณ 950 เมตร ให้เลี้ยวขวาเข้าสู่ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 1) ขับตรงไปอีก 135 เมตร ให้เลี้ยวขวา ตรงไปอีก 75 เมตร ให้เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ตรงไปอีก 400 เมตร จะถึงพื้นที่โครงการทางด้านขวามือ

3) สภาพการจราจรบริเวณโครงการ

ถนนสายหลักที่มุ่งหน้าเข้าสู่พื้นที่โครงการ 2 เส้นทาง คือ

1. ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ลักษณะเป็นถนน 2 ช่องทางจราจร ไม่มีไหล่ทาง ไม่มีเกาะกลางถนน ออกแบบให้รถวิ่งสวนทางไป - กลับด้านละ 1 ช่องทางจราจร สภาพผิวทางจราจรเป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ ความกว้างผิวจราจรด้านละประมาณ 4.00 เมตร แสดงดัง**รูปที่ 3-21**

2. ทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ลักษณะเป็นถนน 2 ช่องทางจราจร ไม่มีไหล่ทาง ไม่มีเกาะกลางถนน ออกแบบให้รถวิ่งสวนทางไป - กลับด้านละ 1 ช่องทางจราจร สภาพผิวทางจราจรเป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ ความกว้างผิวจราจรด้านละประมาณ 4.00 เมตร แสดงดัง**รูปที่ 3-21**

เนื่องจากทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) และทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) เป็นถนนสายหลักที่จะเข้าสู่พื้นที่โครงการ โครงการจึงทำการนับปริมาณการจราจรบริเวณทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) และทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) หน้าพื้นที่โครงการ จากการตรวจนับปริมาณการจราจรในช่วงวันหยุด คือ วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566 และวันธรรมดา คือ วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566 ในช่วงเวลา 07.01-08.00 น. 12.010-13.00 น. และ 18.01-19.00 น. โดยจำแนกประเภทยานพาหนะออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

รูปที่ 3-21 สภาพปัจจุบันของทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) และทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2)

ที่มา : ปรับปรุงจาก https://maps.google.com/maps, และการสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

- รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ
- รถจักรยานยนต์และรถสามล้อเครื่อง
- รถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถแท็กซี่
- รถยนต์โดยสาร 4 ล้อ/รถตู้/รถเมล์เล็ก
- รถยนต์โดยสาร 6 ล้อ
- รถบรรทุกขนาดเล็ก 4 ล้อ
- รถบรรทุกขนาดกลาง 6 ล้อ
- รถบรรทุกขนาด 10 ล้อ หรือรถพ่วง

ผลการตรวจนับปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) แสดงดัง **ตารางที่ 3-15** และผลการตรวจนับปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) แสดงดัง**ตารางที่ 3-16** และจากข้อมูลดังกล่าวนำมาปรับปริมาณการจราจร (คัน/ชั่วโมง) ให้เป็นหน่วยเดียวกับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger Car Unit, PCU) โดยการคูณด้วย Passenger Car Equivalents Factor (PCE Factor) โดยที่

- รถจักรยาน = 0.25 PCU
- รถจักรยานยนต์และรถสามล้อเครื่อง = 0.30 PCU
- รถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถแท็กซี่ = 1.00 PCU
- รถยนต์โดยสาร 4 ล้อ/รถตู้/รถเมล์เล็ก = 1.00 PCU
- รถยนต์โดยสาร 6 ล้อ = 1.50 PCU
- รถบรรทุกขนาดเล็ก 4 ล้อ = 1.00 PCU
- รถบรรทุกขนาดกลาง 6 ล้อ = 1.50 PCU
- รถบรรทุกขนาด 10 ล้อ หรือรถพ่วง = 1.70 PCU

ปริมาณการจราจรที่ตรวจนับบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ทั้ง 2 วัน เมื่อแปลงให้เป็นหน่วย PCU แสดงดัง**ตารางที่ 3-17** ปริมาณการจราจรที่ตรวจนับบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ทั้ง 2 วัน เมื่อแปลงให้เป็นหน่วย PCU แสดงดัง**ตารางที่ 3-18**

ตารางที่ 3-15 ปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2)

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566			
ประเภทรถ	**ปริมาณรถ (คัน/ชั่วโมง)**		
	07.01-08.00 น.	**12.010-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0	0	1
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	8	5	4
3.รถยนต์นั่ง	3	2	3
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	5	3	2
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	0	9	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	0	0	0
รวม	**17**	**19**	**10**
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566			
ประเภทรถ	**ปริมาณรถ (คัน/ชั่วโมง)**		
	07.01-08.00 น.	**12.01-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0	0	0
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	10	5	6
3.รถยนต์นั่ง	1	3	2
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	6	3	4
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	0	0	0
รวม	**19**	**11**	**12**

หมายเหตุ : ผลการสำรวจปริมาณจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) โดยคนแจงนับ

ที่มา: การสำรวจภาคสนามโดย บริษัท ภูเก็ต เอ็นไวรอนเมนทอล เซอร์วิส จำกัด, มีนาคม 2566

ตารางที่ 3-16 ปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3)

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566			
ประเภทรถ	**ปริมาณรถ (คัน/ชั่วโมง)**		
	07.01-08.00 น.	**12.010-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	1	0	1
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	5	7	4
3.รถยนต์นั่ง	2	5	2
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	3	4	4
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	0	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	0	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	0	0	0
รวม	**11**	**16**	**11**
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566			
ประเภทรถ	**ปริมาณรถ (คัน/ชั่วโมง)**		
	07.01-08.00 น.	**12.01-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0	0	5
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	7	4	5
3.รถยนต์นั่ง	4	3	0
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	2	1	0
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	0	0	0
รวม	**15**	**8**	**10**

หมายเหตุ : ผลการสำรวจปริมาณจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) โดยคนแจงนับ

ที่มา: การสำรวจภาคสนามโดย บริษัท ภูเก็ต เอ็นไวรอนเมนทอล เซอร์วิส จำกัด, มีนาคม 2566

ตารางที่ 3-17 ปริมาณการจราจรในหน่วย PCU/ชั่วโมงบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2)

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566				
ประเภทรถ	เวลา (PCU/ชม.)			
	PCE Factor	07.01-08.00 น.	12.01-13.00 น.	18.01-19.00 น.
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0.25	0	0	0
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	0.30	2	2	1
3.รถยนต์นั่ง	1.00	3	2	3
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	1.00	5	3	2
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1.50	2	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1.00	0	9	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	1.50	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	1.70	0	0	0
รวม		**12**	**16**	**6**
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566				
ประเภทรถ	เวลา (PCU/ชม.)			
	PCE Factor	07.01-08.00 น.	12.01-13.00 น.	18.01-19.00 น.
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0.25	0	0	0
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	0.30	3	2	2
3.รถยนต์นั่ง	1.00	1	3	2
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	1.00	6	3	4
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1.50	2	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1.00	1	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	1.50	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	1.70	0	0	0
รวม		**13**	**8**	**8**

ตารางที่ 3-18 ปริมาณการจราจรในหน่วย PCU/ชั่วโมงบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3)

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566				
ประเภทรถ	**เวลา (PCU/ชม.)**			
	PCE Factor	**07.01-08.00 น.**	**12.01-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0.25	0	0	0
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	0.30	2	2	1
3.รถยนต์นั่ง	1.00	2	5	2
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	1.00	3	4	4
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1.50	0	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1.00	0	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	1.50	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	1.70	0	0	0
รวม		**7**	**11**	**7**
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566				
ประเภทรถ	**เวลา (PCU/ชม.)**			
	PCE Factor	**07.01-08.00 น.**	**12.01-13.00 น.**	**18.01-19.00 น.**
1. รถจักรยาน 2 ล้อ และ 3 ล้อ	0.25	0	0	1
2. รถจักรยานยนต์ และสามล้อเครื่อง	0.30	2	1	2
3.รถยนต์นั่ง	1.00	4	3	0
4.รถโดยสาร 4 ล้อ	1.00	2	1	0
5.รถยนต์โดยสารตั้งแต่ 6 ล้อขึ้นไป	1.50	2	0	0
6.รถยนต์บรรทุก 4 ล้อ	1.00	1	0	0
7.รถยนต์บรรทุก 6 ล้อ	1.50	0	0	0
8.รถยนต์บรรทุก 10 ล้อ และรถพ่วง	1.70	0	0	0
รวม		**11**	**5**	**3**

เมื่อนำมาพิจารณาถึงความหนาแน่นของปริมาณการจราจร โดยใช้ข้อกำหนดของกองวิศวกรรมสำนักผังเมือง ที่ได้ออกแบบให้ถนน 2 ช่องทางจราจร สำหรับทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) มีความกว้างผิวจราจร 8.00 เมตร สามารถรองรับปริมาณการจราจรได้ 750 PCU/ชั่วโมง และทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) มีความกว้างผิวจราจร 8.00 เมตร สามารถรองรับปริมาณการจราจรได้ 750 PCU/ชั่วโมง (**ตารางที่ 3-19)** เป็นหน่วยนับของยานพาหนะเมื่อเทียบกับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล, (Passenger Car) และเมื่อพิจารณาค่าการจราจรติดขัด แสดงดัง**ตารางที่ 3-20**

ตารางที่ 3-19 ความสามารถของช่องจราจรสำหรับการเดินรถสองทิศทาง

ลักษณะ	ปริมาณการจราจร (PCU/ชม.)										
จำนวนช่องจราจร	2	2	2	3	3	4	4	4	6	6	6
ความกว้าง ช่องจราจร (เมตร)	3.00	3.25	3.50	3.00	3.50	3.00	3.25	3.50	3.00	3.25	3.50
ความกว้าง ผิวจราจร (เมตร)	6.00	6.50	7.00	9.00	10.50	12.00	13.00	14.00	18.00	19.50	21.00
ถนนสายประธาน	-	-	-	-	-	-	-	6000	-	-	9000
ถนนสายหลัก	1200	1350	1500	2000	2200	4000	4400	4800	6000	6600	7200
ถนนสายรอง	800	1000	1200	1600	1800	2400	2700	3000	4000	4500	5000
ถนนสายย่อย	300-500	450-600	600-**750**	900-1100	1100-1300	1600-1800	1800-2000	2000-2400	2600-3400	3000-4000	3200-4400

ที่มา : การออกแบบและวางผังถนนในเมือง, กองวิศวกรรม สำนักผังเมือง

ตารางที่ 3-20 ค่าการจราจรติดขัด

ระดับการบริการ	ค่าดัชนีการจราจรติดขัด	สภาพการจราจร
A	0.00-0.60	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
B	0.61-0.70	การจราจรยังคงคล่องตัว มีการติดขัดเล็กน้อย แต่ยังไม่มีการหยุดจอด
C	0.71-0.80	การจราจรยังคงเคลื่อนตัวได้ แต่การเปลี่ยนช่องทางจราจรได้ยากขึ้น ผู้ขับขี่ยานพาหนะเริ่มมีความเครียดขณะขับขี่
D	0.81-0.90	การจราจรเคลื่อนตัวได้ช้าลง เกิดความล่าช้า และความเร็วลดลง
E	0.91-1.00	เกิดความล่าช้าบริเวณจุดตัด และความเร็วเฉลี่ยลดลง อย่างมีนัยสำคัญ
F	มากกว่า 1.00	ขับขี่ด้วยความเร็วต่ำมาก เนื่องจากการติดขัดที่จุดตัด มีการติดขัดเป็นขบวนยาว

ที่มา: Transportation Research Board, 1994

ปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ในวันหยุด คือ วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566 เร่งด่วนที่สุดจากการประเมิน คือ ช่วงเที่ยง (12.01-13.00 น.) มีค่าเท่ากับ 16 PCU/ชั่วโมง และในวันธรรมดา คือ วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566 ช่วงเวลาเร่งด่วนที่สุดจากการประเมิน คือ ช่วงเช้า (07.01-08.00 น.) เท่ากับ 13 PCU/ชั่วโมง แสดงดัง**ตารางที่ 3-21**

สำหรับปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ในวันหยุด คือ วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566 เร่งด่วนที่สุดจากการประเมิน คือ ช่วงเที่ยง (12.01-13.00 น.) มีค่าเท่ากับ 11 PCU/ชั่วโมง และในวันธรรมดา คือ วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566 ช่วงเวลาเร่งด่วนที่สุดจากการประเมิน คือ ช่วงเช้า (07.01-08.00 น.) เท่ากับ 11 PCU/ชั่วโมง แสดงดัง**ตารางที่ 3-22**

ตารางที่ 3-21 ปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ในช่วงเวลาเร่งด่วนและอัตราส่วนระหว่างปริมาณการจราจร (V) ต่อความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรได้สูงสุด (C)

วัน	ช่วงเวลา	ปริมาณการจราจร (PCU/ชม.)	อัตราส่วนปริมาณการจราจร (V/C Ratio)
วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566	07.01-08.00	12	0.016
	12.01-13.00	**16**	**0.021**
	18.01-19.00	6	0.008
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566	**07.01-08.00**	**13**	**0.017**
	12.01-13.00	8	0.011
	18.01-19.00	8	0.011

ตารางที่ 3-22 ปริมาณการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ในช่วงเวลาเร่งด่วนและอัตราส่วนระหว่างปริมาณการจราจร (V) ต่อความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรได้สูงสุด (C)

วัน	ช่วงเวลา	ปริมาณการจราจร (PCU/ชม.)	อัตราส่วนปริมาณการจราจร (V/C Ratio)
วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566	07.01-08.00	7	0.009
	12.01-13.00	**11**	**0.015**
	18.01-19.00	7	0.009
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566	**07.01-08.00**	**11**	**0.015**
	12.01-13.00	5	0.007
	18.01-19.00	3	0.004

เมื่อพิจารณาค่าการจราจรติดขัด แสดงดัง**ตารางที่ 3-23** และ**ตารางที่ 3-24** จะเห็นได้ว่า สภาพการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) และทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ในวันหยุด คือ วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566 และในวันธรรมดา คือ วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566 มีสภาพการจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย เหมือนกันทั้ง 2 เส้นทาง

ตารางที่ 3-23 สภาพการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 2) ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566		
เวลา	**ค่า V/C Ratio**	**ค่าการจราจรติดขัด ***
07.01-08.00	0.016	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
12.01-13.00	**0.021**	**การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย**
18.01-19.00	0.008	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566		
เวลา	**ค่า V/C Ratio**	**ค่าการจราจรติดขัด ***
07.01-08.00	**0.017**	**การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย**
12.01-13.00	0.011	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
18.01-19.00	0.011	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย

หมายเหตุ *เทียบกับเกณฑ์ของ Transportation Research Board

ตารางที่ 3-24 สภาพการจราจรบนทางสาธารณประโยชน์ (ถนนบางเนียง ซอย 3) ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2566		
เวลา	**ค่า V/C Ratio**	**ค่าการจราจรติดขัด ***
07.01-08.00	0.009	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
12.01-13.00	**0.015**	**การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย**
18.01-19.00	0.009	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
วันจันทร์ที่ 27 มีนาคม 2566		
เวลา	**ค่า V/C Ratio**	**ค่าการจราจรติดขัด ***
07.01-08.00	**0.015**	**การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย**
12.01-13.00	0.007	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย
18.01-19.00	0.004	การจราจรคล่องตัว ไม่ติดขัด การหยุดจอดที่ทางแยกมีน้อย

หมายเหตุ *เทียบกับเกณฑ์ของ Transportation Research Board

3.3.7 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

1) การใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมจังหวัดพังงา พ.ศ. 2560

จากการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมเมืองจังหวัดพังงา โดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา พบว่า พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในที่ดิน**ประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว (สีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีขาว) บริเวณหมายเลข 5.2** (แสดงดัง**รูปที่ 3-22** และหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ที่ดินของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา แสดงดัง**ภาคผนวก ค**)

ข้อ 10 ที่ดินประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พาณิชยกรรม การอยู่อาศัย เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวเท่านั้น สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(1) ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่

(2) ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาต

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(1) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกท้ายกฎกระทรวงนี้

(2) คลังน้ำมันและสถานที่เก็บรักษาน้ำมัน ลักษณะที่สาม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อการจำหน่าย

(3) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บรักษาก๊าซปิโตรเลียมประเภทโรงเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(4) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ งู จระเข้ หรือสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(5) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(6) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

(7) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

(8) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

(9) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

(10) การอยู่อาศัยประเภทอาคารชุดหรือหอพัก

(11) สถานีรับส่งสินค้าหรือการประกอบกิจการรับส่งสินค้า

(12) ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

เครื่องหมาย

1. เขตสีชมพู		ที่ดินประเภทชุมชน
2. เขตสีม่วง		**ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า**
3. เขตสีเขียว		**ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม**
4. เขตสีขาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว		**ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม**
5. เขตสีเขียวมีกรอบและเส้นทแยงสีขาว	✓	**ที่ดินประเภทอนุรักษ์สภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว**
6. เขตสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว		ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้
7. เขตสีฟ้า		**ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม**

รูปที่ 3-22 ที่ตั้งโครงการตามผังเมืองรวมจังหวัดพังงา

ที่มา : **หนังสือตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมือง**รวม, สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา, 2566

(13) กำจัดมูลฝอย

(14) ซื้อขายหรือเก็บเศษวัสดุ

ที่ดินประเภทนี้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า และเขตอุทยานแห่งชาติ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษาหรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเท่านั้น

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงชนบท ให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมเขตทางไม่น้อยกว่า 6 เมตร

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวขนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของลำคลองหรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 6 เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือสาธารณูปโภค

2) ที่ตั้งโครงการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2559 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2563

จากการตรวจสอบพื้นที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2559 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2563 พบว่า พื้นที่โครงการตั้งอยู่**บริเวณที่ 6** (**รูปที่ 3-23** และ**ภาคผนวก ค**) ตามแผนที่ท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2559 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2563 มีมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมดังนี้

บริเวณที่ 6 ได้แก่ พื้นที่นอกจากบริเวณที่ 1 ถึงบริเวณที่ 5

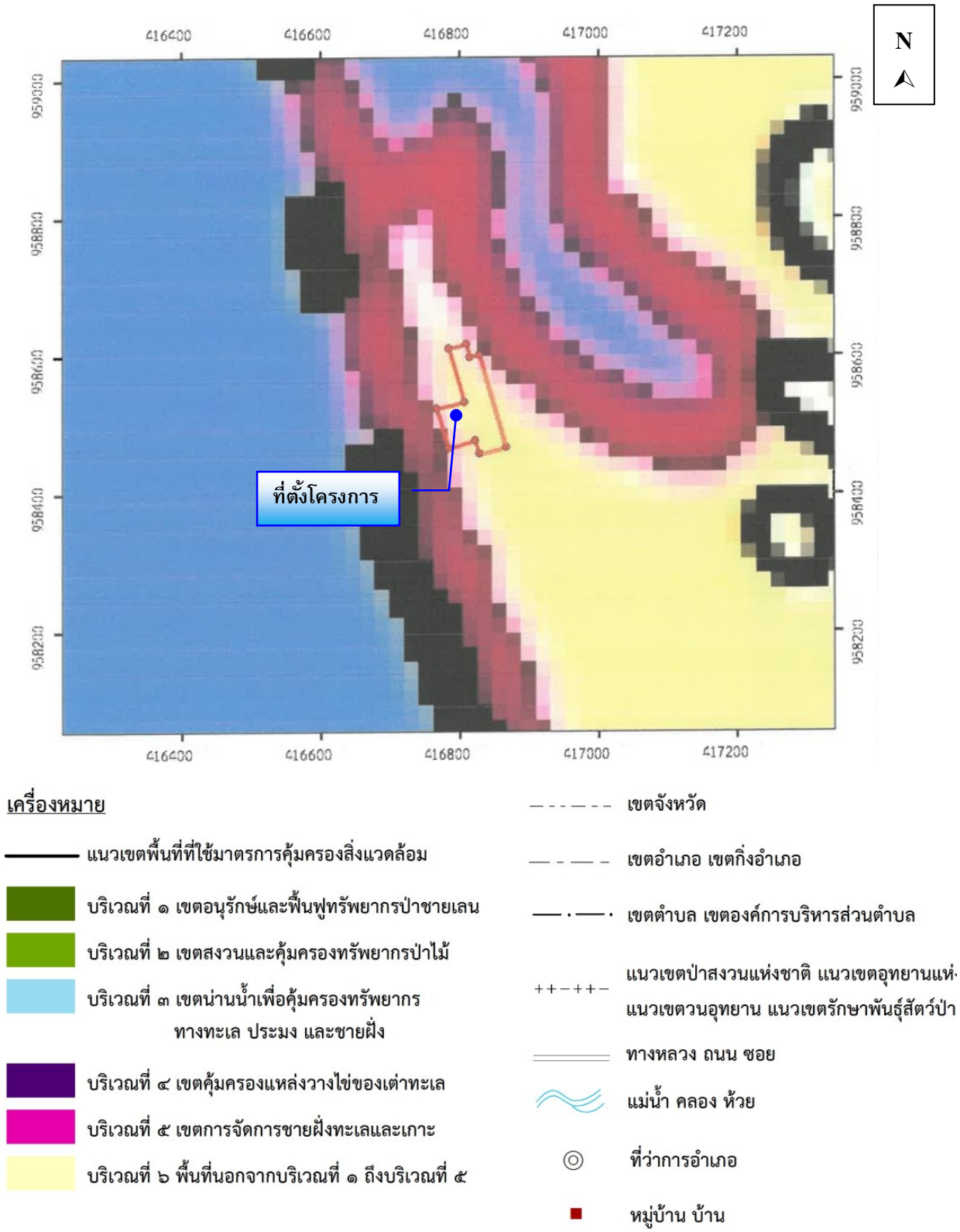
ข้อ 5 ในพื้นที่ตามข้อ 3 ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ เป็นอาคารหรือประกอบกิจการ ดังต่อไปนี้

(1) โรงงานทุกประเภทหรือทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่

(ก) โรงงานจำพวกที่ 1 ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 225 เมตร

(ข) โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการ หรืออุตสาหกรรมที่ให้บริการแก่ชุมชน โรงงานที่เกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภค ตามบัญชี 1 ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 225 เมตร และต้องมีการควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ค) โรงงานที่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนโรงงานที่มีอยู่เดิมโดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

รูปที่ 3-23 ที่ตั้งโครงการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่มา : หนังสือตรวจสอบที่ตั้งโครงการเบื้องต้น ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2566

(2) ฌาปนสถาน เว้นแต่จำเป็นต้องก่อสร้างทดแทนฌาปนสถานที่มีอยู่เดิม โดยต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(3) สุสาน เว้นแต่ในกรณีที่สุสานเดิมนั้นได้ใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว จึงจะก่อสร้างสุสานใหม่ได้ โดยต้องมีระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า 300 เมตร และมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 1,000 เมตร ยกเว้นในพื้นที่เกาะยาว ให้มีระยะห่าง จากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 400 เมตร

(4) คลังก๊าซปิโตรเลียมเหลว สถานที่บรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงบรรจุ สถานบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทห้องบรรจุ และสถานที่เก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลวประเภทโรงเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำแหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(5) โรงเรือนหรืออาคารที่ใช้เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าหรือเพื่อการท่องเที่ยว ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือที่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เว้นแต่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า 1,000 เมตร และห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะหรือบ่อน้ำเพื่อการบริโภคไม่น้อยกว่า 300 เมตร โดยต้องมีบ่อกรองและบ่อบำบัดมูลสัตว์และน้ำเสีย ตลอดจนต้องมีมาตรการควบคุมการปล่อยทิ้งของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(6) กิจการที่นำบ้านพักอาศัยที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันไปใช้ประโยชน์เพื่อให้บริการที่พักเป็นการชั่วคราวสำหรับบุคคลอื่นใดไม่ว่าระยะสั้นหรือระยะยาวโดยมีค่าตอบแทนในลักษณะที่ไม่เข้าข่ายโรงแรม และมีจำนวนห้องพักรวมทั้งหมดตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป ยกเว้นพื้นที่ในบริเวณที่ 6

(7) อาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง

ข้อ 6 ในพื้นที่ตามข้อ 3 ห้ามกระทำหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(1) การทำเหมือง เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(ก) พื้นที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับที่ 7 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2540 และประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดพื้นที่แหล่งนิคมอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2558

(ข) กรณีที่ได้รับคำขออนุญาตประกอบกิจการทำเหมืองแร่ไว้ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ลงวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2550 ใช้บังคับ

(2) การขุด ตัก หรือดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย หรือลูกรัง ในลักษณะหรือในบริเวณดังต่อไปนี้

(ก) บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ 35

(ข) ความลึกของบ่อจากระดับพื้นดินเกิน 3 เมตร

(ค) พื้นที่ปากบ่อเกินกว่า 10,000 ตารางเมตร ยกเว้นการขุดบ่อเพื่อใช้เป็นแหล่งน้ำอุปโภคและบริโภค

(ง) พื้นที่สาธารณะหรือบริเวณสำหรับราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(จ) บริเวณที่มีความลึกของบ่ออยู่เหนือชั้นน้ำบาดาลชั้นแรกน้อยกว่า 2 เมตร

(ฉ) บริเวณที่อยู่ใกล้เส้นทางคมนาคมหรือทางน้ำธรรมชาติในระยะ 100 เมตร

(ช) บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่สำคัญหายาก และแหล่งที่มีซากดึกดำบรรพ์

(ซ) เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปกรรม

(ฌ) บริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532

(3) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่ง เว้นแต่เป็นนโยบายของรัฐตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรือมีความจำเป็นเพื่อกิจการของส่วนราชการ ทั้งนี้ ให้เสนอคณะกรรมการตามข้อ 12 ให้ความเห็น และคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

(4) การปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัดตามมาตรฐานของทางราชการแล้ว

(5) การปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำแม่น้ำ เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 4 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพระพุทธศักราช 2456 และกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้รับอนุญาตตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎหมายว่าด้วยการประมง

(6) การถม ปรับสภาพ หรือปิดกั้นพรุหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งมีผลทำให้ตื้นเขินหรือเปลี่ยนทิศทางน้ำ หรือทำให้น้ำไม่อาจไหลได้ตามปกติหรือตามธรรมชาติ

(7) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการค้นหา เก็บ ทำลาย หรือทำให้เสียหาย ซึ่งโบราณสถาน โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เว้นแต่เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการหรือเป็นการดำเนินการของทางราชการซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมศิลปากรตามกฎหมายดังกล่าว

(8) การจับหรือการครอบครองปลาสวยงามตามบัญชี 2 ท้ายประกาศนี้ เว้นแต่

(ก) เป็นการกระทำของทางราชการเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

(ข) เป็นการกระทำของเอกชนเฉพาะการครอบครองเพื่อการเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือกิจกรรมสวนสัตว์สาธารณะ ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

(9) การเพาะเลี้ยงกุ้งเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นการเพาะเลี้ยงในกระชัง หรือเป็นผู้ประกอบกิจการก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และได้จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อ ตามระเบียบปฏิบัติหรือหลักเกณฑ์เงื่อนไขและมาตรการที่กรมประมงกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะตามจำนวนพื้นที่ที่ได้จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนไว้แล้ว

(10) การครอบครองซาก หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากเต่าทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่นๆ ที่ทางราชการประกาศกำหนด

(11) ตัด เก็บ ขุด นำขึ้นมา หรือกระทำการที่ทำให้ต้นหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของพลับพลึงธารในถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติได้รับความเสียหายหรือการดำเนินการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรณีสัณฐานหรือสภาพทางธรรมชาติในลำน้ำ ที่ดินชายตลิ่งในเขตอำเภอคุระบุรีที่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของแหล่งพลับพลึงธารเว้นแต่เป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการซึ่งได้รับอนุญาตจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องหรือเพื่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์ต้นพลับพลึงธารและแหล่งพลับพลึงธาร

ข้อ 7 ในพื้นที่ตามข้อ 3 การติดตั้งป้ายหรือการก่อสร้างสิ่งใดๆ เพื่อติดตั้งป้ายต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) พื้นที่ที่จะติดตั้งป้ายหรือก่อสร้างต้องมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ไม่เกิน 40 เมตร หรือพื้นที่ที่มีความลาดชันไม่เกินร้อยละ 35

(2) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างดังกล่าวต้องไม่บดบังทัศนวิสัยหรือทัศนียภาพและต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(3) ถ้าติดตั้งหรือก่อสร้างในพื้นที่ของเอกชนต้องมีระยะห่างจากที่สาธารณะในแนวราบบนพื้นดินและในอากาศไม่น้อยกว่าสองเท่าของความสูงของป้ายในแนวดิ่งนับจากพื้นดิน

ข้อ 8 การก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ โดยรอบเขตโบราณสถานที่ได้มีประกาศขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในระยะ 100 เมตร ต้องมีความสูงไม่เกิน 6 เมตร และต้องไม่มีลักษณะบดบังทัศนียภาพ

ข้อ 9 การก่อสร้างโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม สถานที่พักตากอากาศ อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะโดยระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 10 ในพื้นที่ตามข้อ 3 นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ก่อนการก่อสร้างอาคาร หรือดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการ ให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดงต่อไปนี้

(2) การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ก) โครงการหรือกิจการตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ข้อ 11 ให้เจ้าของอาคาร โครงการ หรือกิจการตามข้อ 10 (1) เว้นแต่ (ช) และ (ซ) เก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย และจัดทำรายงานสรุปผลการทำงาน ของระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เสนอต่อสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

3) พื้นที่โครงการตามกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2544 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551

จากการตรวจสอบพื้นที่โครงการตามกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2544 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551 โดยเทศบาลตำบลคึกคักได้ตรวจสอบพื้นที่พบว่า พื้นที่โครงการอยู่ใน **บริเวณที่ 2 (ภาคผนวก ค)** มีรายละเอียดดังนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

แนวชายฝั่งทะเล หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

บริเวณที่ 2 หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 1 ตลอดแนวเข้าไปอีกเป็นระยะ 150 เมตร

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอเมืองพังงา อำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา และเกาะทุกเกาะในจังหวัดพังงา เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ข) ภายในบริเวณที่ 2 ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(2) โรงงานทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(3) โรงมหรสพ

(4) สถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(5) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 10 ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(6) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน 2,000 ตารางเมตร

(7) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า 50 เมตร

(8) โรงซ่อม สร้าง หรือบริการยวดยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ทุกชนิดซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่บริการเกี่ยวกับเรือ

(9) สถานที่บรรจุก๊าซและสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(10) สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการจำหน่ายขาย และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(11) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืน

(12) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกชื่อสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน 12 เมตร

(13) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ถาวรหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 5 เมตร

(14) ห้องแถวหรือตึกแถว

(15) อาคารที่มีที่ว่างในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 60 ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(16) อาคารที่มีระยะห่างจากอาคารอีกหลังหนึ่งน้อยกว่า 2 เมตร ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(17) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันที่ใช้เป็นที่เก็บ พัก หรือขนถ่ายสินค้า หรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรืออุตสาหกรรมที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน 100 ตารางเมตร

(18) โรงกำจัดขยะ

(19) ศาสนสถาน

(20) ฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(21) อาคารเก็บวัตถุอันตราย

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

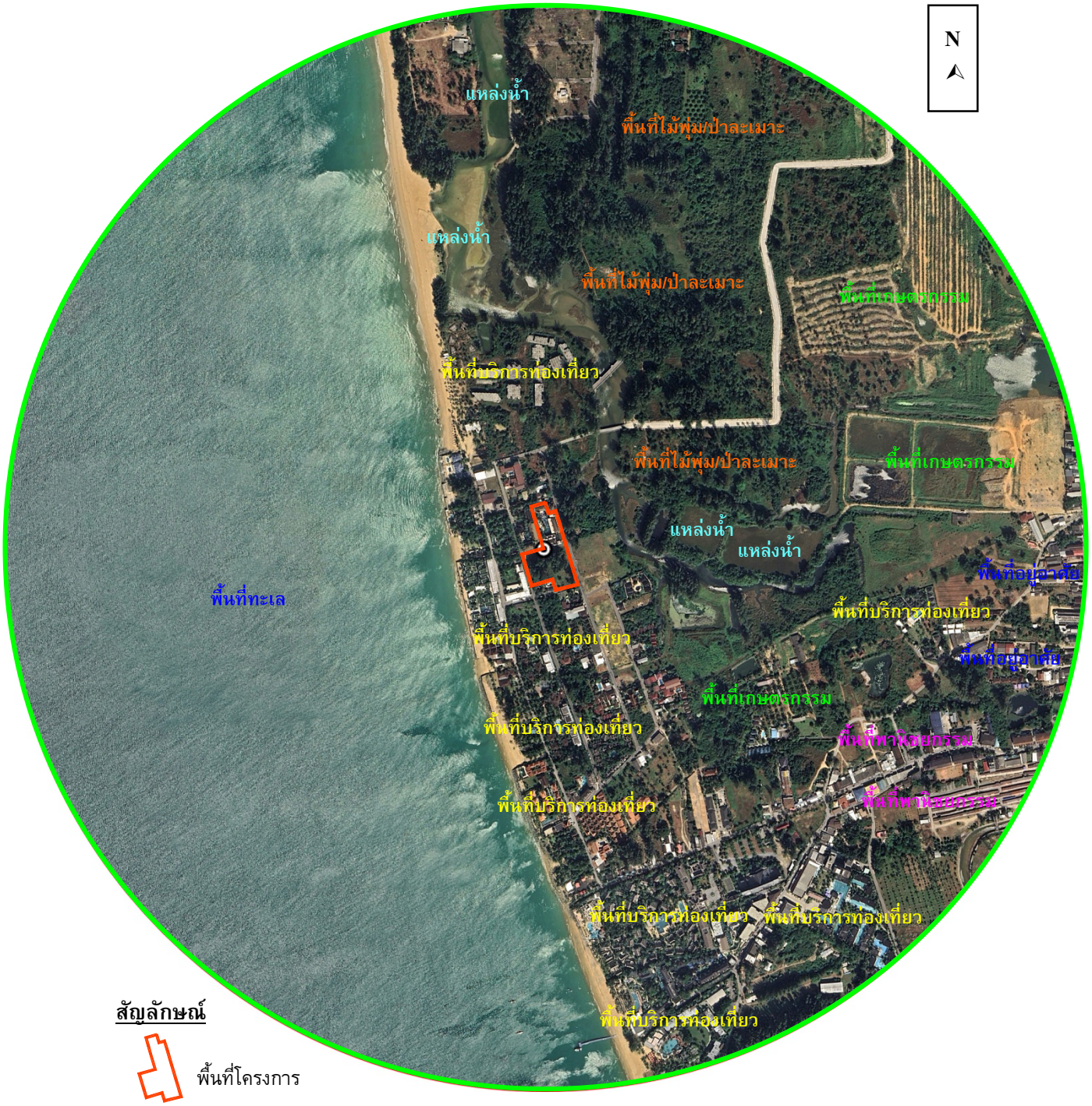
ข้อ 2/1 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีห้องใต้ดิน เว้นแต่เป็นห้องลิฟต์ ห้องเครื่อง หรือถังเก็บน้ำใต้ดิน

(ข) อาคารที่มีลักษณะของหลังคาเป็นรูปทรงอื่นที่มิใช่อาคารที่มีหลังคาลาดชันตามแบบสถาปัตยกรรมไทย สถาปัตยกรรมเมืองร้อนชื้น หรือสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ทั้งนี้ พื้นที่หลังคาลาดชันดังกล่าวจะต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 80 ใน 100 ส่วนของพื้นที่อาคารปกคลุมดินและมีสีกลมกลืนธรรมชาติ เช่น สีอิฐ สีดินเผา สีน้ำตาล สีเทา สีเขียวใบไม้ เป็นต้น

4) สภาพการใช้ที่ดินโดยรอบพื้นที่โครงการในปัจจุบัน

สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินใกล้เคียงพื้นที่โครงการ จากการสำรวจภาคสนาม (กุมภาพันธ์, 2566) พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริการท่องเที่ยว พื้นที่ทะเล และพื้นที่ป่าละเมาะ/ไม้พุ่ม โดยการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ใกล้เคียงกับโครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-24**

รูปที่ 3-24 การใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ใกล้เคียงกับโครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก https://maps.google.com/maps, มีนาคม 2566

3.4 คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

3.4.1 สังคมและเศรษฐกิจ

(1) สภาพสังคม

ประชากรของจังหวัดพังงา ปี 2565 มีจำนวนครัวเรือน 120,551 ครัวเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 268,016 คน เป็นเพศชาย 133,785 คน เพศหญิง 134,231 คน ดัง**ตารางที่ 3-25**

ตารางที่ 3-25 แสดงจำนวนประชากร จำแนกตามเขตการปกครองรายอำเภอ

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
จังหวัดพังงา	**120,551**	**133,785**	**134,231**	**268,016**
อำเภอเมืองพังงา	**12,463**	**15,501**	**15,951**	**31,452**
ตำบลนบปริง	2,461	3,040	3,251	6,291
ตำบลถ้ำน้ำผุด	2,634	2,286	2,394	4,680
ตำบลบางเตย	2,136	3,483	3,484	6,967
ตำบลตากแดด	1,629	1,584	1,610	3,194
ตำบลสองแพรก	307	371	350	721
ตำบลทุ่งคาโงก	1,132	1,389	1,433	2,822
ตำบลเกาะปันหยี	1,221	2,060	2,090	4,150
ตำบลป่ากอ	943	1,288	1,339	2,627
อำเภอเกาะยาว	**5,409**	**6,909**	**6,798**	**13,707**
ตำบลเกาะยาวน้อย	2,171	2,321	2,236	4,557
ตำบลเกาะยาวใหญ่	1,009	1,410	1,404	2,814
ตำบลพรุใน	2,229	3,178	3,158	6,336
อำเภอกะปง	**6,027**	**6,721**	**6,640**	**13,361**
ตำบลกะปง	815	881	924	1,805
ตำบลท่านา	1,246	1,500	1,500	3,000
ตำบลเหมาะ	1,316	1,284	1,210	2,494
ตำบลเหล	1,407	1,494	1,474	2,968
ตำบลรมณีย์	1,243	1,562	1,532	3,094
อำเภอตะกั่วทุ่ง	**16,132**	**19,768**	**19,625**	**39,393**
ตำบลถ้ำ	1,395	1,849	1,867	3,716
ตำบลกระโสม	1,585	2,138	2,064	4,202
ตำบลกระไหล	2,223	3,069	3,094	6,163
ตำบลท่าอยู่	1,472	1,740	1,786	3,526
ตำบลหล่อยูง	2,361	3,181	3,139	6,320
ตำบลโคกกลอย	5,482	4,989	5,060	10,049
ตำบลคลองเคียน	1,614	2,802	2,615	5,417
อำเภอตะกั่วป่า	**24,053**	**20,838**	**21,151**	**41,989**

ตารางที่ 3-25 แสดงจำนวนประชากร จำแนกตามเขตการปกครองรายอำเภอ

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
ตำบลบางนายสี	6,204	6,451	6,773	13,224
ตำบลบางไทร	1,541	1,546	1,576	3,122
ตำบลบางม่วง	5,825	4,969	5,079	10,048
ตำบลตำตัว	664	791	813	1,604
ตำบลโคกเคียน	1,971	3,293	3,218	6,511
ตำบลคึกคัก	7,073	3,297	3,226	6,523
ตำบลเกาะคอเขา	775	491	466	957
อำเภอคุระบุรี	**12,372**	**12,159**	**24,531**	**10,359**
ตำบลคุระ	4,675	5,600	5,487	11,087
ตำบลบางวัน	3,178	3,911	3,836	7,747
ตำบลเกาะพระทอง	673	521	480	1,001
ตำบลแม่นางขาว	1,833	2,340	2,356	4,696
อำเภอทับปุด	**8,202**	**12,554**	**12,489**	**25,043**
ตำบลทับปุด	1,782	2,147	2,141	4,288
ตำบลมะลุ่ย	1,694	2,855	2,745	5,600
ตำบลบ่อแสน	2,262	3,667	3,695	7,362
ตำบลถ้ำทองหลาง	531	880	934	1,814
ตำบลโคกเจริญ	1,205	1,853	1,833	3,686
ตำบลบางเหรียง	728	1,152	1,141	2,293
อำเภอท้ายเหมือง	**21,029**	**23,117**	**22,326**	**45,443**
ตำบลท้ายเหมือง	3,731	3,813	3,911	7,724
ตำบลนาเตย	3,739	4,732	4,692	9,424
ตำบลบางทอง	2,144	2,578	2,673	5,251
ตำบลทุ่งมะพร้าว	3,757	4,877	4,843	9,720
ตำบลลำภี	2,098	2,527	2,591	5,118
ตำบลลำแก่น	5,560	4,590	3,616	8,206
เทศบาลตำบลท้ายเหมือง	**1,763**	**1,558**	**1,686**	**3,244**
ตำบลท้ายเหมือง	1,763	1,558	1,686	3,244
เทศบาลตำบลทับปุด	**655**	**489**	**509**	**998**
ตำบลทับปุด	655	489	509	998
เทศบาลตำบลคุระบุรี	**2,145**	**1,737**	**1,739**	**3,476**
ตำบลแม่นางขาว	1,471	1,167	1,161	2,328
ตำบลคุระ	674	570	578	1,148

ตารางที่ 3-25 แสดงจำนวนประชากร จำแนกตามเขตการปกครองรายอำเภอ (ต่อ)

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
เทศบาลตำบลโคกกลอย	**1,729**	**1,712**	**1,870**	**3,582**
ตำบลโคกกลอย	1,729	1,712	1,870	3,582
เทศบาลตำบลกระโสม	**780**	**843**	**959**	**1,802**
ตำบลกระโสม	780	843	959	1,802
เทศบาลตำบลท่านา	**595**	**501**	**535**	**1,036**
ตำบลท่านา	595	501	535	1,036
เทศบาลตำบลเกาะยาว	**499**	**412**	**419**	**831**
ตำบลเกาะยาวน้อย	499	412	419	831
เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	**2,730**	**3,846**	**4,196**	**8,042**
ตำบลตะกั่วป่า	2,730	3,846	4,196	8,042
เทศบาลเมืองพังงา	**5,981**	**4,907**	**5,179**	**10,086**
ตำบลท้ายช้าง	5,981	4,907	5,179	10,086

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ปี 2565

จำนวนประชากรในตำบลคึกคัก ณ เดือนเมษายน 2565 (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ปี 2565) จำนวนประชากรทั้งสิ้น 6,523 คน แยกเป็นชาย 3,297 คน หญิง 3,226 คน คิดเป็นสัดส่วนเพศชาย: หญิง เท่ากับ 1:1 จำนวนครัวเรือน 7,073 หลังคาเรือน

2) การศึกษา

ในเขตตำบลคึกคัก มีโรงเรียนประถมศึกษาตั้งให้บริการแก่ประชาชนในตำบลจำนวน 3 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน 1แห่ง และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง ดังนี้ คือ

- โรงเรียนบ้านปากวีปมิตรภาพที่ 124 ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน

  1) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร จำนวน 1 คน

  2) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน จำนวน 7 คน

  3) ครูอัตราจ้าง จำนวน 2 คน

  4) จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น

- โรงเรียนบ้านบางเนียง ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน

1) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร จำนวน 1 คน

2) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน จำนวน 4 คน

3) ครูอัตราจ้าง จำนวน 2 คน

4) จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.คึกคัก ให้การบริการด้านการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ข้อมูลด้านการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1) นักวิชาการศึกษา จำนวน 1 คน

2) ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 4 คน

3) พี่เลี้ยง จำนวน 2 คน

4) จำนวนนักเรียน 65 คน โดยแยกเป็น ชาย 29 คน และหญิง 36 คน

- ศูนย์คริสเตียน มอนเทสซอรี่ พรีสกูล (สถานศึกษาปฐมวัย) ให้บริการด้านการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน (2 – 5 ขวบ) ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ข้อมูลด้านการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1) ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 4 คน

2) ครูพี่เลี้ยง จำนวน 3 คน

3) จำนวนนักเรียน 46 คน

4) ค่าใช้จ่ายในศูนย์ฯ มาจากเงินบริจาค

3) ศาสนา

ชาวพุทธในจังหวัดพังงานิยมไปวัดหรือพุทธศาสนสถาน เพื่อไปทำบุญหรือประกอบพิธีกรรมในวันสาคัญต่างๆ เช่นเดียวกับพุทธศาสนิกชนจังหวัดอื่น ได้แก่ วันธรรมสวนะ, วันมาฆบูชา, วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา, วันออกพรรษา, วันอาสาฬหบูชา และเทศกาลประเพณีสำคัญ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นต้น และที่สำคัญประชาชนนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติงาน สร้างความมั่นคงในสังคมได้ดีตลอดมา ศาสนิกชนในศาสนาอื่น เช่น อิสลาม คริสต์ศาสนา ได้อยู่ร่วมในสังคมอย่างดี ยังคงให้เกียรติปฏิบัติงานร่วมกันอย่างดี ปฏิบัติศาสนกิจตามที่นับถืออย่างสมบูรณ์

ประชาชนในจังหวัดพังงา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 75.50 รองลงมา นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 24.45 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.05 (ที่มา ที่มา: สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพังงา อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจาปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)

ตารางที่ 3-26 แสดงข้อมูลจำนวนศาสนสถานของแต่ละศาสนา ในปี พ.ศ. 2558

ที่	อำเภอ	จำนวน						
		วัด	ที่พักสงฆ์	วัดร้าง	มหานิกาย		ธรรมยุต	
					ภิกษุ	สามเณร	ภิกษุ	สามเณร
1.	เมืองพังงา	15	11	4	121	10	23	-
2.	ทับปุด	9	5	-	-	-	-	-
3.	ตะกั่วทุ่ง	15	5	9	70	5	-	-
4.	ท้ายเหมือง	17	8	6	106	7	27	2
5.	ตะกั่วป่า	17	10	17	183	4	3	-
6.	กะปง	6	3	-	68	7	6	3
7.	คุระบุรี	7	6	10	84	2	-	-
8.	เกาะยาว	-	-	2	160	11	17	1
รวม		**86**	**48**	**48**	**792**	**46**	**76**	**6**

ที่มา : สำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดพังงา อ้างถึงในแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน ปี 2562)

ในเขตตำบลคึกคัก ประชาชนในตำบลคึกคักส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 92.55 นอกจากนี้ ศาสนาอื่น เช่น คริสต์ อิสลาม มีวัด จำนวน 2 แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน 2 แห่ง และโบสถ์ จำนวน 1 แห่ง ดังนี้ คือ

1) วัดคมนียเขต ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก

2) วัดพนัสนิคม ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง

3) สำนักสงฆ์บ้านปากวีป ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 บ้านปากวีป

4) สำนักสงฆ์ป่าโพธิวาส ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง

5) โบสถ์คริสตจักรพักพิง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก

4) สภาพเศรษฐกิจ และการประกอบอาชีพ

เศรษฐกิจของจังหวัดพังงา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2560 มูลค่า 71,761 ล้านบาท ยังคงขึ้นอยู่กับภาคนอกการเกษตรเป็นหลักโดยเฉพาะสาขาที่พักและบริการด้านอาหาร แต่ก็ยังต้องพึ่งพาภาคการเกษตรที่ช่วยเกื้อหนุน ประกอบด้วยภาคเกษตรที่มีมูลค่า จำนวน 14,377 ล้านบาท ภาคนอกเกษตรที่มีมูลค่า 57,384 ล้านบาท โดยมีสาขาการผลิต เรียงลำดับ ดังนี้

1. สาขาที่พักและบริการด้านอาหาร มูลค่า 28,353 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 39.51

2. สาขาเกษตรกรรมการป่าไม้และการประมง มูลค่า 14,377 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 20.03

3. สาขาการขายส่งและการขายปลีกการซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ มูลค่า 5,498 ล้านบาทสัดส่วนร้อยละ 7.66

4. สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มูลค่า 6,911 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 9.63

5. สาขากิจกรรมการบริการและการบริการสนับสนุน มูลค่า 2,549 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 3.55

6. สาขาการศึกษา มูลค่า 2,463 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 3.43

7. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มูลค่า 2,257 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 3.15

8. สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ มูลค่า 2,142 ล้านบาทสัดส่วนร้อยละ 2.98

9. สาขาการผลิต มูลค่า 2,000 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 2.79

10. สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ มูลค่า 1,286 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 1.79

11. สาขาการก่อสร้าง มูลค่า 1,034 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 1.44

12. สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ มูลค่า 921 ล้านบาท ส่วนร้อยละ 1.28

13. สาขาไฟฟ้า ก๊าซไอน้ำ และระบบปรับอากาศ มูลค่า 649 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.90

14. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มูลค่า 621 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.87

15. สาขากิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ มูลค่า 248 สัดส่วนร้อยละ 0.35

16. สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร มูลค่า 243 ล้านบาท ค่ะส่วนร้อยละ 0.34

17. สาขาศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ มูลค่า 114 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.15

18. สาขาการจัดการน้ำและสาขาการจัดการการบาบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล มูลค่า 75 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ 0.10

19. สาขากิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและเทคนิค มูลค่า 17 ล้านบาท สัดส่วนร้อยละ

0.02

หากจะพิจารณาจากสัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา จะเห็นได้ว่ายังคงขึ้นอยู่กับภาคนอกเกษตร มากที่สุด มีสัดส่วนถึงร้อยละ 79.97 โดยในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2560 มีมูลค่ามวลรวม ภาคนอกเกษตร ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.1 ต่อปี โดยเฉพาะสาขาที่พักและบริการด้านอาหารที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากจังหวัดพังงา มีแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ที่รองรับนักท่องเที่ยวให้เกิดความ สะดวกสบาย น่าอยู่น่าเที่ยว และการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล (out of season) ส่งผลให้รายได้ในภาคการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนประกอบการโรงแรมที่พักและภัตตาคารที่สูงขึ้นอย่างทุกปี ประกอบกับประชาชนในพื้นที่ ได้ตะหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าภาพที่ดีส่วนภาคเกษตรที่ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ยังคงประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่เชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องกับภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น มูลค่าผลิตภัณฑ์ นอกเกษตรขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.99 ในปี 2559 เป็นร้อยละ 5.74 ในปี 2560 เนื่องจากสภาวะ และปัจจัยต่าง ๆ ที่ไม่อำนวยต่อภาคเกษตร เช่น ปริมาณฝนที่ตกมากตลอดทั้งปี

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การผลิตภาคเกษตร ในปี 2560 ขยายตัวร้อยละ 5.74 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.95 ในปี 2559 เป็นผลมาจากการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (มังคุด เงาะ ทุเรียน ลองกอง) เป็นต้น ยางพาราและปาล์มน้ำมัน จึงเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว ในระยะหลัง เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกเดิม ประกอบกับมีฝนตกชุกตลอดทั้งปี จึงมีความเหมาะสม ต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน และไม้ผล และไม้ผลมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกมากขึ้น โดยเฉพาะทุเรียน ซึ่งมีราคาตลาดสูงเป็นแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูก อย่างไรก็ตามการประมงทะเล ขยายตัวสูงขึ้นถึงร้อยละ 74.42 ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.63 จากปีก่อนเช่นกัน

อัตราการขยายตัว GPP ภาคเกษตร การผลิตนอกภาคเกษตร ในปี 2560 ขยายตัวร้อยละ 9.78 ขยายตัวจาก ร้อยละ 11.07 ในปี 2559 เป็นผลมาจากการผลิตในสาขาที่สำคัญ ในทุกสาขาการผลิต สาขาที่สำคัญๆ ได้แก่ สาขาที่พักและบริการด้านอาหารที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขยายตัวร้อยละ 7.85 เป็นผลมาตรการการกระตุ้นภาคการธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัด ที่เป็นการสร้างฐานการผลิตการท่องเที่ยวในพื้นที่ การประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชิงรุก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นกว่าปีก่อน นอกจากจะส่งผลให้สาขาที่พักและบริการด้านอาหาร ยังเชื่อมโยงสาขาการขนส่งและการเก็บรักษา โดยเฉพาะการขนส่งในภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ซึ่งขยายตัวร้อยละ 5.56 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัว ร้อยละ 13.99 สาขากิจกรรมการบริการและการบริการสนับสนุน ขยายตัวร้อยละ 11.81 สาขาการศึกษา ขยายตัวร้อยละ 5.56 สาขาการบริหารราชการและป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ขยายตัวร้อยละ 8.87 เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (บาท) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2560 ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร GPP Per capita (Baht) เท่ากับ 265,768 บาท จาก 243,278 บาท ในปี 2559 ขยายตัวเพิ่มชึ้น ร้อยละ 8.46 แสดงให้เห็นถึงประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น โดยจังหวัดพังงามีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร สูงเป็นลำดับ 2 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดภูเก็ต ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรสูงสุด 388,559 บาทต่อคนต่อปี ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตมาจากภาคนอกเกษตร เช่น ที่พักและบริการด้านอาหาร การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ รวมทั้งการศึกษา แต่ในภาคเกษตรก็ยังมีความสำคัญ ที่จะช่วยเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงถึงโครงสร้างการกระจายรายได้ที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับปีที่แล้ว (ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 5 ปี ประจาปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน ณ ธันวาคม ปี 2562), กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด)

3.4.2 การมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย

โครงการโรงแรม ไอยรินทร์ รีสอร์ท (ส่วนขยาย) เป็นโครงการประกอบกิจการประเภทโรงแรม จำนวน 54 ห้องพัก จัดเป็นโครงการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา พ.ศ. 2559

โครงการจึงได้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม 2562 กรณีโครงการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นในประเด็นที่เป็นข้อห่วงกังวล อย่างน้อย 1 ครั้ง และต้องนำผลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นระบุไว้ในรายงานฯ รวมทั้งนำมาประกอบการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนรับทราบด้วย โดยโครงการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น 1 ครั้ง และนำผลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 1 มากำหนดเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม และนำไปประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการได้รับทราบ

การประชาสัมพันธ์โครงการที่อยู่โดยรอบโครงการในระยะ 1,000 เมตร ได้ดำเนินการในวันที่ 7-8 มีนาคม 2566 โดยการจัดทำแผ่นพับแสดงรายละเอียดโครงการ (**ภาคผนวก จ-1**) นำไปแจกให้กับกลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการได้รับทราบถึงรายละเอียดและข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ ซึ่งแผ่นพับประชาสัมพันธ์จะมีรายละเอียดของโครงการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการ ที่ตั้งโครงการ รายละเอียดโครงการ รูปแบบของอาคาร สถานภาพโครงการ วิธีการดำเนินโครงการ และรายละเอียดระบบสาธารณูปโภค พร้อมทั้งให้ข้อมูลและตอบข้อซักถามในกรณีที่มีข้อสงสัย

การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายครั้งที่ 1 เป็นการให้ข้อมูลกับครัวเรือน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับโครงการที่จะเกิดขึ้นและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบ สำรวจเมื่อวันที่ 25-28 มีนาคม 2566 ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ คือ แบบสอบถามครั้งที่ 1 **(ภาคผนวก จ-1)** ที่ออกแบบโดยอาศัยแนวคิด หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประเภทที่พักอาศัย บริการชุมชน และสถานที่พักตากอากาศ มาเป็นกรอบในการออกแบบสอบถาม โดยกลุ่มเป้าหมายของการสำรวจความคิดเห็น ได้แก่ กลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ

การประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอร่างมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ ซึ่งดำเนินการเมื่อวันที่ 16-19 เมษายน 2566 ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ คือ เอกสารร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม **(ภาคผนวก จ-1)** ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ นำไปประชาสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการแจกให้แก่กลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ

ทั้งนี้ สามารถสรุปความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยเริ่มจากการประชาสัมพันธ์โครงการ การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายครั้งที่ 1 และการประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

3.4.2.1 การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ 1

1) กลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายดำเนินการโดยการนับจำนวนครัวเรือน พื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และสถานประกอบการ ที่อยู่โดยรอบโครงการในระยะ 1 กิโลเมตร โดยการนับจาก Google Map ร่วมกับการสำรวจจริงภาคสนาม เมื่อวันที่ 1-2 มีนาคม 2566 โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1) กลุ่มพื้นที่หลัก ซึ่งคาดว่าเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการมากที่สุด จะให้ค่าน้ำหนักในการสำรวจมากที่สุด ทำการสำรวจทุกหน่วยกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย

1.1) กลุ่มติดโครงการ โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือคู่สมรส หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

1.2) กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือคู่สมรส หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

1.3) กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจสูงสุดหรือได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้แทน

2) กลุ่มพื้นที่รอง บริษัทที่ปรึกษาได้พิจารณาเลือกตำแหน่งตัวอย่างของทิศทางลมพัดผ่าน และมีความหนาแน่นของจำนวนครัวเรือน สำหรับพื้นที่สำรวจความคิดเห็นของโครงการโรงแรม ไอยรินทร์ รีสอร์ท (ส่วนขยาย) มีการกระจายของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรอง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกและทิศใต้ ในระยะมากกว่า 500-1,000 ประกอบด้วย

2.1) กลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในระยะมากกว่า 100-500 เมตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือคู่สมรส หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2.2) กลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือคู่สมรส หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2.3) กลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้แทน

3) กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร

- หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงาน/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

4) กลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

2) การกำหนดขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มพื้นที่หลัก ซึ่งคาดว่าเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการมากที่สุด จะให้ค่าน้ำหนักในการสำรวจมากที่สุด ทำการสำรวจทุกหน่วยกลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) หมายถึง เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงต้องอาศัยความรอบรู้ สุวรรณวงศ์. (2538). ทฤษฎีและเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์) ซึ่งประกอบด้วย

1.1 กลุ่มพื้นที่ติดโครงการ มีจำนวน 4 ตัวอย่าง ได้แก่ บ้านเลขที่ 53/6, บ้านเลขที่ 67/134, บ้านเลขที่ 67/246 และไอยรา วิลล่า ซึ่งบริษัทที่ปรึกษาสำรวจได้ทั้งหมด

1.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร มีจำนวน 4 ครัวเรือน ได้แก่ บ้านเลขที่ 67/243, บ้านเลขที่ 67/233, บ้านเลขที่ 56/15 และบ้านเลขที่ 56/17 ซึ่งบริษัทที่ปรึกษาสำรวจได้จริง จำนวน 2 ตัวอย่าง ได้แก่ บ้านเลขที่ 67/243 และบ้านเลขที่ 56/17 และที่เหลืออีก 2 ตัวอย่าง เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย ได้แก่ บ้านเลขที่ 67/233 และบ้านเลขที่ 56/15 โดยบริษัทที่ปรึกษาได้เข้าทำแบบสอบถามที่บ้านดังกล่าว จำนวน 4 ครั้ง เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2566 - 27 มีนาคม 2566 และ 11 เมษายน 2566 ซึ่งพบว่าบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย หลักฐานการเข้าทำแบบสอบถาม แสดงดัง**ตารางที่ 3-27** ดังนั้น บริษัทที่ปรึกษาได้ส่งเอกสารแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ไปยังบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย จำนวน 2 ครัวเรือน รายละเอียดดังนี้

- **ครั้งที่ 1** ส่งไปรษณีย์ในวันที่ 8 เมษายน 2566 และติดตามผลการส่งไปรษณีย์เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2566 พบว่า บ้านเลขที่ 67/233 และบ้านเลขที่ 56/15 สถานะทางไปรษณีย์คือนำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด และเอกสารส่งคืนต้นทางแล้ว
- **ครั้งที่ 2** ส่งไปรษณีย์ในวันที่ 13 มิถุนายน 2566 และติดตามผลการส่งไปรษณีย์เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2566 พบว่า บ้านเลขที่ 67/233 และบ้านเลขที่ 56/15 สถานะทางไปรษณีย์คือนำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด

หลักฐานการส่งเอกสารแบบสอบถามทางไปรษณีย์ แสดงดัง**ตารางที่ 3-28**

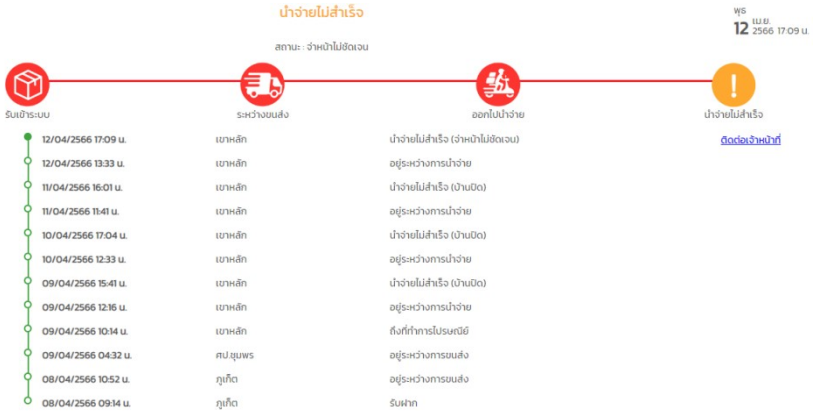
ตารางที่ 3-27 หลักฐานการเข้าทำแบบสอบถามกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร จำนวน 2 ครัวเรือน ที่เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

ครั้งที่เข้าทำแบบสอบถาม	วันที่เข้าทำแบบสอบถาม	ภาพถ่ายขณะเข้าทำแบบสอบถาม	
		บ้านเลขที่ 67/233	บ้านเลขที่ 56/15
ครั้งที่ 1	25 มีนาคม 2566	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย
ครั้งที่ 2	26 มีนาคม 2566	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย
ครั้งที่ 3	27 มีนาคม 2566	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

ตารางที่ 3-27 หลักฐานการเข้าทำแบบสอบถามกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร จำนวน 2 ครัวเรือน ที่เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

ครั้งที่เข้าทำแบบสอบถาม	วันที่เข้าทำแบบสอบถาม	ภาพถ่ายขณะเข้าทำแบบสอบถาม	
		บ้านเลขที่ 67/233	บ้านเลขที่ 56/15
ครั้งที่ 4	11 เมษายน 2566	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย	 บ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

ตารางที่ 3-28 รายละเอียดการติดตามทำแบบสอบถามทางไปรษณีย์ กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร จำนวน 2 ครัวเรือน ที่เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

ลำดับ	บ้านเลขที่	หลักฐานการส่งเอกสาร แบบสอบถามทางไปรษณีย์ ครั้งที่ 1 (วันที่ 8 เมษายน 2566)	หลักฐานการส่งเอกสาร แบบสอบถามทางไปรษณีย์ ครั้งที่ 2 (วันที่ 13 มิถุนายน 2566)
1	บ้านเลขที่ 67/233	เลขที่ไปรษณีย์ ED498741861TH สถานะ : นำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด และส่งคืนต้นทางแล้ว 	เลขที่ไปรษณีย์ EB543357487TH สถานะ : นำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด
2	บ้านเลขที่ 56/15	เลขที่ไปรษณีย์ ED498741875TH สถานะ : นำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด และส่งคืนต้นทางแล้ว 	เลขที่ไปรษณีย์ EB543357513TH สถานะ : นำจ่ายไม่สำเร็จเนื่องจากบ้านปิด

บริษัท เอกทวี อินดัสทรี จำกัด

1.3 กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร มีจำนวน 8 ตัวอย่าง ได้แก่ สุดาหลา บีช รีสอร์ท, คาซา เดอ ลา ฟลอร่า, เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก, ธูปทองเกสเฮ้าส์, FN เรสซิเดนท์, เคาซิน รีสอร์ท, สนุก เฮ้าส์, และบางเนียง รีสอร์ท บริษัทที่ปรึกษาสำรวจได้จริงทั้งหมด

2. กลุ่มพื้นที่รอง จะทำการกำหนดครัวเรือนเป้าหมายดำเนินการใช้วิธีการนับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ที่อยู่โดยรอบโครงการในระยะ 1,000 เมตร โดยการนับหลังคาจำนวนบ้านจากภาพถ่ายของ Google Earth ร่วมกับการสำรวจจำนวนครัวเรือนภาคสนาม พบว่ามีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 214 ครัวเรือน คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) ดังนี้

$$n = \frac{\chi^2 Np(1-p)}{e^2(N-1)+\chi^2 p(1-p)}$$

n = จำนวนตัวอย่างรวมทั้งหมด

N = จำนวนครัวเรือนเป้าหมายทั้งหมด (214 ครัวเรือน)

e = ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (χ^2 = 3.841)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในครัวเรือน (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

$$\text{จำนวนตัวอย่างรวมทั้งหมด (n)} = \frac{3.841 \times 214 \times 0.5 \times (1-0.5)}{(0.05)^2 \times (214-1) + 3.841 \times 0.5 \times (1-0.5)}$$

$$= \frac{205.49}{1.49}$$

$$= 137.91$$

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างครัวเรือนทั้งหมด เท่ากับ 138 ครัวเรือน และได้ทำการสำรวจจริงจำนวน 138 ครัวเรือน ซึ่งเป็นจำนวนที่มีความเหมาะสมในเชิงสถิติและเป็นตัวแทนที่ดี รวมทั้งให้ความเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้ ดังนี้

2.1 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรองที่อยู่ใกล้เคียงกับโครงการ จำนวนครัวเรือนที่ต้องทำการสำรวจคือร้อยละ 80 ของจำนวนครัวเรือนที่คำนวณโดยใช้สูตรของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) [(138x80)/100] ซึ่งคิดเป็น 111 ตัวอย่าง ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ต้องสุ่มทั้งหมด 111 ตัวอย่าง แต่ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร มีจำนวนครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนที่ต้องสุ่มจากการคำนวณ อย่างไรก็ตาม บริษัทที่ปรึกษาได้ทำการสำรวจทุกครัวเรือนที่พบผู้อยู่อาศัย ซึ่งสามารถสำรวจได้จริงจำนวน 8 ครัวเรือน (คิดเป็นร้อยละ 5.80 ของจำนวนครัวเรือนที่ต้องทำการสำรวจในพื้นที่กลุ่มรอง) เนื่องจากส่วนมากเป็นสถานประกอบการ และพื้นที่ว่างเปล่า ทั้งนี้จำนวนที่ขาดไป 103 ตัวอย่าง โครงการได้เพิ่มเติมการสำรวจตัวอย่างในกลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในระยะมากกว่า 500 - 1,000 เมตร

2.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร จำนวนครัวเรือนที่ต้องทำการสำรวจคือร้อยละ 20 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรองที่อยู่ห่างจากพื้นที่โครงการ ของจำนวนครัวเรือนที่คำนวณโดยใช้สูตรของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) [(138x20)/100] ซึ่งคิดเป็น 27 ตัวอย่าง ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ต้องสุ่มทั้งหมด 27 ตัวอย่าง เมื่อรวมกับจำนวนที่ขาดไปของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร จำนวน 103 ตัวอย่าง ทำให้ได้จำนวนที่ต้องสำรวจทั้งสิ้น 130 ตัวอย่าง ซึ่งบริษัทที่ปรึกษาทำการสุ่มและสำรวจได้จริงทั้งหมด 130 ครัวเรือน (คิดเป็นร้อยละ 94.20 ของจำนวนครัวเรือนที่ต้องทำการสำรวจในพื้นที่กลุ่มรอง)

2.3 กลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร บริษัทที่ปรึกษาทำการสำรวจได้จำนวน 20 ตัวอย่าง

3. กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร จากการสำรวจของบริษัทที่ปรึกษาฯ ไม่พบแต่อย่างใด

4. กลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ มีจำนวน 1 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลคึกคัก ซึ่งบริษัทที่ปรึกษาสำรวจได้

จำนวนตัวอย่างที่ทำการสำรวจจริงและการสุ่มในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ครั้งที่ 1 แสดงดัง**ตารางที่ 3-29**

ตารางที่ 3-29 จำนวนตัวอย่างที่สำรวจจริงและการสุ่มในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย การรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายครั้งที่ 1

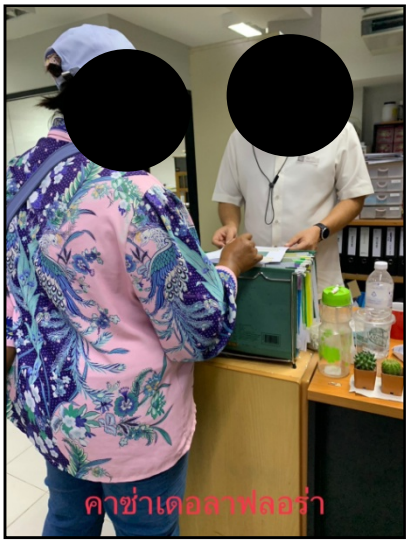
กลุ่มเป้าหมาย	จำนวนตัวอย่าง
1.กลุ่มพื้นที่หลัก	
- กลุ่มติดโครงการ	4
- กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร	2
- กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร	8
2.กลุ่มพื้นที่รอง	
- กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร	8
- กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร	130
- กลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร	20
3. กลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ	1
รวม	**173**

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

การประชาสัมพันธ์และการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-30** ตำแหน่งการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อโครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-31** ถึง**รูปที่ 3-34**

บ้านเลขที่ 57/17

คาซา เดอ ลา ฟลอร่า

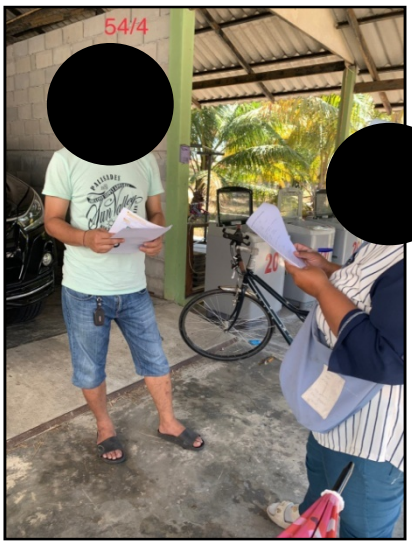
ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5

บ้านเลขที่ 67/11

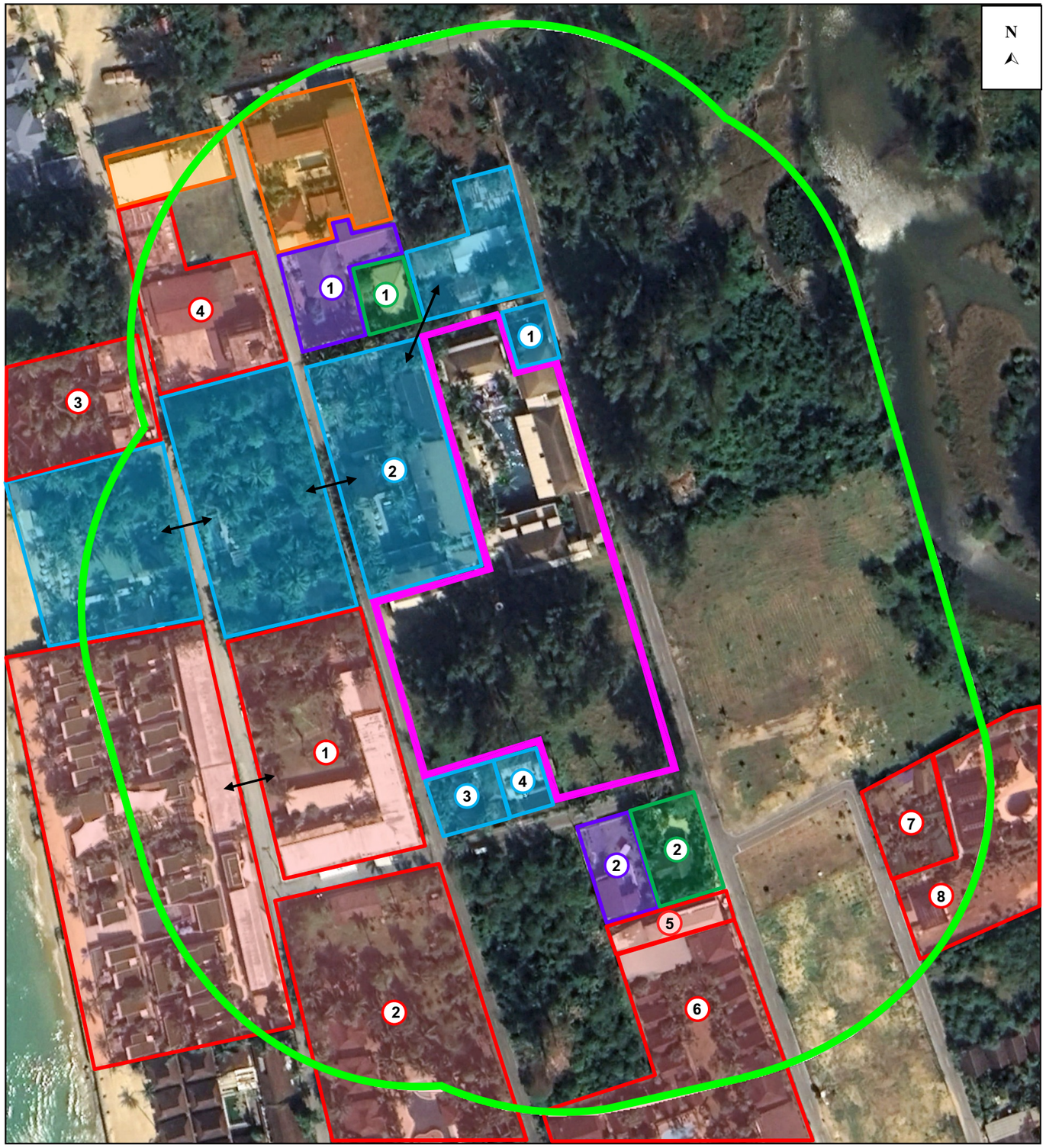
บ้านเลขที่ 54/6

บ้านเลขที่ 54/4

รูปที่ 3-30 การประชาสัมพันธ์และการรับฟังความคิดเห็นขอกลุ่มเป้าหมายครั้งที่ 1

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

สัญลักษณ์

พื้นที่โครงการ

พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะ 100 เมตร

พื้นที่กำลังก่อสร้าง

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มพื้นที่ติดโครงการ
จำนวน 4 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 53/6
2. ไอยรา วิลล่า
3. บ้านเลขที่ 67/246
4. บ้านเลขที่ 67/134

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร
จำนวน 2 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 67/243
2. บ้านเลขที่ 56/17

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร ที่เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย
จำนวน 2 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 67/233
2. บ้านเลขที่ 56/15

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง

1. คาซา เดอ ลา ฟลอร่า
2. สุดาหลา บีช รีสอร์ท
3. เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก
4. ธูปทอง เกสเฮ้าส์
5. FN เรสซิเดนท์
6. เคาซิน รีสอร์ท
7. สนุก เฮ้าส์
8. บางเนียง รีสอร์ท

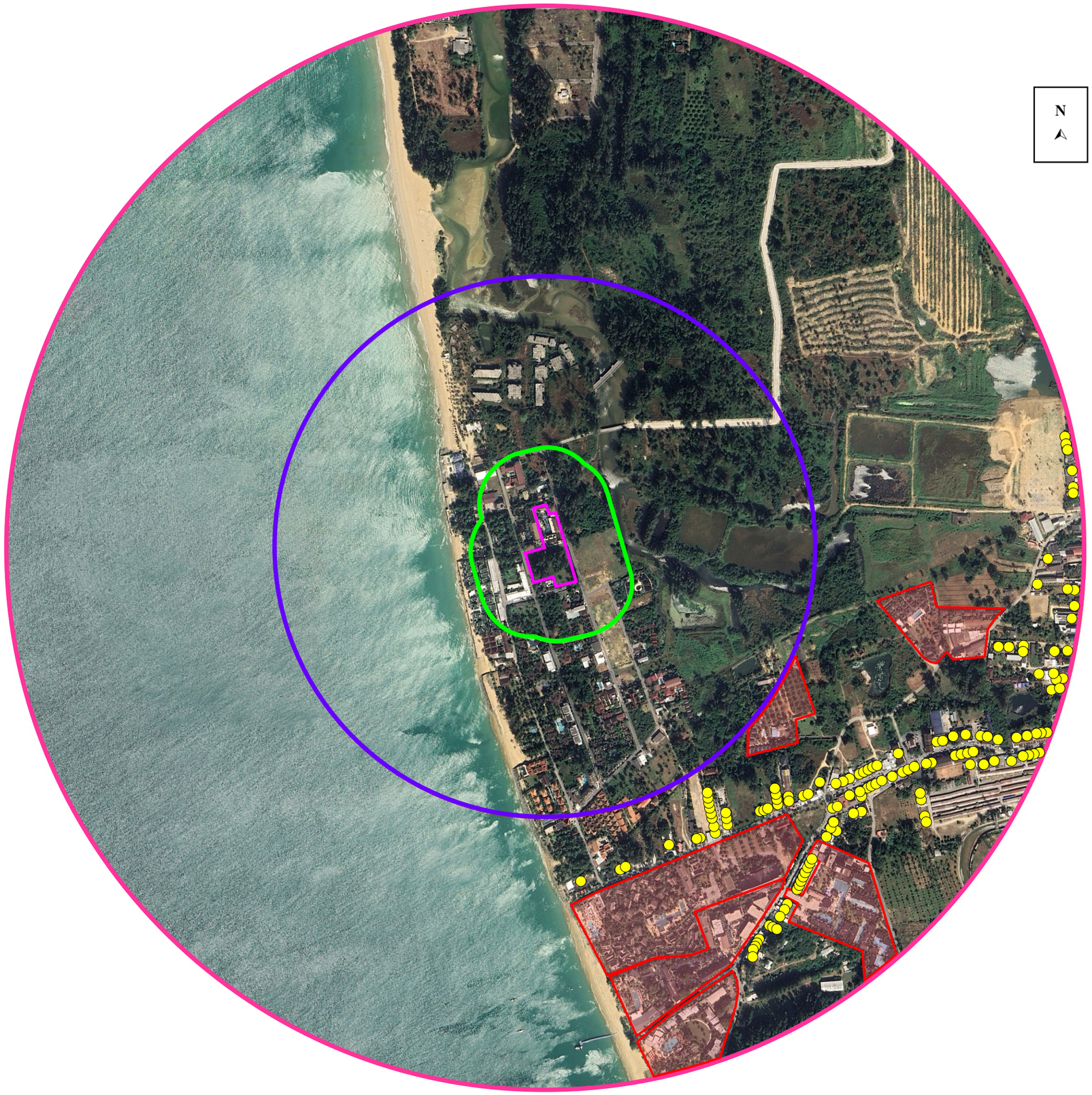
รูปที่ 3-31 ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็นครั้งที่ 1 ของกลุ่มติดโครงการ กลุ่มครัวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, มีนาคม 2566

รูปที่ 3-32 ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็น ครั้งที่ 1 ของกลุ่มประชาชนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, มีนาคม 2566

รูปที่ 3-33 ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็น ครั้งที่ 1 ของกลุ่มประชาชนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, มีนาคม 2566

สัญลักษณ์

- พื้นที่โครงการ
- พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะ 100 เมตร
- พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร
- ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็นกลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร จำนวน ***20 ตัวอย่าง***

1. Zimmer Frei
2. ลัดดา รีสอร์ท
3. ประทุม รีสอร์ท
4. ซัมเมอร์ เฮ้าส์
5. วิลล่า ไชยา
6. Light Khao Lak Resort
7. Jasmin Resort Khao Lak
8. Gerd and Noi Resort Khao Lak
9. โรงแรม ช่องฟ้า บีช รีสอร์ท เขาหลัก
10. Hongte Khaolak Resort
11. ไทย โอที เขาหลัก รีสอร์ท
12. เอเซียน่า เฮ้าส์
13. Baramate Khao Lak
14. Fair House
15. White Cat House
16. Your House 2
17. Mukdara Beach Villa & Spa Resort
18. The Waters Resort
19. ลา ฟลอร่า เขาหลัก
20. Ramada Resort by Wyndham Khao Lak

รูปที่ 3-34 ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็น ครั้งที่ 1 ของกลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 - 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, มีนาคม 2566

3) ผลการสำรวจความคิดเห็น

3.1) ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบหลักจากการดำเนินการโครงการ ในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการ โดยบริษัทที่ปรึกษาได้เข้าไปรับฟังความคิดเห็น สามารถสรุปความคิดเห็น/ข้อห่วงกังวลของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบหลักจากโครงการดังกล่าว มีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มติดโครงการ จำนวน 4 ตัวอย่าง ได้แก่ บ้านเลขที่ 53/6, ไอยรา วิลล่า , บ้านเลขที่ 67/246 และบ้านเลขที่ 67/134 ผลการสำรวจความคิดเห็นรายละเอียดแสดงดัง**ตารางที่ 3-30**

(2) กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร จำนวน 2 ตัวอย่าง ได้แก่ บ้านเลขที่ 67/243 และบ้านเลขที่ 56/17 ผลการสำรวจความคิดเห็นรายละเอียดแสดงดัง**ตารางที่ 3-31**

(3) กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง ได้แก่ สุดาหลา บีช รีสอร์ท, คาซา เดอ ลา ฟลอร่า, เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก, ฐูปทอง เกสเฮ้าส์, FN เรสซิเดนท์, เคาซิน รีสอร์ท, สนุก เฮ้าส์, และบางเนียง รีสอร์ท ผลการสำรวจความคิดเห็นรายละเอียดแสดงดัง**ตารางที่ 3-32**

ตารางที่ 3-30 สรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มติดโครงการ จำนวน 4 ตัวอย่าง

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1) บ้านเลขที่ 53/6	ผู้ให้ความเห็น : เจ้าของบ้าน เพศ : ชาย อายุ : 61 ปี ขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันไม่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมใดใด	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
2) ไอยรา วิลล่า - จำนวน 74 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 60 คน	ผู้ให้ความเห็น : เจ้าของโครงการ เพศ : ชาย อายุ : 61 ปี ขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันไม่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมใดใด	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
3) บ้านเลขที่ 67/246	ผู้ให้ความเห็น : เจ้าของบ้าน เพศ : หญิง อายุ : 41-50 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากน้ำประปาเทศบาลไม่ถึง - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
4) บ้านเลขที่ 67/134	ผู้ให้ความเห็น : เจ้าของบ้าน เพศ : หญิง อายุ :ไม่ประสงค์ระบุอายุ ระดับการศึกษา : ไม่ประสงค์ระบุ	ปัจจุบันไม่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมใดใด	**ระยะก่อสร้าง :** - ที่พักคนงาน - การทำฐานราก และขุดดินจะส่งผลกระทบต่อสระว่ายน้ำและอาคาร - ตาข่ายกันฝุ่น **ระยะดำเนินการ :** - กลิ่นจากห้องพักขยะ ครัว และห้องน้ำ	-

ตารางที่ 3-31 สรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร จำนวน 2 ตัวอย่าง

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1) บ้านเลขที่ 67/243	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : เจ้าของบ้าน เพศ : หญิง อายุ : 42 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากระบบขัดข้อง	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
2) บ้านเลขที่ 56/17	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : เจ้าของบ้าน เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด - คนงานและความปลอดภัย **ระยะดำเนินการ :** - การจราจรติดขัด - การจัดการน้ำเสีย - การป้องกันน้ำท่วม - การจัดการขยะมูลฝอย	-

ตารางที่ 3-31 สรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1) คาซา เดอ ลา ฟลอร่า - จำนวน 36 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 49 คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : รองผู้จัดการฝ่ายบุคคล (ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจสูงสุด) เพศ : ชาย อายุ : 40 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากระบบขัดข้อง - หาดทรายลดน้อยลง เนื่องจากน้ำทะเลกัดเซาะ	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
2) สุดาหลา บีช รีสอร์ท - ไม่ระบุจำนวนห้องชุด - ไม่ระบุจำนวนพนักงาน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : ผู้จัดการโครงการ เพศ : หญิง อายุ : 31-40 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังช่วงฝนตก	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด **ระยะดำเนินการ :** - การจราจรติดขัด - การจัดการน้ำเสีย - การป้องกันน้ำท่วม - การจัดการขยะมูลฝอย	-
3) เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก - จำนวน 16 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 8 คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : ผู้จัดการโรงแรม เพศ : ชาย อายุ : 41-50 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย ในช่วงฤดูมรสุม	**ระยะก่อสร้าง :** - ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน - การนำสัตว์เลี้ยงมาเลี้ยงแล้วไม่นำออก **ระยะดำเนินการ :** - การจัดการน้ำเสีย	-

ตารางที่ 3-32 สรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง (ต่อ)

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
4) ธูปทอง เกสเฮ้าส์ - จำนวน 16 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 10 คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : น้องชายเจ้าของโครงการ (ผู้ดูแลกิจการแทนเจ้าของ) เพศ : ชาย อายุ : 60 ปี ระดับการศึกษา : ประถมศึกษา	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากระบบขัดข้อง	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
5) FN เรสซิเดนท์ (เจ้าของเดียวกับโรงแรม ฟานารี เขาหลัก รีสอร์ท) - จำนวน 90 ห้องพัก - พนักงานจำนวน - คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : พนักงานโรงแรม (ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจสูงสุด) เพศ : หญิง อายุ : 31-40 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาฝุ่นละอองและมลพิษทางอากาศทั่วไป - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากปริมาณไฟฟ้าไม่เพียงพอ	**ระยะก่อสร้าง :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-
6) เคาซิน รีสอร์ท - จำนวน 35 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 6 คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : เจ้าของกิจการ เพศ : ชาย อายุ : 50 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาการจราจรติดขัด เนื่องจากถนนแคบ/ปริมาณรถเยอะ - ปัญหาการบดบังทัศนียภาพจากอาคารโรงแรม - ปัญหาการบดบังทิศทางลม และแสงแดดจากอาคารโรงแรม	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-

ตารางที่ 3-32 สรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง (ต่อ)

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
7) สนุก เฮ้าส์ - จำนวน 5 ห้องพัก - พนักงานจำนวน 2 คน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : ผู้จัดการโครงการ เพศ : ชาย อายุ : 51-60 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาเสียงดังที่ก่อสร้างจากข้างเคียง - ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้างจากข้างเคียง - ปัญหาขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากน้ำไม่พอ	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด - คนงานและความปลอดภัย **ระยะดำเนินการ :** - การจราจรติดขัด - การจัดการน้ำเสีย - การป้องกันน้ำท่วม - การจัดการขยะมูลฝอย	-
8) บางเนียง รีสอร์ท - ไม่ประสงค์ระบุจำนวนห้องพัก - ไม่ประสงค์จะระบุจำนวนพนักงาน	สถานภาพผู้ให้ความเห็น : พนักงานโรงแรม (ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจสูงสุด) เพศ : หญิง อายุ : 41-50 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมดังนี้ - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากมีแคมป์คนงานอยู่ใกล้เคียง	**ระยะก่อสร้าง :** - เสียงดังรบกวน **ระยะดำเนินการ :** - ไม่มีข้อห่วงกังวล	-

3.2) ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรองจากการดำเนินการโครงการ ในระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการ มีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร บริษัทที่ปรึกษาทำการสำรวจได้ 8 ครัวเรือน ผลการสำรวจความคิดเห็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ความเห็น (สอบถามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป)

จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร มี 8 ตัวอย่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง และเป็นเพศชาย จำนวน 4 รายเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 51-60 ปี จำนวน 3 ราย รองลงมามีอายุในช่วง 61 ปีขึ้นไป จำนวน 2 ราย สถานภาพในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นผู้เช่า จำนวน 4 ราย รองลงมาเป็นหัวหน้าครัวเรือน จำนวน 2 ราย ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 5 ราย รองลงมาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 2 ราย

2. โครงสร้างของครัวเรือน

จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ลักษณะบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว จำนวน 6 ราย เป็นบ้านแถวหรืออาคารพาณิชย์ และไม่ระบุ จำนวน 1 รายเท่ากัน กรรมสิทธิ์ที่พักอาศัยเป็นบ้านของตัวเอง และเช่าผู้อื่น จำนวน 4 รายเท่ากัน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชน 6-10 ปี จำนวน 3 ราย รองลงมาอาศัยอยู่ในชุมชน 1 ปี จำนวน 2 ราย

3. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน

จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัว จำนวน 5 ราย รองลงมากำลังศึกษาอยู่ รับจ้างรายวันทั่วไป และประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง จำนวน 1 รายเท่ากัน

4. ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค สุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม

จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดซื้อน้ำขวด/น้ำบรรจุถัง เป็นแหล่งน้ำดื่มหลัก การใช้น้ำผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้น้ำบ่อ เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก การกำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมดให้เทศบาลตำบลคึกคักเข้ามาทำการเก็บขนขยะมูลฝอยและรับไปกำจัด ส่วนการจัดการกับสิ่งปฏิกูลผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เทศบาลตำบลคึกคักเข้ามาทำการสูบไปกำจัด จำนวน 7 ราย จ้างเอกชนมาสูบไปกำจัด จำนวน 1 ราย การระบายน้ำฝนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดปล่อยซึมลงดิน การบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่บำบัดด้วยถังบำบัดสำเร็จรูป จำนวน 7 ราย ใช้บ่อเกรอะบำบัดก่อน แล้วปล่อยให้ซึมลงดินโดยใช้บ่อซึม จำนวน 1 รายผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

5. ข้อมูลด้านสุขภาพของครัวเรือน

ในรอบปีที่ผ่านมาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเจ็บป่วย จำนวน 6 ราย เคยเจ็บป่วย จำนวน 2 รายส่วนใหญ่ป่วยโรคหวัด/โรคทางเดินหายใจ และโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร จำนวน 1 รายเท่ากัน

6. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบัน

ปัญหาดินถล่ม/ดินสไลด์ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านดินถล่ม/ดินสไลด์

ปัญหาฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ

ปัญหาเสียงดังรบกวน จากการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ใกล้โครงการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านเสียงดัง

ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง

ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ จำนวน 7 ราย ไม่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ จำนวน 1 ราย และพบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากฤดูแล้ง ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาน้ำเสีย จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านน้ำเสีย

ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง

ปัญหาการจัดเก็บขยะ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านการจัดเก็บขยะ

ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก จำนวน 6 ราย ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก จำนวน 2 ราย พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจราจรติดขัด จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด จำนวน 7 ราย ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด จำนวน 1 ราย พบว่าสาเหตุเกิดจากถนนแคบ และระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการจราจรติดขัด อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทัศนียภาพ

ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด

7. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการ

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ส่วนใหญ่เห็นว่าการก่อสร้างโครงการส่งผลดีกับชุมชนโดยเห็นว่าเศรษฐกิจดีขึ้น จำนวน 8 ราย รองลงมาสร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่น จำนวน 7 ราย สำหรับผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการส่วนใหญ่คิดว่าไม่มีผลเสีย จำนวน 6 ราย รองลงมาปัญหาความปลอดภัย จำนวน 2 ราย สำหรับการกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการใน ระยะ 1 กิโลเมตร รอบพื้นที่โครงการ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอ ส่วนการกำหนดหัวข้อการศึกษา และจัดทำรายงานฯ ตามแนวการจัดทำรายงานด้านอาคารฯ ของ สผ. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอเช่นกัน

8. ข้อห่วงกังวลของครัวเรือนช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ พบว่ากลุ่มครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่มีข้อห่วงกังวล จำนวน 6 ราย มีข้อห่วงกังวล จำนวน 2 ราย โดยมีข้อห่วงกังวลด้านฝุ่นละอองมีข้อห่วงกังวลอยู่ในระดับมาก

9. ข้อห่วงกังวลของครัวเรือนช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ พบว่าประชาชนทั้งหมดไม่มีข้อห่วงกังวล

10. ข้อแสนอแนะ

จากการสอบถามความเห็นของกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร ทั้งหมดไม่มีข้อเสนอแนะกับโครงการ

(2) กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร บริษัทที่ปรึกษาทำการสำรวจได้ 130 ครัวเรือน ผลการสำรวจความคิดเห็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ความเห็น (สอบถามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป)

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร มี 130 ตัวอย่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.23 เป็นเพศชาย ร้อยละ 40.77 ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 31.54 รองลงมามีอายุในช่วง 51-60 ปี ร้อยละ 24.62 สถานภาพในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นผู้เช่า ร้อยละ 51.54 รองลงมาเป็นหัวหน้าครัวเรือน ร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 57.69 รองลงมาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.08

2. โครงสร้างของครัวเรือน

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร ลักษณะบ้านพักอาศัยส่วนใหญ่เป็นบ้านแถวหรืออาคารพาณิชย์ ร้อยละ 64.62 รองลงมาเป็นบ้านเดี่ยว ร้อยละ 33.85 กรรมสิทธิ์ที่พักอาศัยส่วนใหญ่เช่าผู้อื่น ร้อยละ 69.23 รองลงมาเป็นบ้านของตัวเอง ร้อยละ 30.77 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชน 1 ปี ร้อยละ 24.62 รองลงมาอาศัยอยู่ในชุมชน 6-10 ปี ร้อยละ 22.31

3. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมของครัวเรือน

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการส่วนตัว ร้อยละ 66.92 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง ร้อยละ 23.85

4. ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค สุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดซื้อน้ำขวด/น้ำบรรจุถัง เป็นแหล่งน้ำดื่มหลัก การใช้น้ำผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้น้ำประปา เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก ร้อยละ 96.92 รองลงมาใช้น้ำซื้อ และน้ำบ่อ เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก ร้อยละ 1.54 เท่ากัน การกำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมดให้เทศบาลตำบลคึกคักเข้ามาทำการเก็บขนขยะมูลฝอยและรับไปกำจัด ส่วนการจัดการกับสิ่งปฏิกูลผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เทศบาลตำบลคึกคักเข้ามาทำการสูบไปกำจัด ร้อยละ 98.46 จ้างเอกชนมาสูบไปกำจัด ร้อยละ 1.54 การระบายน้ำฝนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะปล่อยลงสู่คู/ราง/ท่อระบายน้ำสาธารณะ ร้อยละ 89.23 รองลงมาปล่อยซึมลงดิน ร้อยละ 9.23 การบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่บำบัดด้วยถังบำบัดสำเร็จรูป ร้อยละ 93.85 รองลงมาใช้บ่อเกรอะกักเก็บเมื่อเต็มเทศบาลตำบลคึกคักมาสูบ ร้อยละ 3.08 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

5. ข้อมูลด้านสุขภาพของกลุ่มครัวเรือน

ในรอบปีที่ผ่านมาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเจ็บป่วย ร้อยละ 83.85 เคยเจ็บป่วย ร้อยละ 16.15 ส่วนใหญ่ป่วยเป็นโรคผิวหนังและภูมิแพ้ ร้อยละ 47.62 รองลงมาป่วยโรคหวัด/โรคทางเดินหายใจ ร้อยละ 28.57

6. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบัน

<u>ปัญหาดินถล่ม/ดินสไลด์</u> จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านดินถล่ม/ดินสไลด์

<u>ปัญหาฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ</u> จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ ร้อยละ 90.00 ได้รับผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ ร้อยละ 10.00 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากฝุ่นที่มาจากการจราจร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ อยู่ในระดับมาก

<u>ปัญหาเสียงดังรบกวน</u> จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านเสียงดัง ร้อยละ 93.85 ได้รับผลกระทบด้านเสียงดัง ร้อยละ 6.15 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจาก การจราจร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านเสียงดัง อยู่ในระดับมาก

<u>ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง</u> จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง

ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ ร้อยละ 92.31 ไม่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ ร้อยละ 7.69 และพบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากฤดูแล้ง ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาน้ำเสีย จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านน้ำเสีย

ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง ร้อยละ 96.92 ได้รับผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง ร้อยละ 3.08 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากฝนตกหนัก ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจัดเก็บขยะ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านการจัดเก็บขยะ

ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก ร้อยละ 92.31 ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก ร้อยละ 7.69 พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจราจรติดขัด จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด ร้อยละ 86.92 ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด ร้อยละ 13.08 พบว่าสาเหตุเกิดจากถนนแคบ และระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการจราจรติดขัด อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพ จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทัศนียภาพ

ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด

7. ความคิดเห็นของครัวเรือนที่มีต่อโครงการ

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร ส่วนใหญ่เห็นว่าการก่อสร้างโครงการส่งผลดีกับชุมชนโดยเห็นว่าเศรษฐกิจดีขึ้น ร้อยละ 61.93 รองลงมาสร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่น ร้อยละ 38.07 สำหรับผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการส่วนใหญ่คิดว่าไม่มีผลเสีย ร้อยละ 83.22 รองลงมาปัญหาการจราจรติดขัด และฝุ่นละออง ร้อยละ 5.59 เท่ากัน สำหรับการกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการใน ระยะ 1 กิโลเมตร รอบพื้นที่

โครงการ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอ ส่วนการกำหนดหัวข้อการศึกษา และจัดทำรายงานฯ ตามแนวการจัดทำรายงานด้านอาคารฯ ของ สผ. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอเช่นกัน

8. ข้อห่วงกังวลของประชาชนช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของครัวเรือนช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 93.85 มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 6.15 โดยมีข้อห่วงกังวลด้าน ฝุ่นละออง, แรงสั่นสะเทือนจากการตอกเสาเข็ม, เศษวัสดุก่อสร้าง และการจราจรติดขัดมีข้อห่วงกังวลอยู่ในระดับมาก

9. ข้อห่วงกังวลของครัวเรือนช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของครัวเรือนช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 95.38 มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 4.62 โดยมีข้อห่วงกังวลด้านการจราจรติดขัด, การจัดการขยะ, ไฟฟ้าไม่เพียงพอ และน้ำไม่พอใช้มีข้อห่วงกังวลอยู่ในระดับมาก

10. ข้อแสนอแนะ

จากการสอบถามความเห็นกลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร ทั้งหมดไม่มีข้อเสนอแนะกับโครงการ

(3) กลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร บริษัทที่ปรึกษาทำการสำรวจได้ 20 แห่ง ผลการสำรวจความคิดเห็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ความเห็น (สอบถามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป)

จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร มี 20 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80.00 เป็นเพศชาย ร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 31-40 ปี และ ช่วง 51-60 ปี ร้อยละ 25.00 เท่ากัน รองลงมามีอายุในช่วง 41-50 ปี และ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 20.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 40.00 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 25.00 สถานภาพส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 55.00 เป็นพนักงานของสถานประกอบการ ร้อยละ 45.00 ทั้งหมดเป็นโรงแรม/อพาร์ทเม้นท์ ส่วนใหญ่มีจำนวนห้องพัก 1-20 ห้อง ร้อยละ 55.00 รองลงมามีจำนวนห้องพักจำนวน 21-40 ห้อง และมากกว่า 101 ห้อง ร้อยละ 20.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่มีพนักงาน จำนวน 1-20 คน ร้อยละ 75.00 และมีพนักงาน จำนวน 41-60 คน, จำนวน 61-80 คน, จำนวน 81-100 คน, จำนวนมากกว่า 101 คน ร้อยละ 5.00 เท่ากัน

2. โครงสร้างของสถานประกอบการ

สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นโรงแรม ร้อยละ 75.00 เป็นร้านอาหาร ร้อยละ 25.00กรรมสิทธิ์ของอาคารส่วนใหญ่เป็นของตนเอง ร้อยละ 90.00 รองลงมาเช่าผู้อื่น และไม่ระบุ ร้อยละ 5.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่เปิดทำการมาแล้วในช่วง 11-20 ปี ร้อยละ 40.00 รองลงมาเปิดทำการมาแล้วในช่วง 6-10 ปี ร้อยละ 35.00

3. ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค สุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม

จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดใช้น้ำซื้อบรรจุขวด/บรรจุถัง เป็นแหล่งน้ำดื่มหลัก น้ำใช้ส่วนใหญ่ใช้น้ำบาดาล เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก ร้อยละ 40.00 รองลงมาใช้น้ำประปา เป็นแหล่งน้ำใช้หลัก ร้อยละ 35.00 ทั้งหมดใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การกำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมดให้เทศบาลตำบลคึกคักเข้ามาทำการเก็บขนไปกำจัด ส่วนการจัดการกับสิ่งปฏิกูลทั้งหมดให้เทศบาลตำบลคึกคักสูบไปกำจัด การระบายน้ำฝนส่วนใหญ่ปล่อยซึมลงดิน ร้อยละ 85.00 ปล่อยลงสู่คู/ราง/ท่อระบายน้ำสาธารณะ ร้อยละ 15.00 โดยน้ำเสียจากห้องส้วมส่วนใหญ่บำบัดด้วยถังบำบัดสำเร็จรูป ร้อยละ 95.00 ใช้บ่อเกรอะกักเก็บ เมื่อเต็มเทศบาลตำบลคึกคักมาสูบ ร้อยละ 5.00

4. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบัน

ปัญหาดินถล่ม/ดินสไลด์ จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านดินถล่ม/ดินสไลด์

ปัญหาฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ ร้อยละ 95.00 ได้รับผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ ร้อยละ 5.00 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากฝุ่นที่มาจากการจราจร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาเสียงดังรบกวน จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านเสียงดัง ร้อยละ 80.00 ไม่ได้รับผลกระทบด้านเสียงดัง ร้อยละ 20.00 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจาก การจราจร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านเสียงดัง อยู่ในระดับมาก

ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง

ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ ร้อยละ 85.00 ไม่ได้รับผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ ร้อยละ 15.00 และพบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากฤดูแล้ง ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านขาดแคลนน้ำใช้ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาน้ำเสีย จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านน้ำเสีย

ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง ร้อยละ 85.00 ได้รับผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง ร้อยละ 15.00 โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากฝนตกหนัก ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขัง อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจัดเก็บขยะ จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการจัดเก็บขยะ ร้อยละ 85.00 ได้รับผลกระทบด้านการจัดเก็บขยะ ร้อยละ 15.00 พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากไม่มีที่ทิ้งขยะ ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการจัดเก็บขยะ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก ร้อยละ 70.00 ได้รับผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก ร้อยละ 30.00 พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก อยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจราจรติดขัด จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด ร้อยละ 95.00 ได้รับผลกระทบด้านการจราจรติดขัด ร้อยละ 5.00 พบว่าสาเหตุเกิดจากปริมาณรถเพิ่มขึ้น และระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านการจราจรติดขัด อยู่ในระดับมาก

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้รับผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพ จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทัศนียภาพ ร้อยละ 95.00 ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทัศนียภาพ ร้อยละ 5.00 พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากตึกอาคาร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านถูกบดบังทัศนียภาพ อยู่ในระดับมาก

ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด ร้อยละ 95.00 ได้รับผลกระทบด้านถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด ร้อยละ 5.00 พบว่าสาเหตุสำคัญเกิดจากตึกอาคาร ระดับความรุนแรงของผลกระทบด้านถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด อยู่ในระดับมาก

5. ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อโครงการ

จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร ส่วนใหญ่เห็นว่าการก่อสร้างโครงการส่งผลดีกับชุมชนโดยเห็นว่าเศรษฐกิจดีขึ้น ร้อยละ 54.05 สร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่น ร้อยละ 45.95 สำหรับผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาฝุ่นละออง ร้อยละ 33.33 รองลงมาปัญหาฝุ่นละออง และเสียงดังรบกวน ร้อยละ 24.24 เท่ากัน สำหรับการกำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการใน ระยะ 1 กิโลเมตร รอบพื้นที่โครงการ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอ ส่วนการกำหนดหัวข้อการศึกษา และจัดทำรายงานฯ ตามแนวการจัดทำรายงานด้านอาคารฯ ของ สผ. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคิดว่าเพียงพอเช่นกัน

6. ข้อห่วงกังวลของสถานประกอบการช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของสถานประกอบการช่วงที่กำลังก่อสร้างโครงการ พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่มีข้อห่วงกังวล และไม่มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 50.00 เท่ากัน โดยมีข้อห่วงกังวลด้านฝุ่นละออง, เสียงดังรบกวน, แรงสั่นสะเทือนจากการตอกเสาเข็ม, การจราจรติดขัด และอุบัติเหตุจากรถบรรทุกมีข้อห่วงกังวลอยู่ในระดับมาก

7. ข้อห่วงกังวลของสถานประกอบการช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อข้อห่วงกังวลของสถานประกอบการช่วงที่โครงการเปิดการดำเนินการ พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 55.00 มีข้อห่วงกังวล ร้อยละ 45.00 โดยมีข้อห่วงกังวลด้านการจราจรติดขัด, การป้องกันน้ำท่วม, น้ำใช้ไม่เพียงพอ, ไฟฟ้าไม่เพียงพอ และที่จอดรถมีข้อห่วงกังวลอยู่ในระดับมาก

8. ข้อแสนอแนะ

จากการสอบถามความเห็นผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร มีข้อเสนอแนะต่อโครงการเรื่องควรทำการก่อสร้างหน้าโลซีซั่น

3.3) กลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ มีจำนวน 1 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลคึกคัก ผลการสำรวจความคิดเห็นแสดงดัง**ตารางที่ 3-33**

ตารางที่ 3-33 ตารางสรุปข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ	รายละเอียดผู้ให้ความเห็น	ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับในปัจจุบัน	ข้อห่วงกังวล	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลคึกคัก	ผู้ให้ความเห็น : ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 เพศ : ชาย อายุ : 58 ปี ระดับการศึกษา : ประถมศึกษา	ปัจจุบันได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้ - ปัญหาฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง - ปัญหาเสียงดังจากการก่อสร้าง - ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้างจากการก่อสร้าง - ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ในฤดูแล้ง - ปัญหาน้ำเสียเนื่องจากไม่มีการบำบัดก่อนปล่อย - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังเนื่องจากมีการปรับถมที่มากขึ้น - ปัญหาการจัดเก็บขยะเนื่องจากขาดการจัดเก็บที่ดี - ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก เนื่องจากปริมาณไฟฟ้าไม่เพียงพอ - ปัญหาการจราจรติดขัดเนื่องจากถนนแคบ/รถเพิ่มมากขึ้น - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากมีการขโมยเกิดขึ้นบ้าง - ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพจากอาคารโรงแรม - ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดดจากอาคารโรงแรม	**ระยะก่อสร้าง :** - ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด - เศษวัสดุตกหล่นบนท้องถนน - รถบรรทุก **ระยะดำเนินการ :** - การจราจรติดขัด - การจัดการน้ำเสีย - การป้องกันน้ำท่วม - การจัดการขยะมูลฝอย - ไฟฟ้าไม่เพียงพอ - น้ำประปาไม่เพียงพอ	- สนับสนุนกิจกรรมของชุมชน

บริษัท เอกทวี อินดัสทรี จำกัด

สรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบันที่ได้รับในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แสดงดัง**ตารางที่ 3-34** สรุปข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ ระยะก่อสร้าง รายละเอียดดัง**ตารางที่ 3-35** และสรุปข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการ ระยะดำเนินการ รายละเอียดดัง**ตารางที่ 3-36**

ตารางที่ 3-34 สรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการ

กลุ่มตัวอย่าง	สรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบัน (จำนวนตัวอย่าง)
1.กลุ่มพื้นที่หลัก	
1.1 กลุ่มติดโครงการ (4 ตัวอย่าง)	- ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากน้ำประปาเทศบาลไม่ถึง (1 ครัวเรือน) - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย (1 ครัวเรือน)
1.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร (2 ครัวเรือน)	- ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากระบบขัดข้อง (1 ครัวเรือน) - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ (1 ครัวเรือน)
1.3 กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร (8 ตัวอย่าง)	- ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย เนื่องจากระบบขัดข้อง (3 ครัวเรือน) - ปัญหาไฟฟ้าดับ/ตกบ่อย ในช่วงฤดูมรสุม (1 ครัวเรือน) - หาดทรายลดน้อยลง เนื่องจากน้ำทะเลกัดเซาะ(1 ครัวเรือน) - ปัญหาฝุ่นละอองและมลพิษทางอากาศทั่วไป (1 ครัวเรือน) - ปัญหาการจราจรติดขัด เนื่องจากถนนแคบ/ปริมาณรถเยอะ (1 ครัวเรือน) - ปัญหาการบดบังทัศนียภาพจากอาคารโรงแรม (1 ครัวเรือน) - ปัญหาการบดบังทิศทางลม และแสงแดดจากอาคารโรงแรม (1 ครัวเรือน) - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เนื่องจากมีแคมป์คนงานอยู่ใกล้เคียง (1 ครัวเรือน) - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังช่วงฝนตก (1 ครัวเรือน)
2.กลุ่มพื้นที่รอง	
2.1 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร (8 ครัวเรือน)	- ปัญหาการขาดแคลนน้ำจากฤดูแล้ง (1 ครัวเรือน) - ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อยเนื่องจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ (2 ครัวเรือน) - ปัญหาการจราจรติดขัดเนื่องจากถนนแคบ (1 ครัวเรือน)
2.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร (130 ครัวเรือน)	- ปัญหาฝุ่นละอองจากการจราจร (13 ครัวเรือน) - ปัญหาเสียงดังจากการการจราจร (8 ครัวเรือน) - ปัญหาการขาดแคลนน้ำจากฤดูแล้ง (10 ครัวเรือน) - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังจากฝนตกหนัก (4 ครัวเรือน) - ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อยเนื่องจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ (10 ครัวเรือน) - ปัญหาการจราจรติดขัดเนื่องจากถนนแคบ (17 ครัวเรือน)

ตารางที่ 3-34 สรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อโครงการ (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	สรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับในปัจจุบัน (จำนวนตัวอย่าง)
2.กลุ่มพื้นที่รอง (ต่อ)	
2.3 กลุ่มผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร (20 ตัวอย่าง)	- ปัญหาฝุ่นละอองจากการจราจร (1 ตัวอย่าง) - ปัญหาเสียงดังจากการการจราจร (4 ครัวเรือน) - ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้จากฤดูแล้ง (3 ตัวอย่าง) - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังจากฤดูฝน (3 ตัวอย่าง) - ปัญหาการจัดเก็บขยะเนื่องจากถังขยะมีน้อย (3 ตัวอย่าง) - ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อยเนื่องจากไฟฟ้าไม่เพียงพอ (6 ครัวเรือน) - ปัญหาการจราจรติดขัดเนื่องจากรถเพิ่มมากขึ้น (1 ตัวอย่าง) - ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพ (1 ตัวอย่าง) - ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดด (1 ตัวอย่าง)
3. กลุ่มผู้นำชุมชน (1 ตัวอย่าง)	- ปัญหาฝุ่นละออง/มลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง - ปัญหาเสียงดังจากการก่อสร้าง - ปัญหาแรงสั่นสะเทือนจากการก่อสร้างจากการก่อสร้าง - ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ในฤดูแล้ง - ปัญหาน้ำเสียเนื่องจากไม่มีการบำบัดก่อนปล่อย - ปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน/น้ำท่วมขังเนื่องจากมีการปรับถมที่มากขึ้น - ปัญหาการจัดเก็บขยะเนื่องจากขาดการจัดเก็บที่ดี - ปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย/ไฟตก เนื่องจากปริมาณไฟฟ้าไม่เพียงพอ - ปัญหาการจราจรติดขัดเนื่องจากถนนแคบ/รถเพิ่มมากขึ้น - ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากมีการขโมยเกิดขึ้นบ้าง - ปัญหาถูกบดบังทัศนียภาพจากอาคารโรงแรม - ปัญหาถูกบดบังทิศทางลม และแสงแดดจากอาคารโรงแรม

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

ตารางที่ 3-35 สรุปข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อโครงการ ในระยะก่อสร้าง

กลุ่มตัวอย่าง	สรุปข้อห่วงกังวลในระยะก่อสร้าง (จำนวนตัวอย่าง)
1.กลุ่มพื้นที่หลัก	
1.1 กลุ่มติดโครงการ (4 ตัวอย่าง)	- ที่พักคนงาน (1 ตัวอย่าง) - การทำฐานราก และขุดดินจะส่งผลกระทบต่อสระว่ายน้ำและอาคาร (1 ตัวอย่าง) - ตาข่ายกันฝุ่น (1 ตัวอย่าง)
1.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร (2 ครัวเรือน)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง (1 ตัวอย่าง) - เสียงดังรบกวน (1 ตัวอย่าง) - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง (1 ตัวอย่าง) - การจราจรติดขัด (1 ตัวอย่าง) - คนงานและความปลอดภัย (1 ตัวอย่าง)
1.3 กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร (8 ตัวอย่าง)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง (4 ตัวอย่าง) - เสียงดังรบกวน (4 ตัวอย่าง) - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง (4 ตัวอย่าง) - การจราจรติดขัด (4 ตัวอย่าง) - ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน (2 ตัวอย่าง) - การนำสัตว์เลี้ยงมาเลี้ยงแล้วไม่นำออก (1 ตัวอย่าง)
2.กลุ่มพื้นที่รอง	
2.1 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร (8 ครัวเรือน)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง (2 ตัวอย่าง)
2.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร (130 ครัวเรือน)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง (9 ตัวอย่าง) - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง (1 ตัวอย่าง) - การจราจรติดขัด (10 ตัวอย่าง) - เศษวัสดุก่อสร้าง (4 ตัวอย่าง)
2.3 กลุ่มผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร (20 ตัวอย่าง)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง (8 ตัวอย่าง) - เสียงดังรบกวน (8 ตัวอย่าง) - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง (8 ตัวอย่าง) - การจราจรติดขัด (8 ตัวอย่าง) - ความปลอดภัยจากรถบรรทุก (2 ตัวอย่าง)
3. กลุ่มผู้นำชุมชน (1 ตัวอย่าง)	- ฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง - เสียงดังรบกวน - ความสั่นสะเทือนจากการก่อสร้าง - การจราจรติดขัด - เศษวัสดุตกหล่นบนท้องถนน - รถบรรทุก

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

ตารางที่ 3-36 สรุปข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะเกิดจากโครงการของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อโครงการ ในระยะดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง	สรุปข้อห่วงกังวลในระยะดำเนินการ (จำนวนตัวอย่าง)
1.กลุ่มพื้นที่หลัก	
1.1 กลุ่มติดโครงการ (4 ตัวอย่าง)	- กลิ่นจากห้องพักขยะ ครัว และห้องน้ำ (1 ตัวอย่าง)
1.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร (2 ครัวเรือน)	- การจราจรติดขัด (1 ตัวอย่าง) - การจัดการน้ำเสีย (1 ตัวอย่าง) - การป้องกันน้ำท่วม (1 ตัวอย่าง) - การจัดการขยะมูลฝอย (1 ตัวอย่าง)
1.3 กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร (8 ตัวอย่าง)	- การจัดการน้ำเสีย (3 ตัวอย่าง) - การจราจรติดขัด (2 ตัวอย่าง) - การป้องกันน้ำท่วม (2 ตัวอย่าง) - การจัดการขยะมูลฝอย (2 ตัวอย่าง)
2.กลุ่มพื้นที่รอง	
2.1 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร (8 ครัวเรือน)	- ปัจจุบันไม่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมใดใด
2.2 กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร (130 ครัวเรือน)	- การจราจรติดขัด (6 ตัวอย่าง) - การจัดการขยะมูลฝอย (1 ตัวอย่าง) - น้ำประปาไม่เพียงพอ (6 ตัวอย่าง) - ไฟฟ้าไม่เพียงพอ (4 ตัวอย่าง)
2.3 กลุ่มผู้ประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร (20 ตัวอย่าง)	- การจราจรติดขัด (7 ตัวอย่าง) - การป้องกันน้ำท่วม (2 ตัวอย่าง) - น้ำประปาไม่เพียงพอ (3 ตัวอย่าง) - ที่จอดรถไม่เพียงพอ (1 ตัวอย่าง) - ไฟฟ้าไม่เพียงพอ (5 ตัวอย่าง)
3. กลุ่มผู้นำชุมชน (1 ตัวอย่าง)	- การจราจรติดขัด - การจัดการน้ำเสีย - การป้องกันน้ำท่วม - การจัดการขยะมูลฝอย - ไฟฟ้าไม่เพียงพอ - น้ำประปาไม่เพียงพอ

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, มีนาคม 2566

3.4.2.2 การประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จากการสำรวจความคิดเห็นครั้งที่ 1 โครงการได้นำข้อห่วงกังวลของกลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการมาจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมนำไปประชาสัมพันธ์ให้แก่กลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการได้รับทราบ ตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม 2562 แสดงใน**รูปที่ 3-35** และตำแหน่งกลุ่มเป้าหมายที่นำไปประชาสัมพันธ์แสดงดัง**รูปที่ 3-36** ถึง**รูปที่ 3-39**

การประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอร่างมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ ซึ่งดำเนินการเมื่อวันที่ 22-26 เมษายน 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ คือ เอกสารร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เอกสารประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม แสดงใน**ภาคผนวก จ-1**) ในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ นำไปประชาสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการแจก ให้แก่ กลุ่มพื้นที่หลัก กลุ่มพื้นที่รอง กลุ่มพื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในระยะ 1,000 เมตร และกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่โครงการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายดำเนินการโดยการนับจำนวนครัวเรือน พื้นที่อ่อนไหว หน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และสถานประกอบการ ที่อยู่โดยรอบโครงการในระยะ 1 กิโลเมตร โดยการนับจาก Google Map ร่วมกับการสำรวจจริงภาคสนาม

2) การกำหนดขนาดตัวอย่าง

จำนวนตัวอย่างที่นำเอกสารร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ไปประชาสัมพันธ์ จำนวน 172 ตัวอย่าง ประกอบด้วย

การกำหนดขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างโดยทำการสำรวจจริงได้ จำนวน 172 ตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.1) กลุ่มพื้นที่ติดโครงการ มีจำนวน 4 ตัวอย่าง ได้แก่ บ้านเลขที่ 53/6, บ้านเลขที่ 67/134, บ้านเลขที่ 67/246 และไอยรา วิลล่า

1.2) กลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร มีจำนวน 2 ครัวเรือน ได้แก่ บ้านเลขที่ 67/243 และบ้านเลขที่ 56/17

1.3) กลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร มีจำนวน 8 ตัวอย่าง ได้แก่ สุดาหลา บีช รีสอร์ท, คาซา เดอ ลา ฟลอร่า, เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก, ธูปทองเกสเฮ้าส์, FN เรสซิเดนท์, เคาซิน รีสอร์ท, สนุก เฮ้าส์, และบางเนียง รีสอร์ท

1.4) กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร จำนวน 8 ครัวเรือน

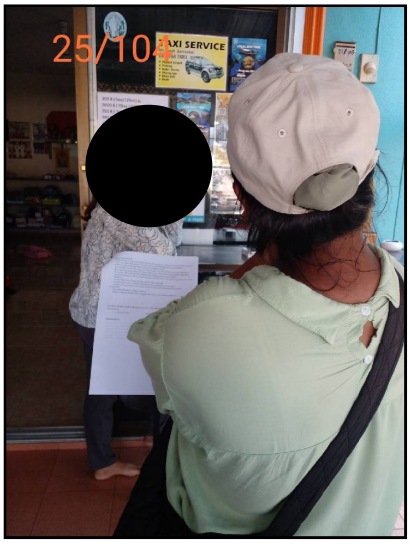
1.5) กลุ่มครัวเรือนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร จำนวน 130 ครัวเรือน

1.6) กลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร จำนวน 20 แห่ง

1.7) กลุ่มผู้นำชุมชน มีจำนวน 1 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลคึกคัก

บ้านเลขที่ 25/54

บ้านเลขที่ 25/104

บ้านเลขที่ 26/150

บ้านเลขที่ 26/99

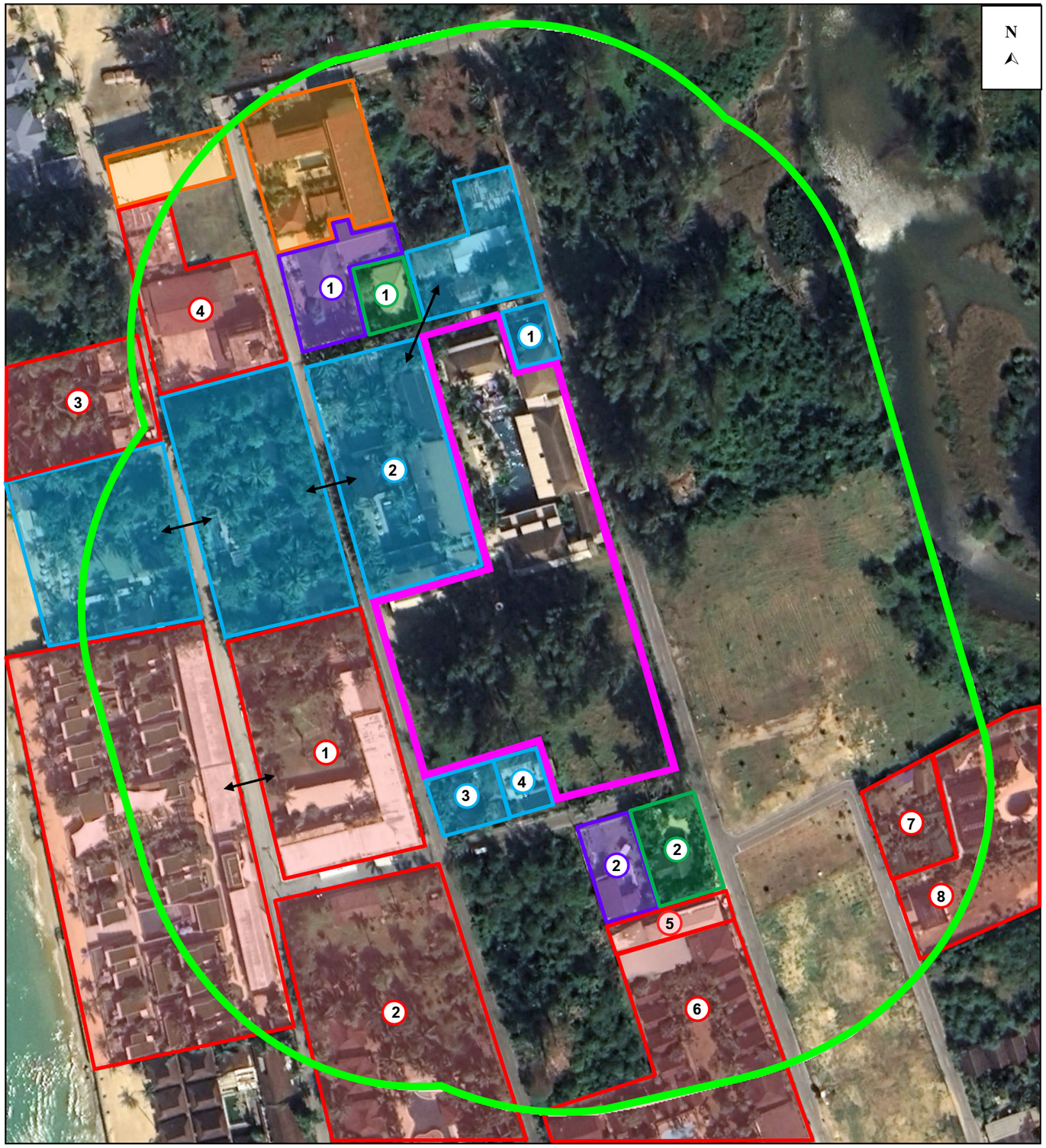
บ้านเลขที่ 51/13

บ้านเลขที่ 14/9

รูปที่ 3-35 การประชาสัมพันธ์และการรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย ครั้งที่ 2

ที่มา : การสำรวจภาคสนาม, เมษายน 2566

สัญลักษณ์

พื้นที่โครงการ

พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะ 100 เมตร

พื้นที่กำลังก่อสร้าง

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มพื้นที่ติดโครงการ

จำนวน 2 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 53/6
2. ไอยรา วิลล่า
3. บ้านเลขที่ 67/246
4. บ้านเลขที่ 67/134

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร

จำนวน 2 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 67/243
2. บ้านเลขที่ 56/17

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มครัวเรือนในระยะ 100 เมตร ที่เป็นบ้านปิดไม่พบผู้อยู่อาศัย

จำนวน 2 ตัวอย่าง

1. บ้านเลขที่ 67/233
2. บ้านเลขที่ 56/15

ตำแหน่งสำรวจกลุ่มสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร จำนวน 8 ตัวอย่าง

1. คาซา เดอ ลา ฟลอร่า
2. สุดาหลา บีช รีสอร์ท
3. เดอะ ซัมบาลา เขาหลัก
4. ธูปทอง เกสเฮ้าส์
5. FN เรสซิเดนท์
6. เคาซิน รีสอร์ท
7. สนุก เฮ้าส์
8. บางเนียง รีสอร์ท

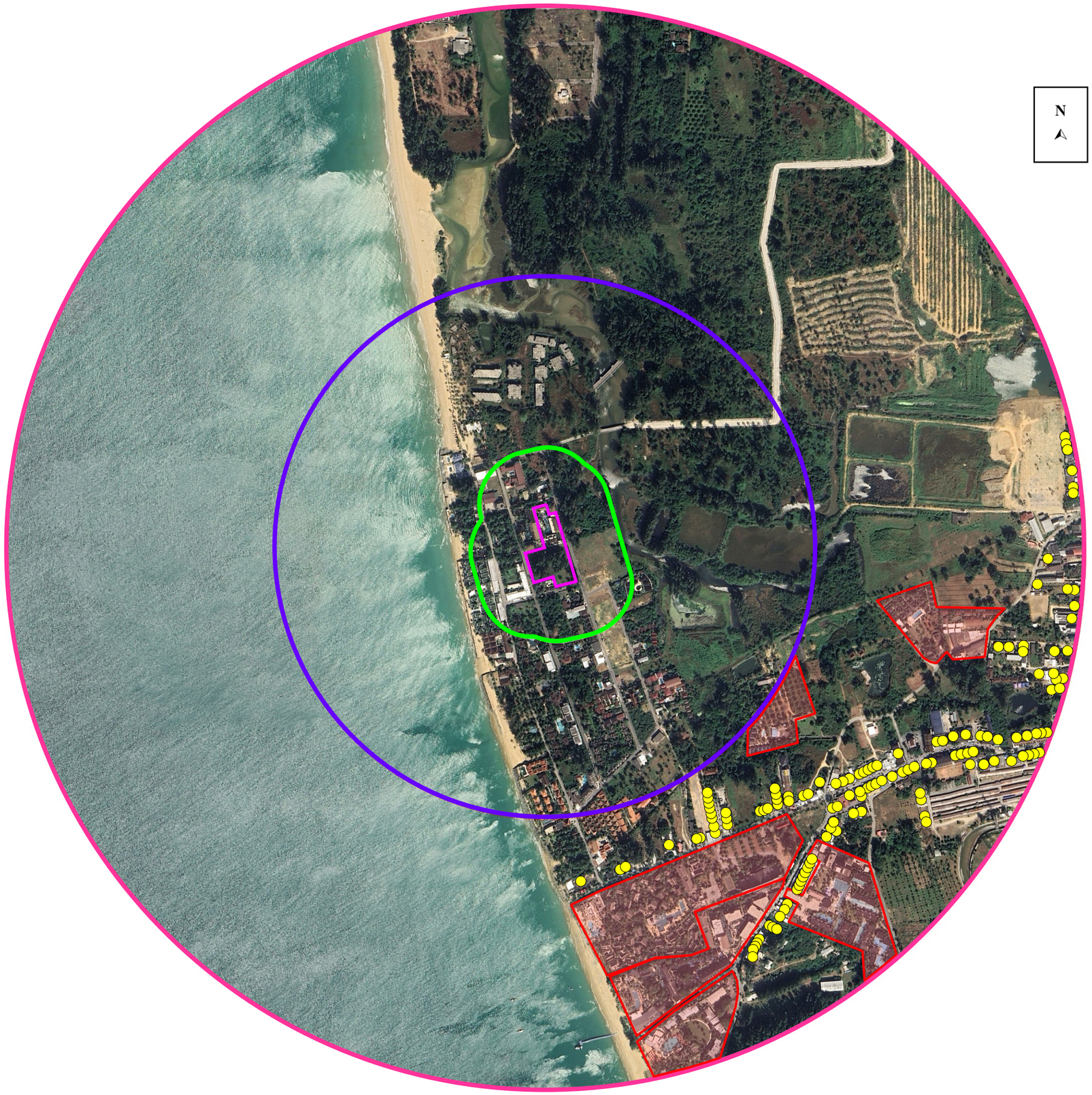
รูปที่ 3-36 ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการฯ ของกลุ่มติดโครงการ กลุ่มครัวเรือนและสถานประกอบการในระยะ 100 เมตร

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, เมษายน 2566

รูปที่ 3-37 ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการฯ ของกลุ่มประชาชนในระยะมากกว่า 100-500 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, เมษายน 2566

รูปที่ 3-38 ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการฯ ของกลุ่มประชาชนในระยะมากกว่า 500-1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, เมษายน 2566

สัญลักษณ์

- พื้นที่โครงการ
- พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะ 100 เมตร
- พื้นที่สำรวจความคิดเห็นในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร
- ตำแหน่งสำรวจความคิดเห็นกลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100-1,000 เมตร จำนวน ***20 ตัวอย่าง***

1. Zimmer Frei
2. ลัดดา รีสอร์ท
3. ประทุม รีสอร์ท
4. ซัมเมอร์ เฮ้าส์
5. วิลล่า ไชยา
6. Light Khao Lak Resort
7. Jasmin Resort Khao Lak
8. Gerd and Noi Resort Khao Lak
9. โรงแรม ช่องฟ้า บีช รีสอร์ท เขาหลัก
10. Hongte Khaolak Resort
11. ไทย โอที เขาหลัก รีสอร์ท
12. เอเซียน่า เฮ้าส์
13. Baramate Khao Lak
14. Fair House
15. White Cat House
16. Your House 2
17. Mukdara Beach Villa & Spa Resort
18. The Waters Resort
19. ลา ฟลอร่า เขาหลัก
20. Ramada Resort by Wyndham Khao Lak

รูปที่ 3-39 ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ร่างมาตรการฯ ของกลุ่มสถานประกอบการในระยะมากกว่า 100 - 1,000 เมตร จากขอบเขตพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก www.googleearth.com, เมษายน 2566

3.4.3 การสาธารณสุข

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงาได้รวบรวมข้อมูลด้านสาธารณสุข โดยแยกเป็นข้อมูลด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1) สถานบริการสาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก มีสถานบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้ คือ 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 บ้านคึกคัก ให้บริการเฉพาะผู้ป่วยนอก และบริการงานส่งเสริมสุขภาพ แก่ประชาชน 2) คลินิกแพทย์ จำนวน 2 แห่ง 3) ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน 3 แห่ง

2) บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก มีเจ้าหน้าที่ประจำสถานีอนามัย จำนวน 6 คน ได้แก่ นักบริหารงานสาธารณสุข จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานสาธารณสุข จำนวน 1 คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 3 คน และนักวิชาการสาธารณสุข จำนวน 1 คน และมีอาสาสมัครสาธารณสุขในพื้นที่ตำบลคึกคักทั้งสิ้น 161 คน)

ทั้งนี้ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก มีระยะทางห่างจากที่ตั้งโครงการประมาณ 5.10 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ประมาณ 5 นาที (ขึ้นกับสภาพการจราจร และช่วงเวลาที่เกิดเหตุ) แสดงดัง**รูปที่ 3-40**

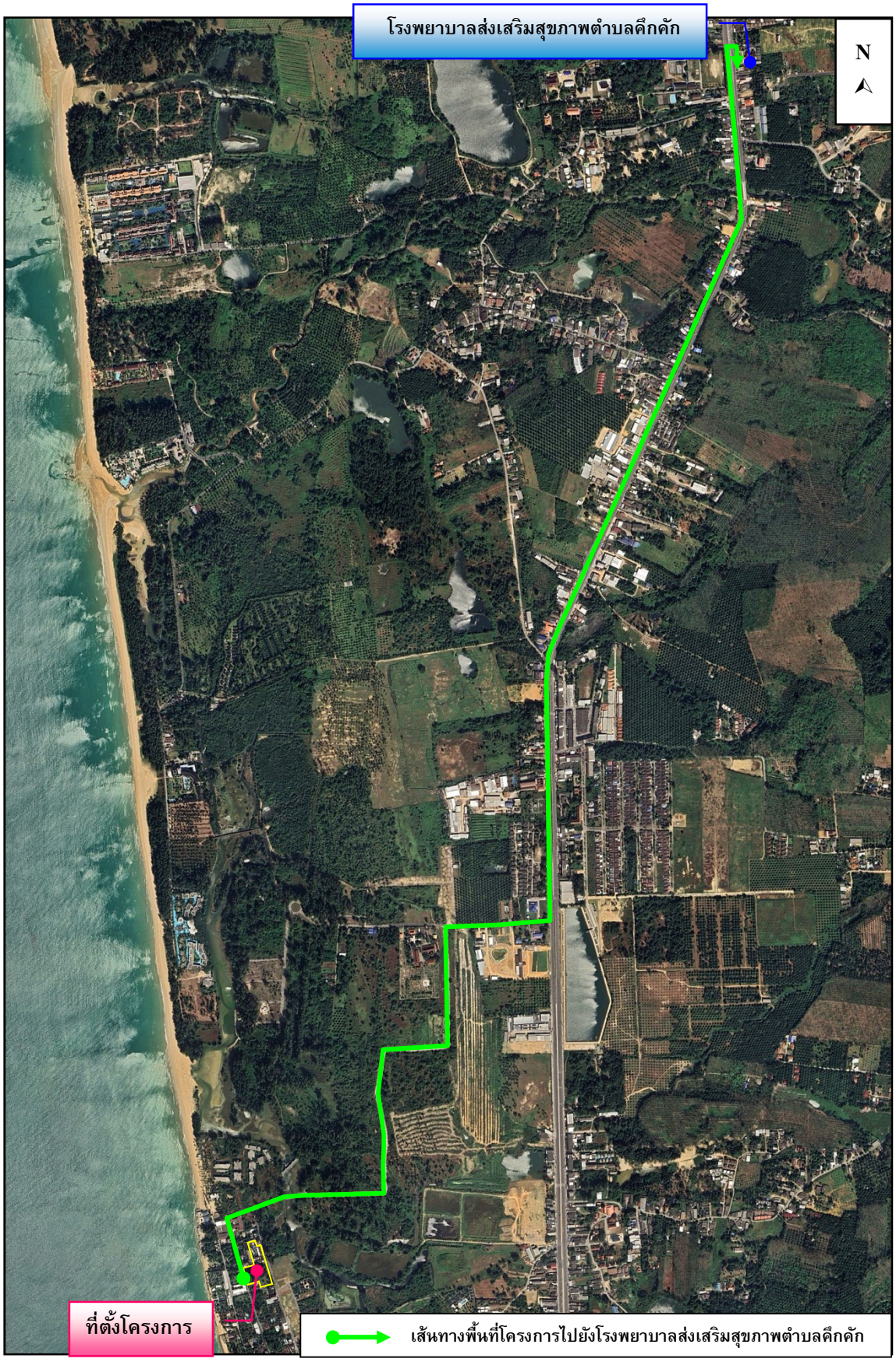
จากการสำรวจภาคสนามโดยการสอบถามความเห็นประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงพื้นที่โครงการ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ เจ็บป่วยด้วยโรคหวัด/โรคทางเดินหายใจ รองลงมา เจ็บป่วยด้วยโรคผิวหนังและภูมิแพ้, โรคเกี่ยวกับระบบเลือดลมต่างๆ, โรคเกี่ยวกับหู/ตา/ฟัน/กระดูก, โรคเกี่ยวกับระบบกล้ามเนื้อ และโรคที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับข้อมูลสถิติจำนวนผู้ป่วยจำแนกตาม 21 กลุ่มโรคของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก

จากสถิติสาเหตุการป่วย 21 กลุ่มโรค ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ระหว่างปี 2560 – 2564 พบว่า 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคระบบหายใจ โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจ ทางคลินิกและห้อง ปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้ โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง และโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตะบอลิสัม แสดงดัง**ตารางที่ 3-37** ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ฝุ่นละอองจากการจราจร และมลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง ประกอบกับบริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการในเขตเทศบาลตำบลคึกคักมีสถานที่ก่อสร้างเพื่อพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัย และแหล่งท่องเที่ยว หรือโครงการต่างๆ ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่เจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจมากกว่าโรคอื่นๆ

ตารางที่ 3-37 รายงานผู้ป่วยนอกตามกลุ่มอายุ (21 กลุ่มโรค) ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ประจำปี 2560-2564

ลำดับ	กลุ่มโรค	จำนวนผู้ป่วย (ราย)					
		2560	2561	2562	2563	2564	รวม
1	โรคระบบหายใจ	897	1,741	1,509	1,153	773	6,073
2	โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	692	1,190	992	864	633	4,371
3	อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและห้อง ปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	505	881	782	865	736	3,769
4	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	760	1,722	1,580	1,159	802	6,023
5	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตะบอลิสัม	419	895	894	981	804	3,993
6	สาเหตุจากภายนอกอื่นๆที่ทำให้ป่วย หรือตาย	3	7	6	3	7	26
7	โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโรคโครงร่างและเนื้อยึดเสริม	136	235	189	206	235	1,001
8	โรคระบบไหลเวียนเลือด	129	195	117	297	294	1,032
9	โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	165	356	358	323	301	1,503
10	โรคติดเชื้อและปรสิต	76	126	89	76	63	430
11	โรคตารวมส่วนประกอบตา	28	43	34	31	25	161
12	อุบัติเหตุจากการขนส่งและตามมา	0	0	1	1	0	2
13	รูปร่างผิดปกติแต่กำเนิด การพิการจนผิดรูปแต่กำเนิดและโครโมโซมผิดปรกติ	2	2	0	0	0	4
14	โรคหูและปุ่มกกหู	16	23	12	14	10	75
15	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	24	35	15	21	23	118
16	ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม	12	17	6	17	36	88
17	โรคระบบประสาท	7	8	1	2	9	27
18	โรคของสตรี	0	56	139	167	89	451
19	ภาวะแทรกในครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	0	0	0	0	0	0
20	ภาวะผิดปกติของทารกที่เกิดในระยะปริกำเนิด (อายุครรภ์ 22 สัปดาห์ขึ้นไปจนถึง 7 วันหลังคลอด)	0	0	0	0	0	0
21	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	0	0	0	0	0	0

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก, ธันวาคม 2564

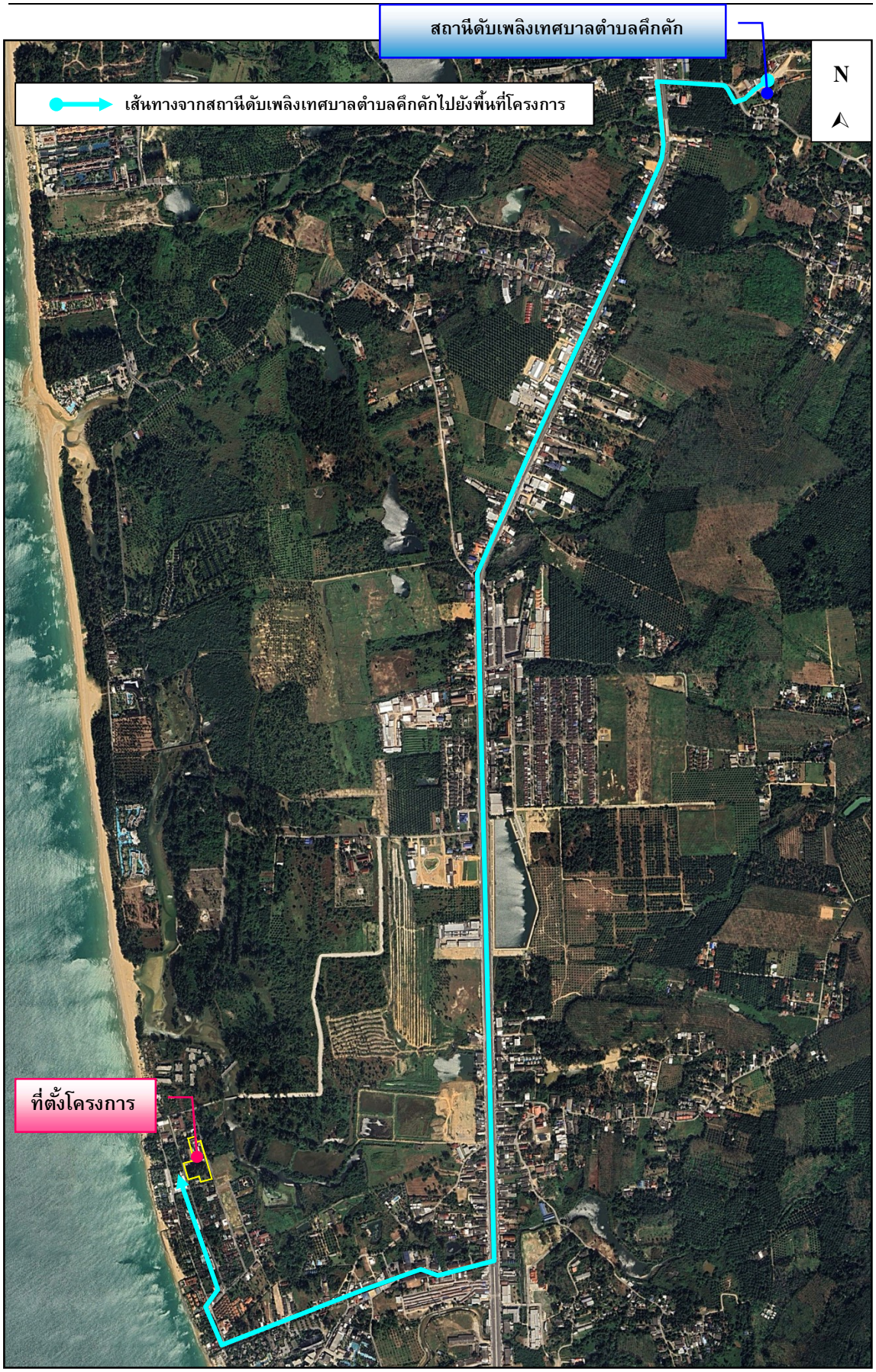
รูปที่ 3-40 เส้นทางจากโครงการไปยังโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก

ที่มา : ปรับปรุงจาก https://maps.google.com/maps, มีนาคม 2566

3.4.4 การป้องกันอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งปัจจุบันมีรถดับเพลิง จำนวน 1 คัน ขนาดความจุ 10,000 ลิตร รถกระเช้าไฟฟ้า จำนวน 1 คัน รถยนต์ (รถกะบะ) จำนวน 3 คัน ไซเรนเตือนภัย จำนวน 2 ชุด เตียงเคลื่อนย้ายผู้ป่วย จำนวน 1 ชุด และอุปกรณ์ปฐมพยาบาล จำนวน 3 กระเป๋า สำหรับพื้นที่โครงการอยู่ห่างจากงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลคึกคักประมาณ 6.30 กิโลเมตร สามารถเดินทางมาถึงโครงการ เพื่อระงับเหตุภายใน 7 นาที (ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและช่วงเวลาที่เกิดเหตุ) และหากเกิดเหตุร้ายแรงก็สามารถเรียกกำลังเสริมจากสถานีดับเพลิงของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เส้นทางจากเทศบาลตำบลคึกคักมาถึงพื้นที่โครงการ แสดงดัง**รูปที่ 3-41**

สถานีดับเพลิงของเทศบาลเมืองตะกั่วป่า ในปัจจุบันมีหัวหน้าฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 1 คน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน จำนวน 56 คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับรถดับเพลิงประจำส่วนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มี ประกอบด้วย รถดับเพลิง 6 ล้อ ขนาดความจุ 6,000 ลิตร จำนวน 4 คัน รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์ 10 ล้อ ขนาดความจุ 12,000 ลิตร จำนวน 6 คัน และรถตรวจการณ์ จำนวน 3 คัน โดยเมื่อเกิดเหตุการณ์เพลิงไหม้รถดับเพลิงและเจ้าหน้าที่ดับเพลิงจากสถานีดับเพลิงของเทศบาลเมืองตะกั่วป่าสามารถเดินทางมาถึงโครงการ เพื่อระงับเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งห่างจากเทศบาลฯ ประมาณ 29.30 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที (ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและช่วงเวลาที่เกิดเหตุ)

รูปที่ 3-41 เส้นทางจากสถานีดับเพลิงเทศบาลตำบลคึกคักมาถึงพื้นที่โครงการ

ที่มา : ปรับปรุงจาก https://maps.google.com/maps, มีนาคม 2566

3.4.5 สุนทรียภาพ

3.4.5.1 การท่องเที่ยว

1) การท่องเที่ยว

สำหรับพื้นที่โครงการตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลคึกคักมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

- น้ำตกสายรุ้ง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านปากวีป การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายปากวีป - ดอกแดง และแยกเข้าถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไปจนถึงน้ำตก เป็นน้ำตกขนาดเล็ก สูงประมาณ 20 เมตร ฤดูฝนน้ำจะเต็มหน้าผา มีแอ่งน้ำสามารถเล่นน้ำได้ ฤดูแล้งน้ำจะน้อย

- แหลมปะการัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 2 บ้านบางขยะ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายแหลมปะการัง เป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปในทะเลในลักษณะแหลม ชาวบ้านจึงเรียกว่า แหลมปะการัง เวลาน้ำแห้งสามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลม

- ชายหาดคึกคัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 3 บ้านคึกคัก ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายชายทะเลคึกคักเป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่สวยงามมาก

- น้ำตกโตนช่องฟ้า ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก-ลำรู่ การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายน้ำตกโตนช่องฟ้าเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ไหลจากผาหินลาดลดหลั่นลงมา 7 ชั้น ที่แวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมขึ้นไปเพียงชั้นที่ 4 ช่วงที่น้ำตกสวยและน่าเที่ยวชมที่สุดคือช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม เพราะมีน้ำมากและไม่มีอันตรายจากน้ำหลาก

- ชายหาดบางเนียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 5 บ้านบางเนียง ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายชายทะเลบางเนียงเป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่สวยงามมาก

- เรือ ต. 813 ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 6 บ้านบางเนียง เป็นเรือของตำรวจน้ำซึ่งถวายการอารักขาเมื่อเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ 26 ธันวาคม 2549 ถูกคลื่นยักษ์พัดพามาเกยตื้นบนพื้นดินห่างจากชายทะเลประมาณ 1,500 เมตร ปัจจุบันเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญแหล่งหนึ่งของตำบล ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะมาเยี่ยมชมและถ่ายรูปเป็นที่ระลึก

- ชายหาดบางเนียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายนางทอง เป็นชายหาดที่สวยงาม มีหินนางทองก้อนใหญ่อยู่กลางทะเล เวลาน้ำแห้งสามารถเดินลงไปยังก้อนหินนางทองได้

- ชายหาดเขาหลัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า 32 กิโลเมตร อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมซึ่งเป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่า - อำเภอท้ายเหมือง ชายหาดเขาหลักแห่งนี้มีที่ทำการอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ตั้งอยู่

- ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 7 บ้านบางหลาโอน ซึ่งเป็นศาลที่ศักดิ์สิทธิที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ และเชื่อว่าเจ้าพ่อเขาหลักจะคุ้มครองให้ความปลอดภัยในการใช้ถนนสายนี้ ตรงกันข้ามกับศาลเจ้าพ่อเขาหลักเป็นที่ทำการอุทยานเขาหลัก-ลำรู่ จะเป็นชายทะเล ซึ่งเป็นหาดทรายกว้างและหินก้อนใหญ่น้อยเรียงรายอย่างสวยงามจำนวนมาก บรรยากาศเหมาะกับการพักผ่อน สามารถเล่นน้ำ และชมพระอาทิตย์ตกยามเย็นได้

- อุทยานเขาหลัก-ลำรู่ ตั้งอยู่ที่บริเวณชายหาดเขาหลัก มีพื้นที่ประมาณ 150 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกะปง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2534 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 66 ของประเทศไทย สถานที่ทำการอุทยานตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

3.4.5.2 ประเพณี

ในเขตตำบลคึกคักมีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณถึงปัจจุบัน คือ

- ประเพณีลอยเรือแพ เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติกันในหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 ตำบลคึกคัก ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใด จัดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม ซึ่งเป็นวันปีใหม่ของทุกปีเป็นวันลอยเรือ โดยมีความเชื่อว่าการลอยเรือเป็นการสะเดาะเคราะห์ทำให้ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งไม่ดี เคราะห์ร้ายต่างๆในชีวิตหลุดพ้นไป มีการตัดเล็บ ตัดผม เศษเสื้อผ้า ใส่ลงเรือลอยไปในทะเล โดยเรือจะทำจากไม้ไผ่ทำเป็นโครงหรือใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาและลอยน้ำได้ จากนั้นใช้กระดาษที่มีสีสันต่างๆ ตกแต่งตัวเรือให้สวยงาม เรือมักมีขนาดยาวประมาณ 4-5 เมตร มีทุ่นทำด้วยโฟมหรือไม้ไผ่ป้องกันไม่ให้เรือจม ซึ่งในประเพณีลอยเรือจะมีการประกอบพิธีสงฆ์ด้วย และในปัจจุบันในพื้นที่ตำบลคึกคักยังคงมีชาวไทย และชาวไทยใหม่ (ชาวเล) สืบสานประเพณีนี้ โดยจัดขึ้นในวันที่ 1 มกราคมของทุกปี

- ประเพณีกินเจ หรือที่ภาษาถิ่นเรียกว่า “กินผัก” ภาษาจีนเรียกว่า “เจี๊ยะฉ่าย” ถือเป็นประเพณีหนึ่งของชาวจีนที่ตกเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลคึกคัก มีวัตถุประสงค์เพื่อชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาด บริสุทธิ์ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม นุ่งขาว ห่มขาว ไม่กินเนื้อสัตว์และของคาวจะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี 9 วัน 9 คืน ในงานพิธีจะมีการอัญเชิญเทพเจ้าต่างๆ มาเข้าทรงในร่างทรง ก่อนเริ่มพิธีหนึ่งวัน จะมีการทำความสะอาดศาลเจ้า ภาษาถิ่นเรียกว่า “อ้าม” และบ้านเรือน หน้าศาลเจ้าจะทำพิธียกเสาโกเต้ง เป็นเสาไม้สูงแขวนโคมไฟ 9 ดวง หมายถึงเทพเจ้านพเคราะห์ 9 องค์ ใช้น้ำมันมะพร้าว/น้ำมันพืชเป็นเชื้อเพลิงตลอด 9 วัน ซึ่งปัจจุบันตำบลคึกคักมีศาลเจ้าในพื้นที่ตำบล 1 แห่ง คือ ศาลเจ้าปุ้นเถ้ากง่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 3 บ้านในบ้าน ตำบลคึกคัก

- ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ของทุกปี จะมีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ บุพการี ญาติมิตร ผีเปรตตลอดจนเจ้ากรรมนายเวรที่ล่วงลับไปแล้ว มีความเชื่อกันว่าผู้ที่ล่วงลับจะมีโอกาสกลับมารับส่วนบุญจากญาติพี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่ ชาวบ้านจะไปทำบุญที่วัดใกล้บ้านหรือที่วัดที่ฝังหรือเผาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว จะมีการจัดเตรียมดอกไม้ธูปเทียนของทำบุญเลี้ยงพระทั้งอาหารคาวหวาน ขนมต่างๆ เช่น ขนมเทียน ขนมต้ม ขนมท่อนใต้ ขนมดอกไม้ ขนมลา ขนมห่อ ฯลฯ ซึ่งขนมเหล่านี้ล้วนมีความหมายต่อการทำบุญวันสารททั้งสิ้น จะมีพิธีทางศาสนาคือการสวดมนต์ไหว้พระ ฟังพระธรรมเทศนา ถวายสังฆทาน และนำอาหารใส่กระทง หลังกรวดน้ำบังสุกลเสร็จชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะเข้ามาแย่งชิงอาหารที่ตั้งไว้ที่ร้านเปรต เรียกว่า “การชิงเปรต” อาคารคาวหวานที่ชิงได้ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะนำไปตั้งเซ่นไหว้พ่อตา (ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ล่วงลับไปแล้ว) ก่อนที่จะนำไปบริโภค

- ประเพณีขอส่วนบุญ (เดือนสิบ) ในช่วงเดือนสิบของทุกปี ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะไปรับบริจาคข้าวปลาอาหารจากวัดต่างๆ หรือเรียกอีกอย่างว่า “ชิงเปรต” เพื่อจะได้นำมาเซ่นไหว้บูชาพ่อตา (ตาสาย) ให้คุ้มครองรักษาอย่าได้มีโรคภัยไข้เจ็บในบ้าน อาหารต่างๆ ที่ได้มาแล้วชาวเลจะนำมาตั้งไว้บูชาตายายก่อนที่จะนำไปบริโภค หากฝ่าฝืนเชื่อว่าจะถูกตายายทำโทษ

- ประเพณีหาบคอน จะกระทำในช่วงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะเดาะเคราะห์ ล้างบาปไปจากตัวหรือครัวเรือน โดยชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะนำของแห้งรวมใส่ไว้ในถุง นอกจากนั้นยังมีการตัดผม ตัดเล็บ ตัดเสื้อผ้าใส่รวมไปด้วย นำมาผูกกับคอนห้อยลงมา แล้วหาบไปไว้ที่ชายหาด เชื่อว่าได้นำทุกข์โศกโรคภัยเคราะห์ร้ายฝากทิ้งไปกับน้ำให้พ้นจากตัวและครอบครัว

- ประเพณีไหว้พ่อตา จะกระทำในช่วงเดือน 4 เป็นการบูชาพ่อตา (ตายาย) หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คุ้มครองปกปักรักษา เพื่อเป็นสิริมงคล ให้นำพาซึ่งความสุข ความเจริญให้แก่ครอบครัว หรือเป็นการแก้บน โดยมีการทำพิธี 2 ช่วง ช่วงแรกจะไหว้พ่อตาในป่า โดยใช้บริเวณร่มไม้ในการทำพิธี ทำร้านตั้งของเซ่นไหว้บูชา ประกอบด้วย ไก้ปิ้ง (ไก่บ้าน) 1 ตัว, เต่า 1 ตัว, ข้าวหลาม, บอนหยวก (บอนดำ) เหนียว, น้ำกะทิ และเลือดไก่ ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) ประมาณ 3 ครัวเรือน จะรวมตัวกันทำพิธีไหว้พ่อตาโดยมีหมอทำพิธี 1 คน (ของเซ่นไหว้แต่ละครัวเรือนจะจัดเตรียมมาเอง) และจะใช้เวลาในการสวดคาถาต่อครัวเรือนประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง เสร็จจากพิธีกลางวัน ประมาณเวลา 2–3 ทุ่ม เป็นพิธีไหว้พ่อตาในบ้านเจ้าบ้านจะต้องเตรียมของบูชาใส่ถาด อันประกอบด้วย ไก่ 2 ตัว, ข้าวเหนียว, หมากพลู, ข้าวจ้าว, ขนมขี้กวาง จัดเตรียมใส่ถ้วยไว้สำหรับพ่อตา 1 สำรับ และสำหรับบริวาร 1 สำรับ (สำหรับบริวารจัดใส่กระทงโดยใช้ใบพ้อทำเป็นกระทง) หมอที่มาทำพิธีจะใช้เวลาในการว่าคาถาตามครัวเรือนที่ทำพิธีไว้ในช่วงกลางวัน ครัวเรือนละครึ่งชั่วโมง ก็เป็นอันเสร็จพิธี

3.4.5.3 แหล่งโบราณสถาน

แหล่งโบราณสถานในจังหวัดพังงา ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 รวบรวมโดยกรมศิลปากร มีทั้งหมด 23 แห่ง แสดงดัง**ตารางที่ 3-38**

ตารางที่ 3-38 แหล่งโบราณสถานในจังหวัดพังงา

ลำดับที่	ชื่อโบราณสถาน	ที่ตั้ง	ทะเบียน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
1	อาคารศาลากลางจังหวัดพังงา (หลังเก่า)	ถนนเพชรเกษม ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา	0005091	1 กุมภาพันธ์ 2530 (ฉบับพิเศษ) เล่ม 104 ตอนที่ 18
2	เจดีย์เขาล้างบาศ	ถนนมนตรี ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา	0005092	18 ธันวาคม 2539 เล่ม 113
3	วัดสราภิมุข	14 ม.1 ถ.เพชรเกษม ตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมืองพังงา	0005093	22 มกราคม 2542 เล่ม 116
4	จวนผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา	ถ.เพชรเกษม ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา	0005094	4 ธันวาคม 2545 เล่ม 119
5	วัดมงคลสุทธาวาส	2 ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา	0005095	9 เมษายน 2544 เล่ม 118
6	พระนารายน์	ตำบลเหล อำเภอกะปง	0005096	8 มีนาคม 2478
7	พระลักษณ์	ตำบลเหล อำเภอกะปง	0005097	8 มีนาคม 2478
8	นางสีดา	ตำบลเหล อำเภอกะปง	0005098	8 มีนาคม 2478
9	ศิลาจารึก	ตำบลเหล อำเภอกะปง	0005099	8 มีนาคม 2478
10	วัดมาตุคณาราม	หมู่ที่ 1 ถนนเพชรเกษม ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง	0005100	18 ธันวาคม 2539 เล่ม 113
11	ถ้ำสุวรรณคูหา	หมู่ที่ 2 ถนนองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา 2023 ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง	0005101	4 ธันวาคม 2545 เล่ม 119
12	วัดศรีรัตนาราม	37 หมู่ที่ 7 ถนนเพชรเกษม ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง	0005102	10 พฤษภาคม 2547 เล่ม 121
13	วัดเจริญรมณาวาส (วัดกะไหล)	หมู่ที่ 4 ถนนเพชรเกษม (เลี่ยงเมือง) ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง	0005103	10 พฤษภาคม 2547 เล่ม 121
14	ทุ่งตึก	หมู่ที่ 3 ถนนปากเกาะ-บ้านนอกนา ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า	0005104	8 มีนาคม 2478
15	วัดหน้าเมือง	11 ถนนอุดมธารา ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า	0005105	8 มกราคม 2478 เล่ม 119
16	วัดเสนานุชรังสรรค์ (วัดใหม่)	21 ถนนกลั่นแก้ว 21 ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า	0005106	18 ธันวาคม 2539 เล่ม 113

ตารางที่ 3-38 แหล่งโบราณสถานในจังหวัดพังงา (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อโบราณสถาน	ที่ตั้ง	ทะเบียน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
17	วัดคงคาภิมุข	48 ถนนราษฎร์บำรุง ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า	0005107	18 ธันวาคม 2539 เล่ม 113
18	วัดคีรีเขต (วัดพระธาตุคีรีเขต)	39 ถนนกลั่นแก้ว ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า	0005108	22 มกราคม 2542 เล่ม 116
19	ที่ว่าการอำเภอตะกั่วป่า (หลังเก่า)	ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า	0005109	4 ธันวาคม 2545 เล่ม 119
20	เขาพระเหนอ (ควนพระเหนอ)	ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า	0005110	8 มกราคม 2478 เล่ม 122
21	กำแพงจวนเจ้าเมืองตะกั่วป่า	ถนนอุดมธารา ตำบลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า	0005111	18 ธันวาคม 2539 เล่ม 113
22	วัดลุมพินี	หมู่ที่ 3 ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง	0005112	29 พฤศจิกายน 2545 เล่ม 119
23	เขาพระนารายณ์	หมู่ที่ 2 ตำบลเหล อำเภอกะปง	0008442	7 พฤศจิกายน 2548 เล่ม 122

จากการตรวจสอบแหล่งโบราณสถานที่กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนแหล่งโบราณสถานแห่งประเทศไทย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา พบว่าไม่มีแหล่งโบราณสถานอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการและบริเวณใกล้เคียงโดยรอบรัศมี 1 กิโลเมตร

3.4.4 แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของพังงา

แหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ในจังหวัดพังงา ตามมติรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 มีดังนี้

(1) เขาพิงกัน-เขาตาปู ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 52.30 กิโลเมตร

(2) ถ้ำลอด ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา โดยมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 50.00 กิโลเมตร

(3) อ่าวไม้งาม อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะสุรินทร์เหนือ ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติ 2 กิโลเมตร โดยมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 95.00 กิโลเมตร

(4) อ่าวแม่ยาย อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะสุรินทร์เหนือ ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา โดยมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 96.00 กิโลเมตร

(5) หาดท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา โดยมีระยะห่างจากพื้นที่โครงการประมาณ 30 กิโลเมตร

จากการตรวจสอบแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ในจังหวัดพังงา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 ในรัศมี 1 กิโลเมตร ไม่พบแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์แต่อย่างใด